

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

La sessió es reprèn a . Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, el vicepresident segon, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta.. Assisteixen la Mesa la secretària general, la lletrada major i [lletrats].

de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, la lletrada major i [lletrats].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern/
Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, la consellera de Recerca i Universitats, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

El president

Bona tarda, es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els reptes del sistema educatiu

302-00256/15

El setzè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els reptes del sistema educatiu. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts i, per exposar-la, té la paraula la molt honorable senyora Anna Erra i Solà.

(Aplaudiments.)

Anna Erra i Solà

Gràcies. *(Rialles.)* Gràcies. Mira, president, un moment que s'omple una mica. *(Remor de veus.)* Això. Faré com he d'acabar...

Molt bé, doncs va! Gràcies, president. Avui tornem a parlar d'educació i tots sabem que com educació estem en un moment delicat de país. Sí que potser estem a punt d'aprovar pressupostos, però també estem a l'espera dels resultats de votacions de mestres i professors en aquest segon intent d'acord que esperem que aquesta vegada sí que sigui per la història, no com abans era un acord històric.

Ara bé, en aquesta espera encara estem vivint un moment de vagues i mobilitzacions amb un clima encara molt enrarit i, pel que ens arriba, sembla que el pacte encara no està acabat de convèncer. La gent està desanimada i potser el pitjor de tot és que hi ha poca credibilitat i poca confiança que veritablement això s'arregli tot. En el fons, estem heretant una queixa persistent que, al final, ha explotat i que, a més a més, ara aquest descontentament s'ha fet conscient a tota la societat, perquè tothom ha entès que així no, que amb les condicions actuals, amb els suports i recursos actuals que hi ha, els mestres no poden atendre. No poden donar resposta i donar qualitat a cada un dels alumnes que tenen a les seves aules. I ens han fet aquest crit de que ja no poden més, perquè en el fons tenim un servei educatiu preparat encara, potser per als 6 milions de persones que érem i ara ja en som més de 8 milions. I, a més a més, amb un reconegut trenta per cent d'alumnes amb necessitats educatives.

I tots sabem que per donar resposta a tot això cal molta més inversió. I aquest nou pressupost que segurament s'aprovarà, ho resoldrà? Doncs tots sabem que no, i fins i tot la consellera ho sap, que no. No n'hi haurà prou, perquè el que falla des de l'origen del pressupost i de la negociació és la seva aposta contundent cap al sis per cent del PIB per educació. Per què? Perquè mentre no hi hagi aquesta aposta ferma i real, cap al sis per cent del PIB tot acabaran sent pedaços, perquè tots sabem que falten diners per a l'educació i per a molts altres serveis. I només si aconseguim corregir aquest finançament i, sobretot, corregir el dèficit fiscal que tenim com a país i que això ho podríem aconseguir amb un concert econòmic, tota inversió per als nostres serveis seran pedaços, que no donaran, en el fons, resposta real a les necessitats actuals del país.

Per això, la nostra constant i persistent reivindicació: més diners per a Catalunya, més diners per als nostres serveis, uns serveis que estan col·lapsats i sobrepassats.

I hem de tenir una cosa clara: els mestres han sortit al carrer no només pel sou –que sí que també s’havia de millorar, oh, i tant!– sinó perquè també hi han molts reptes a afrontar. Perquè si com a país volem una educació veritablement inclusiva, però també que treballi per l’èxit escolar, calen molts més suports i molts més recursos. I la pregunta és: Quan se n’adonaran? Quan se n’adonaran molts grups d’aquesta cambra i sobretot el Govern, que aquest és el moment de tenir un bon finançament per a Catalunya? Perquè en el fons tot plegat penja d’un fil.

I Junts, per això, presentem aquesta moció amb una constatació: el sistema educatiu ha implosionat; i un doble objectiu: prioritzar l’educació i fer un acord de país, perquè altres països que han patit això, doncs, com Finlàndia o Portugal, també se n’han sortit. I com ho han fet? Amb reformes sostingudes en el temps, amb pactes socials, amb objectius compartits, amb reformes graduals i amb continuïtat, amb acords globals amb consens. És a dir, ja tenim la fórmula: consens, estabilitat i visió a llarg termini. Perquè si ara mateix fem una foto de la situació del moment de l’educació, segur que si ens mirem al mirall no ens agrada, perquè els mals resultats continuen, les dades no ens acompanyen i, a més a més, tot el que pugui arreglar, que si aquest pacte o aquest acord que s’han fet amb els sindicats i el Govern, doncs dona la seva aprovació, sabem que en dos dies no se solucionarà els problemes perquè en el fons també s’han de recuperar confiança.

Per això, creiem que per això és important aquest acord de país, perquè hi ha d’haver una responsabilitat compartida, un acord que generi confiança, que doni temps, que doni constància, que reafirmi aquest compromís i prioritzi realment l’educació. El país, en el fons, ja vam ser capaços de demostrar políticament amb la llei, de la LEC, i ara no és fer una nova llei, sinó senzillament copiar aquest exemple polític d’anar tots a la una per un acord de país. Perquè en el fons, tots som conscients que, en aquest acord, si som capaços de veure la part positiva d’aquest acord, perquè si busquéssim la negativa, tots som conscients que en trobaríem moltes de coses que no ens posem d’acord. Però en canvi, sí que coincidim en unes preocupacions conjuntes, com pot ser el fracàs escolar, els resultats, els mals resultats.

Per tot això, ara ens tocava políticament ser exemple i donar aquesta lliçó política a la societat a ser capaços de fer aquest acord. Nosaltres senzillament hem presentat

vuit punts per començar a parlar i per començar a consensuar-ne. I nosaltres el que creiem és que per a qualsevol transformació, i en aquests moments ens fa falta, si de veritat la volem aconseguir, serà fruit de reflexions serenes i profundes, de formes impecables i actituds compromeses. Esperem que pugui tenir, doncs, èxit aquest acord que es demana com a país, perquè per l'educació del país ens hi juguem el futur.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Hi ha dos grups parlamentaris que hi han presentat esmenes i, en primer terme, per defensar-les, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Gisela Navarro Fuster.

Gisela Navarro Fuster

Gràcies, president. Bona tarda a tothom. Consellera, bona tarda. Soc socialista. (*L'oradora riu.*) Soc militant del PSC des del 2002 i a més soc del Baix Llobregat. Ja sé que tothom ho sap perquè és una cosa que se sap des de fa molt de temps. Però per què? Per què? Per què començo així? Per què? Per què dic això? Doncs perquè vinc d'una formació política centenària que ha fet del pacte una manera de governança, tant quan ha calgut acordar com quan hem tingut majories àmplies, que és molt sovint en el lloc on jo visc. Perquè tenim clar, i ho practiquem, que la política només s'avança quan es construeix des de l'acord i des del consens.

El meu partit m'ha ensenyat a tenir present que per transformar la realitat cal incorporar moltes mirades. Cal escoltar a tothom i cal estar a l'alçada. La veritat no és patrimoni d'un sol actor. La veritat sempre, sempre, està compartida. I per coherència amb aquesta convicció, cada vegada que pujo a aquest faristol demano el mateix i podem repassar totes les actes. Demano sempre que ens entenguem, perquè el consens i el pacte és útil a política, però quan ens referim a educació, el consens i el pacte és el que dona l'estabilitat a les generacions futures.

Defugir del soroll i dels titulars fàcils i coure a foc lent és la millor recepta que podem oferir al nostre servei d'educació. Ara es referia també la diputada Erra. L'educació necessita calma, necessita estabilitat, sobretot, i espais compartits. I avui el grup de

Junts ens presenta una moció diferent, per dir-ne d'alguna manera, una moció que demana aspectes que ja s'estan treballant. No trobem res de nou, però que apel·la al consens i a l'acord. I ens preguntem per què ens genera dubtes. Quin hauria de ser la nostra postura davant de la moció de Junts?

Val la pena parlar avui de les retallades, de la desinversió educativa més dura de la nostra història recent, quan llegim ara el que avui Junts ens demana? Potser no, pel consens. Val la pena oblidar els seus retrets continuats a la Conselleria d'Educació i Formació Professional quan saben que aquest Govern i aquesta consellera estan mobilitzant més recursos que mai? Doncs sí, segurament pel consens. I val la pena deixar a un costat que vostès ens demanen millores i inversió econòmica, però que no votaran l'única eina que tot això ho fa possible? Que, evidentment, per si hi ha algun dubte hi ha a la sala, m'estic referint als pressupostos.

Bé, considerem sincerament que la moció sí que aporta un gest i sí que té una bona intenció i, de cop, ens transporta a l'esperit del pacte nacional per a l'educació, aquell gran acord, impulsat l'any 2004 pel president Maragall i que va dur a terme des del primer govern tripartit. Un espai ampli de consens que va obrir el camí a la LEC, una llei nascuda del diàleg i que el grup Socialista Units per Avançar continuem assumint com un full de ruta indiscutible.

Nosaltres hem presentat vuit..., ai, nou esmenes i hem pogut transaccionar moltes d'elles. Agraïm, de veritat, la voluntat del grup de Junts i, en especial i en particular, de la diputada Erra. Per això votarem afirmativament tota la moció, la moció sencera. És veritat que demana aspectes, com ja he dit, que ja s'estan impulsant i ja s'estan treballant, però sobretot perquè coincidim en el sentit que la moció aporta.

I acabo. Si la seva voluntat és avançar cap a un espai d'acord, sempre ens trobaran, al nostre grup, perquè aquest és el camí que ha fet créixer el nostre país, el camí que defensa el PSC Units per Avançar i el camí, sens dubte, que necessita l'educació de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

I per defensar les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, president. Bona tarda. Bona tarda, consellera. Bé, compartim la preocupació del moment que viu el nostre sistema educatiu. L'educació, sabem tots

Fitxer 24

que és l'eina fonamental de cohesió social, d'igualtat d'oportunitats i, de fet, de construcció de país. I per això coincidim en la necessitat de situar-la com una prioritat que sigui col·lectiva.

Ara la companya diputada del PSC feia referència al pacte nacional del 2004. Jo me'n vaig tres anys només enrere, al 2023, al Ple monogràfic del juny ja defensàvem la necessitat d'un gran acord de país en matèria educativa. Per això valorem positivament la proposta d'aquesta moció d'impulsar novament un acord per a la qualitat educativa que permeti la construcció d'aquests consensos amplis i duradors, reforçar aquesta mirada a llarg termini per tal de prestigiar el sistema educatiu català.

Els reptes són coneguts, millorar els resultats educatius, combatre les desigualtats, atendre la diversitat cada vegada més complexa, reforçar la professió docent i, per tant, en definitiva, garantir els recursos necessaris per fer efectius tots aquests reptes.

Des d'Esquerra Republicana hem presentat tres esmenes, que li agraïm a la diputada Erra que les hagi incorporat a la moció. La primera fa referència a la llengua catalana. No n'hi ha prou en reiterar que el català ha de ser la llengua vehicular i d'aprenentatge al sistema educatiu, cal garantir-lo amb el desplegament efectiu del marc normatiu vigent, especialment del Decret 91/2024, del règim lingüístic del sistema educatiu no universitari.

I per això nosaltres ens preguntem per quin motiu, no?, d'alguna manera no s'està desplegant el decret si continua parcialment encara vigent després de l'aixecament de les mesures cautelars. La inseguretats jurídica que pateixen els centres no deriva només i exclusivament de les sentències judicials, també és conseqüència d'una

manca de direcció política en aquest sentit, que sigui clara i valenta, perquè quan una norma és vigent, però no s'aplica amb determinació, qui acaba assumint aquesta incertesa són les direccions i el professorat.

També hem reforçat en la moció la referència a l'autonomia de centres. Defensem una autonomia pedagògica organitzativa forta, sempre vinculada a l'equitat i a la cohesió de tot el sistema. Per això cal donar continuïtat a aquells projectes educatius que funcionen, reduir la rotació dels professionals, afavorir l'estabilitat dels equips docents i, especialment, als centres de màxima complexitat, i continuar enfortint el lideratge dels equips directius.

Ara bé, totes aquestes prioritats han d'anar acompanyades de recursos. Les polítiques educatives només esdevenen realitat quan disposem del finançament necessari. Per això, Esquerra Republicana aprofitem cada un dels espais de negociació que tenim per avançar en aquesta direcció i, fruit de l'acord de pressupostos, hi haurà un increment progressiu de la inversió en centres educatius fins als 400 milions d'euros anuals fins al 2030, 100 milions al pla de climatització per adaptar escoles i instituts amb aquestes altes temperatures, que ha passat de ser una necessitat a ser ja una prioritat.

Els gairebé 19 milions d'euros per reforçar les biblioteques escolars, 250 aules més d'acollida amb els recursos lingüístics de suport lingüístic necessari. I aquests també 3,7 milions d'euros de recursos per als centres d'educació especial.

Perquè prestigiar el sistema educatiu no és només compartir diagnòstics o fer bones propostes, que també, prestigiar-lo vol dir garantir-ne els recursos i també tenir i exercir la responsabilitat d'arribar a acords que facin possible i facin realitat aquests recursos, reforçar l'equitat i donar resposta a les necessitats que ens demana tota la comunitat educativa.

Votarem favorablement a tota la moció des de la convicció que l'educació necessita aquests grans consensos amplis, necessita molta estabilitat i una mirada de país que sigui a llarg termini. Però també, a part de la convicció, també des de la certesa que els grans acords només són útils –només són útils– si van acompanyats dels recursos i de la voluntat política necessària perquè puguin ser realitat.

Moltes gràcies.

El president

I ara obrim el torn dels grups parlamentaris per tal que s'hi puguin posicionar. I té la paraula, en primera instància, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Cristian Escribano Ramírez.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, president. Señora Erra, yo le iba a decir que yo soy del Partido Popular, pero, bueno, creo que le quedará claro cuando acabe mi intervención. La cuestión, señora Erra, es que la moción que presentan ustedes hoy aquí es una moción plagada de ciertas obviedades.

Obviedades como la necesidad de invertir el seis por ciento del producto interior bruto en la educación. De hecho, estamos trabajando en un proyecto de ley para ello. También habla de la autoridad del docente. También es un poco la incongruencia de que luego, cuando nuestro grupo ha traído aquí puntos en mociones donde se fomenta esto, ustedes han votado en contra. Pero lo que usted no puede disociar es que ustedes son... El problema de hoy es una herencia del pasado, herencia de la cual ustedes tienen muchísima responsabilidad.

Y cuando hablamos de esta herencia hablamos no solo de los malos resultados educativos que nuestros alumnos arrastran hasta día de hoy, sino de una falta de inversión crónica dentro del sistema educativo que se enquistó durante los gobiernos de Convergencia i Unió, pero también durante los gobiernos que compartieron con Esquerra Republicana.

No le vamos a votar a favor de ninguna de las propuestas identitarias que tiene su moción, básicamente porque es eso en lo que se basa su moción, hablan de este gran pacto de país –nosotros ya sabe que a partir del concepto de Cataluña como país ya no se lo compramos–, pero es que detrás de eso se desarrollan una serie de medidas a las que nosotros no podemos darle apoyo.

Pero me va a permitir, porque su moción es tan amplia que me permite hablar de un espectro de cosas bastante importante. Y cuando hablamos de los problemas del sistema educativo, también hablamos de otros problemas que afrontan nuestras aulas. Nuestras aulas afrontan problemas como, por ejemplo, que haya institutos

donde entidades como el Sindicat de l'Habitatge o la OJS se paseen a sus anchas e incluso puedan dar charlas a los alumnos sin ni siquiera la supervisión o información a los padres.

Esas mismas entidades que luego en la calle alientan altercados como lo que sucedió ayer en Mataró, que después de un desahucio que llevaba programado desde 2008, el Sindicat de l'Habitatge y la OJS alentaron a disturbios callejeros. Y esto es también lo que en nuestro sistema educativo no se puede permitir, que haya entidades ajenas a las aulas y ajenas al conocimiento de los padres que dentro de las aulas propaguen ciertos pensamientos políticos.

Pero esto qué pasó ayer en Mataró no es una anécdota, es un patrón. Es un patrón que los vecinos de nuestra ciudad, por desgracia, viven ya como el pan de cada día. Una nueva jornada de altercados en la que los inadaptados que viven entre nosotros, pero que no se comportan como nosotros, muestran qué pasa cuando la inmigración masiva y descontrolada afecta a nuestras ciudades, a nuestros barrios y a nuestras calles.

Porque lo que pasa es que la gente que ha venido aquí no a adaptarse, sino a vivir y a aprovecharse de nuestro sistema, aprovecha cualquier pequeña situación para generar el estado de alarma en las calles. Ayer, decenas de inadaptados camparon a sus anchas y atacaron a los agentes de la policía con botellas, piedras y artefactos incendiarios. Ocho detenidos, siete de los cuales menores de edad.

Es decir, niños que todavía están dentro del sistema educativo, que han crecido en el odio a nuestro sistema y a nuestras fuerzas del orden público (*alguns aplaudiments*) y que no respetan absolutamente nada, porque eso es lo que se les ha enseñado a hacer, a no respetar ni a nuestras fuerzas del orden ni a la convivencia en nuestros barrios.

Cinco policías heridos y hay grupos a los que solo se le ocurre pedir la comparecencia de la señora Parlon para dar explicaciones por las cargas policiales. ¿Cargas policiales? Deberían ustedes haber estado ayer en mi barrio, deberían ustedes haber estado ayer en Cerdanyola y ver lo que es que turbas de inadaptados atacan a la policía hasta las tres de la madrugada sin dejar vivir a los vecinos del barrio.

No pueden vivir los vecinos del barrio, están hartos. Cerdanyola, Rocafonda. Pero, así, infinidad de barrios en muchas ciudades de Cataluña que tienen a su buenísimo y a la gente que ustedes nos han importado campando por nuestras calles y haciendo de nuestros barrios un verdadero infierno. Disturbios hasta las tres de la mañana, como les digo. Y los vecinos, hartos. Hartos de que aquí no se hable de los problemas que a ellos les importan y les afectan en su día a día.

Pero yo ya sé que la mayoría de este Parlamento, por desgracia, no está con los vecinos que ayer sufrían, sino que están con los delincuentes que les hacían sufrir. Y es por eso por lo que todas las mociones que traemos aquí para intentar acabar con esto, también para que los jóvenes del sistema educativo no crezcan en el odio y en la falta de respeto a las fuerzas del orden y al orden constitucional que tenemos en este país puedan seguir campando a sus anchas.

Pero ante su apoyo a los delincuentes, desde este grupo parlamentario, el del Partido Popular, seguiremos apoyando a los vecinos. Y gracias a Dios, más pronto que tarde, podremos tomar las riendas y expulsar a todos estos inadaptados que no han venido aquí a contribuir ni a adaptarse, sino a vivir de nuestro sistema y aprovecharse de todo él.

Muchas gracias.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya té la paraula el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé, gràcies, president. Senyora consellera, senyors diputats, bona tarda. Semblen vostès, senyors de Junts, amb aquesta moció, més aviat el Govern del Partit Socialista, el Govern d'Illa, perquè quan VOX li recrimina al Partit Socialista, al Govern del Partit Socialista, la seva irresponsabilitat per la greu falta de «vivenda» que pateixen els catalans, així també quan li recriminem l'increment brutal, abusiú de la delinqüència més greu associada amb el fenomen de la immigració massiva i descontrolada, les llargues llistes d'espera mèdiques que pateixen els catalans, les més llargues de tot Espanya, l'increment de la cistella de la compra, del cost de la

cistella de la compra, i també la precarietat del sistema educatiu català, surt el senyor president Illa, tot cofoi, amb to mesiànic dient: «Tot està arreglat. Per què? Perquè ara incorporarem cinquanta mil noves “vivendes”». Estem a meitat de la legislatura i no hem vist ni dues mil. «Perquè incorporarem sis mil nous mossos...», però amb la boca petita amaga que és el 2030. «Perquè, és clar, ja hem engegat un pla estructural d'incorporació de sanitaris...», però no diu ni el nombre del sanitaris ni d'on els traurà. «I perquè ara el PIB nominal ha crescut...», però amaga que el PIB per càpita ha caigut.

Així mateix, diu: «Ara ja s'ha arreglat el problema de l'educació perquè els professors ja cobren el trenta per cent del complement retributiu autonòmic». Mentida, perquè amaga que és d'aquí a quatre anys.

Bé, el Partit Socialista que ens ven aquest fum, aquestes falses expectatives, aquestes mitges veritats, sí, el mateix Partit Socialista que està sent investigat ara per l'Audiència Nacional per fer pagaments ocults en campanya electoral, en la darrera campanya electoral, per crear notícies falses per anar dopat a les eleccions, per afavorir el vot a Illa. El mateix Partit Socialista és el que segueixen vostès. *(Alguns aplaudiments.)*

Per quina raó ho dic això? Perquè, és clar, amb aquesta moció el que estan dient vostès és que cal una prioritat compartida per recuperar, per restaurar la malmesa escola catalana. I, per això, han de concórrer partits, tots els partits, els sindicats, els centres educatius, les direccions, els professors, les famílies.

Bé, però si vostès exclouen VOX amb una mordassa antidemocràtica i, per tant, menystenen les seves propostes, igualment exclouen els professors que porten tants anys a les aules perquè s'estimen més confiar en les fundacions privades Bofill i Rosa Sensat, que des de fa dècades marquen el rumb educatiu, que són els responsables de la davallada del nivell de l'escola catalana *(alguns aplaudiments)* que està pels terres des de l'any 2012, com corroboren les proves PISA en comprensió lectora, en ciències i en matemàtiques.

Bé, senyors de Junts, no sé si em donarà temps, però, mira, al final penso que serà molt més il·lustratiu parlar de la rondalla del Jacint Verdaguer on el protagonista era el llop. Un llop, en llevar-se al matí, esternudà i va pensar: «Mira, bon senyal. M'anirà

molt bé tot el dia». Començà a córrer, a caminar i es trobà amb un prat amb dos marrans que es barallaven. «Em menjaré a un de vosaltres», va dir el llop. «Espera't un moment», van dir els marrans. Perquè és que s'estaven barallant per veure de qui seria el prat per pasturar-lo. «Queda't tu al mig, fas de jutge, ens n'anirem cadascú dels dos a una banda, arrencarem a córrer tots alhora i el primer que arribi te'l menges». Tal dit i tal fet, encara millor. Van arrencar a córrer els marrans, però arribaren tots dos alhora i li van fer una cotassada al llop que pràcticament el van deixar sense respirar.

El llop, apallissat, marxà cap a una coromina i allà es trobà una euga i el seu fill, al seu pollinet. Va dir el llop: «Euga, em menjaré el teu pollinet». L'euga va dir: «Espera't un moment, mira, és que tinc una espina clavada a la pota, me la treus primer i després et menges el pollinet». «Ah, em sembla molt bé». Va anar a darrere de l'euga, va intentar retirar-li l'espina i l'euga li va donar una coça tan gran que

Fitxer 25

li deixà estabornit. Conclusió? Va dir el llop: «Jo aquest matí tenia molt bones expectatives, però no es pot viure d'il·lusions, perquè el primer que havia d'haver fet és menjar-me un marrà i després el pollinet, sense tanta xerrameca.» Per tant, el que els hi aconsello a vostès, senyors de Junts, mirin: prou de falses expectatives, deixin de viure d'il·lusions i si volen marxar al llit en acabar el dia sense sopar, marxen vostès sols, però no ens acompanyin a tots nosaltres.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. És que estava intentant recordar de què anava la moció, perquè els darrers deu minuts he perdut una mica el punt de l'ordre del dia en el que estàvem. També començaré a dir que soc dels Comuns i espero que quan acabi la intervenció segueixi parlant com si fos dels Comuns i no com d'altres, que diuen que

són del Partit Popular i fan la intervenció i acaben parlant com si fossin de VOX. Intentaré centrar-me (*aplaudiments*) en el que venia a dir com a Comuns.

Però de tota manera, el diputat del Partit Popular que sàpiga que la participació política dels joves també és un dret i que tenen dret a participar políticament en la vida social d'aquest país. Jo entenc que vostès són més d'*El florido pensil* i dels cops de mà amb el regle i dels càstigs contra la paret i de fer copiar mil vegades una frase a la pissarra, però... Hola. Segle XXI. Evolucioni una miqueta pel que fa a l'educació.

Crec que la moció, també s'ha dit, és una moció que, evidentment, podem compartir molts dels objectius, que segurament està presentada en un moment ja amb una intenció on difícilment hi haurà cap grup que presenti moltes diferències sobre el que s'està dient, perquè es diuen, efectivament, coses òbvies, coses que fa molt de temps que s'estan parlant, però també coses que jo crec que la comunitat educativa deu estar una mica cansada de sentir i que no s'acabin traduïnt en fets. També es presenta en un context, però també ve d'una història. I sí, ho sentiran dir moltes vegades, però és que dels quaranta-sis anys que portem de democràcia i de govern autònom des de la fi de la dictadura, vostès n'han governat trenta-tres. I els de les retallades del senyor Artur Mas van ser vostès, també. I aquí estem on estem pel que va començar a passar sobretot allà. I estem parlant de setze anys on no s'ha fet tot el que s'havia de fer per no arribar a aquesta situació. Per tant, està molt bé que fem les crides, posem-nos tots d'acord ara, fem un pacte de país, un nou acord nacional, que crec que malauradament potser no comptarà amb el Partit Popular en aquesta ocasió, tot i que segurament en aquella ocasió sí que hi eren, potser en aquest cas no podrem comptar amb ell –tampoc sé si els trobarem gaire a faltar–, però parlem de consensos, però sapiguem d'on venim i on estem, perquè difícilment podem fer anàlisis de la situació pensant que això va començar fa un any o fa dos anys. No va començar llavors, és un acumulat de greuges.

I podem parlar del sis per cent, però per arribar al sis per cent hem de tenir i nosaltres defensem una política fiscal progressiva. Una política fiscal que taxi més els més rics, que faci pagar més als més rics per garantir serveis públics de qualitat a tothom. I tampoc podem continuar fent polítiques que diguin que defensem l'escola pública, però seguim injectant molts recursos a l'escola concertada i seguim tractant amb un

greuge comparatiu en l'escola pública. Perquè al final, després de tot això, el que ens podem acabar trobant que passa és, com està passant també amb la sanitat pública, que si no garantim una sanitat pública i una atenció primària de qualitat, la gent acaba anant a les mútues privades perquè és que com que no funciona allò públic, anem a allò privat. I el que no ens podem permetre en aquest país és que això ens passi també amb l'educació pública. I per què? Perquè l'educació pública, més enllà de garantir coneixements, de garantir aprenentatges, de garantir que es parli el català, evidentment, i que s'apregui i es parli el català i es surti a quart de l'ESO amb un correcte nivell de C1 de català, que és una cosa que no està passant i no és culpa dels nens i nenes, és culpa d'un sistema que no està funcionant, que no està garantint la immersió lingüística, per tant, posem el focus on l'hem de posar, el que no pot passar és que estem dient que aquesta escola ja no és un mecanisme de cohesió social, un mecanisme d'ascensor social, un mecanisme de participació social. L'escola ha d'anar molt més enllà. I l'escola ha de tenir tots els seus recursos i pot estar molt bé que tinguem un decret d'educació inclusiva i que si portem tants anys sense desplegar-lo i sense posar-li els recursos necessaris, acaba sent una càrrega per als docents, acaba sent una estigmatització per a nens i nenes que formen part d'aquesta educació inclusiva i que no tenen els recursos, les vetilladores i el que necessiten per tenir un accés a una educació en igualtat amb els seus companys. Acaba sent també un nivell i un espai de segregació, on hi han escoles públiques amb més recursos i amb més capacitat d'oferir oportunitats als seus estudiants i escoles d'alta complexitat que no tenen aquestes oportunitats. I no pot ser tampoc, i ho tornarem a parlar cada estiu i cada estiu seguirem igual, i aquí sí que crec que Esquerra ho ha tornat a posar en aquest acord de pressupostos, nosaltres ho vam posar en l'acord de pressupostos anterior, no pot ser que seguim sense una climatització generalitzada de les nostres escoles i dels nostres instituts. Aquí no estaríem fent la sessió parlamentària si no funcionés l'aire condicionat i a fora hi haguessin trenta-cinc o trenta-sis graus. No estaríem aquí. Estic segura que, com va passar a Sabadell l'any passat, es suspendria la sessió plenària perquè no hi hauria les condicions per fer la nostra feina. Per què ens pensem que nens, nenes i professorat sí que poden aguantar temperatures de trenta-cinc graus en ple mes de juny? Ja no de finals de juny, ja de finals de maig. Per tant, posem les prioritats

clares, fem els consensos que hàgim de fer, però sapiguem on estem, d'on venim i treballem per donar resposta en el present i per garantir el futur.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, bona tarda. La moció de Junts és bàsicament una proposta per construir un gran acord educatiu al país per sortir del conflicte i també per reforçar el sistema que tenim ara. És aquesta idea. Que després la desenvolupa, però bàsicament és això: com construïm un gran acord de país. Nosaltres compartim aquesta idea de fons de la moció de que l'educació ha de ser una prioritat de país, que és en això en el que es basa, que posem aquí ara el focus. Ara bé, també diem que cal vigilar perquè les prioritats no es demostrin amb acords o declaracions, perquè sovint darrere d'aquests pactes el que s'amaga és una intenció de demostrar que s'està fent una cosa quan en realitat no s'està atacant el problema que ha generat el conflicte que es vol corregir.

Sí que creiem necessari que el Govern parli absolutament amb tothom. Nosaltres creiem que ara mateix cal dialogar amb totes les parts. Tenim una trajectòria molt llarga en la història de renovació pedagògica, de millora educativa, persones molt expertes en aquest tema. Al llarg de la nostra història hem estat puntals, l'educació catalana, en aquest tema i, per tant, crec que és un moment en el que s'ha de parlar absolutament de tothom. Jo crec que no cal que mirem ni gaire enrere ni gaire lluny del mateix partit del Govern per entendre que això ja han sigut capaços de fer-ho altres vegades i que, per tant, hem de ser capaços de fer-ho, però també és cert que que diferent el PSC catalanista dels anys setanta del que tenim ara governant-nos.

I, per tant, sí, l'educació ha de ser una prioritat i sí, l'educació ha de buscar consensos que l'enforteixin des d'una base social àmplia i que sigui diversa, perquè nosaltres creiem que només amb una educació pública que sigui forta, que sigui de qualitat, que sigui en català, evidentment, i que abraci tothom, tothom de veritat, no

com un eslògan, només així tenim una sortida com a país. Però és cert que si els consensos es busquen és perquè [#] no són tan fàcils de trobar.

Sobre el conflicte educatiu, nosaltres creiem que el personal educatiu ara mateix el que està demanant, el que ha posat sobre la taula són les condicions mínimes indispensables per fer bé la seva feina i, per tant, hem de buscar la manera d'assolir allò que estan demanant. Tot allò que l'educació necessita per arribar a la qualitat que desitgem descansa sobre les esquenes d'aquest personal i, per tant, cal que tingui els recursos que els permetin dur a terme la seva tasca. I, per tant, nosaltres creiem que primer s'ha de resoldre aquest conflicte i per nosaltres és un tema que s'ha de resoldre entre els representants del personal educatiu i el Govern. I a partir d'aquí, parlem, perquè hi ha molta feina per fer. No estarem d'acord en tot, però parlem. Perquè creiem que sí, això que dèiem, ha de ser una prioritat i hem de buscar aquests consensos.

A la seva moció hi ha molts punts en què podem estar d'acord, però també hi ha grans oblidats i sí que m'agradaria esmentar-los. D'una banda, no podem aspirar a una educació de qualitat si estem afeblint i estem aprimant l'escola pública. Cal enfortir-la. Aquest setembre el Govern Illa tancarà moltes línies d'13 i de primer d'ESO, centenars de línies. I ho farà només a l'escola pública, en zones on manté els concerts a l'escola concertada. Es manté el concert i es tanca la pública, i això l'està afeblint. Renova concerts, a més a més, sense posar condicions a l'escola concertada, sense fer-la socialment responsable de la diversitat o qüestionant els concerts quan no ho és i sense controlar aquestes quotes impagables de l'escola elitista. Però d'això no en parlem a la moció. Perquè també cal que l'escola sigui per a tothom, i això vol dir parlar del 0-3, que sigui universal i gratuït, de les condicions de les seves educadores i mestres, vol dir consensuar tot el desplegament de la inclusiva, tot el detall, vol dir també quina formació i quin suport es dona al professorat que té a les seves aules alumnes d'educació especial, que ha de tirar endavant amb això i que els hi cal formació. Cal invertir en infraestructures, evidentment, assumint la feina i les competències, no derivant-la als ajuntaments, que ja estan ofegats i que tenen moltes necessitats, però poques mans per tirar la feina endavant. Evidentment, necessitem una escola que sigui en català. Per nosaltres això és fonamental. L'escola catalana... Sense ella no existeix cap

possibilitat real de construir una llengua comuna i, per tant, tampoc de convertir aquesta població diversa que és el nostre país en un únic poble. I aquí ja sabeu què en pensem. Sabeu què fem, però també sabem com es posiciona el PSC en aquest tema i sabem que no es posiciona al costat de Junts i de la CUP, sinó que es posiciona al costat de VOX i del PP.

També hi ha algunes ambigüitats. Nosaltres estem d'acord... Bé, parlem de l'autonomia de centre i nosaltres defensem més aviat l'autonomia pedagògica. Som crítics amb segons quin model d'autonomia que afebleix la participació democràtica dels claustres.

I, finalment, al costat del personal educatiu que avui està en vaga a les Terres de l'Ebre i a Tarragona, els docents de València, que mantenen la seva vaga, perquè tot el que hem avançat fins ara ha estat gràcies a la mobilització de la comunitat educativa i per això tenen tot el nostre reconeixement i tot el nostre suport.

El president

En nom del Grup Mixt té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

El problema del sistema educatiu català és el propi sistema educatiu català. Els models pedagògics innovadors centrats en l'educació inclusiva i l'atenció a la diversitat no funcionen, i no funcionen perquè es basen en criteris ideològics i no en escenaris inversemblantment idealistes. El resultat és clar: expedients acadèmics pèssims i convivència inexistent dins aules cada cop més tenses i enrarides. Junts, des de l'oposició, empenya la vareta màgica i demana multiplicar els especialistes de suport, reduir ràtios i augmentar substancialment el sou dels docents, les típiques reivindicacions sindicals de tot el sector. Una mesada, però, recordem-ho, que ells mateixos van congelar fa uns quants anys des del Govern amb les famoses retallades. Resulta que són més valents a la bancada de l'oposició que no pas quan entren al terreny de joc. Les simulacions econòmiques fetes per experts demostren que aplicar el decret de l'escola inclusiva al peu de la lletra, complint les ràtios baixes i contractant especialistes suficients a cada aula amb necessitats, tindria un cost inassumible per a l'administració pública. Per a la majoria d'administracions públiques, no només la catalana. Si el Govern decidís destinar milers de milions

d'euros més a Educació per complir el decret, hauria de retallar la mateixa quantitat milionària de Sanitat, on ja hi ha llistes d'espera quilomètriques, o de Serveis Socials, on ja hi ha centenars d'avis que moren sense plaça residencial o valoració del grau de dependència. També podrien augmentar impostos i deute públic escanyant una mica més la classe mitjana i treballadora del país. Perquè suposo que declarar la independència i repescar els 22.000 milions d'euros que Espanya ens roba no entra dins els plans del PSC, oi? Per tant, només ens queda una opció viable, almenys mentre governin espanyolistes i processistes: afrontar la realitat de manera decidida i reformar a fons el model pedagògic que ens ha conduït al desastre actual. El Departament d'Educació i els sindicats majoritaris d'aquest àmbit coincideixen a demanar ampliacions pressupostàries. Les raons,

Fitxer 26

però, disten molt les unes de les altres. El departament empra aquesta manca d'inversió actual com a excusa per justificar els problemes enquistats. És a dir, el model és bo, però falta pressupost, que aquest és el missatge que ens venen.

Els sindicats, pel seu cantó, demanen més pressupost per millorar les retribucions del personal i aconseguir més vots a les eleccions sindicals del gremi, com és obvi. El discurs i el debat sobre els recursos econòmics, que hi és, emmascaren l'autèntica arrel del problema, i és que el model presenta errors de base. Obviant aquests errors i limitant el relat a una mera qüestió de cèntims, s'estalvien de reformar lleis, actualitzar formativament el professorat i canviar organitzativament les aules. I el més important de tot, s'estalvien de reconèixer el fracàs estratosfèric de les polítiques pro immigracionistes que tant avalen i aplaudeixen.

El discurs pedagògic impulsat per les esquerres insisteix que el docent és el guia, l'acompanyant, el facilitador de l'aprenentatge dels alumnes. Amb aquesta narrativa *woke* desautoritzen la imatge de coneixement i respecte que fins ara definia els professors. El docent deixa d'exercir d'autoritat legítima dins de l'aula per ser un mer observador i orientador i qui acaba ocupant el buit de poder és l'alumnat agressiu. Paradoxalment, el seu model teletubbiesc que prometia salvaguardar els drets humans acaba convertint-se en un sistema caòtic, on impera la llei de la selva i on

s'han de menester agents policials per garantir la integritat física de mestres i alumnes.

Aquesta moció de Junts és un copet a l'espatlla als mestres que estan en vaga, la presenten amb finalitats purament electorals, sense cap intenció de corregir els danys estructurals d'un sistema educatiu que s'ha evidenciat en fallida.

A aquestes alçades, el que ens cal no són aquests tipus de copets a l'espatlla, sinó impulsar veritablement i realment creure'ns-ho, aquest acord nacional per l'ensenyament que impliqui tots els actors del sector, que tingui com a eixos fonamentals i irrenunciables la defensa del català, la cultura de l'esforç, el retorn al principi d'autoritat del docent i la prioritització de les necessitats educatives i acadèmiques per damunt de tota imposició ideològica o dogmàtica.

Aprovar un pla pluriennal de millora de les condicions laborals i retributives del personal docent, amb un calendari i objectius verificables, és clau, sí, per recuperar la qualitat educativa. Perquè mentre el professorat continuï abandonat, desautoritzat i menystingut dins aules massificades per culpa dels deliris pro immigracionistes de la casta política, no ens en sortirem.

És hora de foragitar les polítiques *woke* i l'antisemitisme de dins els nostres centres públics i retornar les claus de les escoles, instituts i universitats a qui veritablement té vocació d'ensenyar i de formar l'alumnat en el lliure pensament. El No-Do que ens han imposat a les aules s'ha d'acabar.

El president

I finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la molt honorable senyora Anna Erra i Solà.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, president. Primer de tot, gràcies a tots dos partits, ERC i PSC, que han presentat esmenes en una moció que en el fons el que intentava era fer un punt de trobada, és a dir, començar amb uns punts de consens i ser capaços de demostrar si veritablement aquest país era capaç, com en un moment ens va fer, de tornar a posar sobre la taula la necessitat que per a educació necessitem ara renovar

aquest pacte de país que potser es va fer fa vint-i-dos anys i demostrar aquella maduresa que caldria demostrar. Es veurà a on es posiciona cada un dels partits.

I evidentment que tothom..., és molt fàcil treure les retallades, i podria fer amb el mateix to que ha començat la diputada del PSC. Hauríem d'explicar per què van caldre retallades? Hauríem d'explicar per què han passat més de vuit anys i ningú les ha corregit? Hauríem d'explicar per què avui som aquí? Tots plegats, em sembla que si aquest país no és capaç d'entomar cada un la seva part que li toca, però que estem en un moment delicat, si no som capaços de fer això, potser... Va haver-hi un moment que sí que ho vam demostrar. Sap greu, perquè hi havien més partits. El PP ens ha demostrat que en aquell moment era un PP català, que potser estimava Catalunya; ara ja ha demostrat que ell, PP, és Espanya i, evidentment, entenem la seva posició o es reafirma en la seva posició.

I nosaltres el que ens sembla és que a Catalunya ara caldria altra vegada aquest consens, buscar senzillament aquells punts de trobada, perquè educació, si ens sembla que és una prioritat de país, s'ha de demostrar, doncs, buscant aquest acord, buscant la part que ens ajunta i deixant les parts més complicades per un altre moment.

I per últim, senzillament al company de VOX dir-li que nosaltres com a Junts i jo personalment anirem a sopar, pararem la taula i si vostès no hi són, no els trobaré a faltar.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda un cop substanciat el punt vintè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat del Govern

302-00257/15

El dissetè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat del Govern. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per fer-ne l'exposició, té la paraula el diputat senyor Josep Rius i Alcaraz.

Josep Rius i Alcaraz

Doncs, moltes gràcies, president. Molt bona tarda, diputats i diputades, consellera. Venim aquí a presentar el text de la moció subsegüent que vam presentar al darrer Ple i que avui venim amb la mateixa voluntat i amb el mateix esperit. No venim aquí ni a fer alarmisme, no venim aquí a fer populisme; venim aquí a mirar de fixar –i segueixo una miqueta la línia de la meva companya Anna Erra– alguns punts de dades objectives, alguns punts de realitat i, sobretot, a mirar de falcar alguns consensos per poder tirar endavant i fer unes polítiques de seguretat molt més bones.

Deia que no veníem aquí ni a fer populisme ni alarmisme, però sí que és veritat que hi ha una primera constatació que és clara: Catalunya registra uns nivells de delinqüència que continuen sent elevats. Hi ha, a més, una creixent percepció d'inseguretat ciutadana. Gairebé mig milió d'infraccions penals, s'ha reduït gairebé un tres per cent, un 2,9 per cent, si no m'equivoco. El Govern ho celebra. Tots ho celebrem. Però també sabem que, per contra, hi ha un vuitanta per cent dels enquestats en l'enquesta de seguretat pública de Catalunya que manifesten haver estat víctimes d'una infracció penal i que no l'han denunciada. I, per tant, aquí crec que hi hem de posar un punt d'atenció.

Si bé les estadístiques també diuen que hi ha una reducció general de les infraccions penals, hi ha alguns tipus, hi ha alguns delictes que puguen i ens amoïnen, com són els delictes sexuals, com és també el tràfic de drogues. Els incidents amb armes de foc i armes blanques també incrementen. Ho constatem en aquesta moció i posem vies de solució per donar-hi una resposta que sigui bona. Perquè la presència d'organitzacions criminals vinculades al narcotràfic creix, i no ho diem nosaltres, ho diu el mateix Cos de Mossos d'Esquadra o ho diuen vostès en les compareixences que fem a la Comissió d'Interior.

Catalunya s'està convertint, s'ha convertit en un pol de cultiu de marihuana. I quan hi ha marihuana, quan hi ha un tràfic de drogues, immediatament hi ha una atracció cap a organitzacions criminals internacionals que, doncs, feia temps que no vèiem a Catalunya. S'estan fent esforços, s'han fet operatius, com recentment se n'han fet a

Girona. Crec que val la pena anar molt més enllà i proposem mesures també per anar-hi.

Al text també denunciem la manca d'avenços –i crec que aquí soc suau, perquè no n'hi ha hagut cap– en el traspàs de competències en ports i aeroports. Són punts crítics per a l'economia, per descomptat, però també per a l'entrada..., per al crim organitzat i per al tràfic de drogues.

Per altra banda, insistim i condemnem també les infiltracions d'agents policials en assemblees de docents. Una pràctica que –ho hem dit i no ens podem cansar de dir-ho, afecta drets fonamentals, que fins avui no ha comportat cap assumptió de responsabilitats polítiques, malgrat que aquest Parlament les ha demanades. I això per part nostra, si més no per part de Junts per Catalunya, no és acceptable.

Demanam al Govern un diagnòstic integral de la seguretat pública de Catalunya, territorialitzat, amb indicadors clars i que es presenti a la Comissió d'Interior en un termini de sis mesos. Transparència i fer unes eines de seguiment. Després, en el període que tinc de les esmenes, faré referència també als ajustos que hem fet.

I més coses. I aquí m'haig d'aturar, perquè vam fer una interpel·lació i una moció subsegüent, i ho vam aprovar aquí, respecte al que estava passant a Catalunya amb la pràctica dels carnets de conduir, i no hem avançat. I em sap greu, perquè sense tenir un govern que agafi el brau per les banyes, que s'atreveixi a dir a Madrid que és un desgavell el que organitza la Direcció General de Trànsit i que ja ho assumim nosaltres i que ens traspassin les competències i que mentrestant s'habilitin funcionaris de la Generalitat perquè puguin fer aquests exàmens, no anirem enlloc.

M'ha trucat una noia de Girona aquesta setmana. L'examinadora va arribar vint minuts tard. Es va expressar tota l'estona en castellà. Molt bé. Quan la noia aquesta se li va..., la que s'examinava, eh?, se li va dirigir en català, li va dir: «A mí me hablas en español.» I això passa, més enllà de la mala educació que pugui tenir aquesta examinadora, per descomptat, també passa perquè hi ha aquest districte únic d'examinadors de carnets de conduir. També en això. Ens passa amb metges i ens passa amb això d'aquí. I aquesta gent venen aquí i o agafen la baixa i se'n van o tracten els nostres ciutadans de Catalunya d'aquesta manera. I això és inadmissible.

(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.) Acabo, president. És que, a més, el col·lapse dels carnets de conduir pràctics, dels exàmens dels carnets de conduir pràctics afecten a tots els agents de Mossos d'Esquadra i de policies locals que es volen..., que són aspirants –perdó–, a tots els aspirants que volen precisament esdevenir agents públics de Policia de Catalunya. És que els afecta a ells, si no tenen el carnet, no poden esdevenir aquests agents.

Per tant, és que assumim les competències, exigim i siguem valents a Madrid.

Disculpin per l'allargament. I en el torn de rèplica, doncs, faré referència a les esmenes que s'han presentat.

Moltes gràcies.

El president

Hi ha quatre grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I en primer terme, per defensar-les, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Christian Soriano García.

Christian Soriano García

Gràcies, president. Diputats i diputades, primerament, crec que és positiu que els debats que tenen a veure amb la gestió de la seguretat es facin en to constructiu, sobretot compartint impressions i cercant solucions, que és l'esperit de la moció que ens presenta avui majoritàriament el Grup de Junts i sobretot, i encara més, en moments com els actuals, on la inseguretat acostuma a ser una de les majors preocupacions de la ciutadania i, com a tal, ha d'esdevenir una de les màximes prioritats de qualsevol representant públic.

I començo dient que, en aquest sentit, crec que és important que des de les esquerres fem una miqueta d'autocrítica sobre com hem abordat el debat de la seguretat de manera històrica al nostre país. Perquè, i tant que és important dir que no ens agrada que VOX i Orriols vehiculin i vinculin immigració amb inseguretat, però crec que encara és més important explicar a la ciutadania quin és el nostre model de seguretat per al país; un model basat, en aquest cas, en el principi de confiança cap als criteris tècnics i operatius dels agents del cos que integren el Cos de Mossos d'Esquadra, basat en la convivència i en la restitució del principi de

convivència als carrers i barris d'aquest país i en la consolidació del principi de fermesa, que la seva traducció és dir que a Catalunya qui la fa, la paga.

I és cert que les dades que tenim en matèria de seguretat, sobretot amb el tancament de l'any anterior, són positives. Però més enllà de la fredor dels números, és important també abordar el debat de la seguretat amb una doble vessant. Una primera vessant que té a veure amb el què és la seguretat, amb tot el que ens diu l'estadística, que ens diu que, tot i que encara ens queda molta feina per fer, anem en la bona direcció. I una segona vessant encara més important, que és la percepció d'inseguretat que la ciutadania pot tenir.

I crec que la millor manera per evitar que l'extrema dreta deixi d'utilitzar la inseguretat com una eina política no és no parlar d'inseguretat, sinó parlar-ne més i parlar-ne però no des de l'alarmisme, sinó des del realisme, i no des de l'exageració, sinó des de la gestió. I cal acceptar i ser honestos amb la ciutadania i poder dir que el context actual és complicat i que en un món canviant com l'actual existeixen diferents amenaces a les quals com a societat ens hem d'afrontar. I una d'elles és la inseguretat.

No existeixen, diputats i diputades, receptes màgiques per acabar amb la inseguretat o amb la percepció d'inseguretat, però sí mesures concretes que ens poden ajudar a que la nostra gent visqui millor. La primera, augmentar la prevenció, perquè entenem que més enllà d'investigar i poder perseguir aquella persona que hagi comès el delicte, poder prevenir i evitar que aquest delicte sigui una realitat és important per mantenir la tranquil·litat entre els nostres ciutadans.

La segona, millorar la coordinació amb la resta de cossos policials en l'exercici de les seves competències.

I la tercera, perseguir amb més contundència encara els delinqüents a través de l'augment de la plantilla de Mossos d'Esquadra que hem pactat amb Esquerra Republicana i també amb el Govern d'Espanya

o de l'aprovació també del pla contra la multireincidència que dobla el nombre de judicis ràpids al nostre país. També cal entendre que avui, malauradament, la inseguretat és cosa de pobres, i això és el que ens diuen les dades, perquè als barris de rendes altes només un setze per cent dels seus ciutadans pateixen una percepció d'inseguretat; en canvi, als barris de rendes baixes, fins a un trenta-cinc per cent dels seus ciutadans pateix aquesta percepció. O, dit d'una altra manera, la classe treballadora avui pateix el doble d'inseguretat i de percepció d'inseguretat que les rendes altes. I això té molt a veure amb que les persones que viuen al barri de Sarrià - Sant Gervasi o de Majadahonda poden permetre's pagar-se un sistema d'alarmes o un sistema d'assegurança privada perquè els hi puguin protegir, però la nostra gent, la gent dels barris humils i barris treballadors, tenen la policia democràtica com l'única barrera de contenció que els separa de la inseguretat i de la delinqüència.

I és important que decidim quin és el model de seguretat que volem, si un model de seguretat privatitzat, on només es pot viure tranquil aquell que es pot pagar un sistema d'alarmes, un sistema de vigilància privada, o un model de seguretat públic, on, a través de la policia, puguem garantir que el nivell de renda no serà mai més un obstacle a l'hora de sentir-nos segurs. Per això els socialistes entenem la seguretat no només com un pilar fonamental de l'estat del benestar, sinó també com una de les polítiques d'esquerres més importants que tot govern progressista ha de garantir.

En la línia d'altres punts de la moció, en el que té a veure amb la gestió de competències de ports i aeroports nosaltres ens hi abstindrem, no perquè no estem d'acord amb aquest punt –òbviament, és un compromís al qual hem arribat amb Esquerra Republicana–, però sí que és cert que en la literalitat del text creiem que hi han aspectes que poden ser millorables. I, quant a la petició de responsabilitats polítiques pels operatius als quals feia al·lusió abans el company i diputat Rius, jo crec que aquí el posicionament del PSC i també de la consellera Parlon ha estat molt clar des del primer moment, tant en les formes com en el fons. En les formes, perquè només sis dies després de que esclatés el cas ja estava en aquest Parlament, a la Comissió d'Interior, compareixent i explicant què és el que havia passat, i també en el fons, perquè va deixar molt clar allà que es vetllaria perquè aquesta situació no es repetís i el director general també va establir que obriria una informació reservada per veure què ha passat. Així que nosaltres sí que considerem

que s'han donat aquestes explicacions i que s'han assumit aquestes responsabilitats polítiques en forma de millorar els procediments operatius de treball.

I així doncs, acabo, president. El nostre és un model basat en la confiança cap al Cos d'Agents de Mossos d'Esquadra, en la certesa d'entendre la prevenció com la millor eina per reduir la criminalitat als nostres carrers i barris i amb la fermesa de dir amb total convicció que, mentre governem els socialistes, a Catalunya, qui la fa la paga.

Moltes gràcies.

El president

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Laia Cañigueral i Olivé.

Laia Cañigueral Olivé

Moltes gràcies, president. Consellera, diputats, diputades... Des d'Esquerra ho hem dit les darreres setmanes i avui ho tornem a reiterar: les polítiques de seguretat d'un país democràtic necessiten direcció política, mecanismes de control i capacitat de supervisió. La seguretat i els drets fonamentals no són incompatibles. De fet, una policia en un país democràtic, precisament, el que ha de garantir són els drets i les llibertats de la ciutadania. Des d'Esquerra Republicana hem denunciat la infiltració d'agents dels Mossos d'Esquadra en assemblees de docents com uns fets d'extremada gravetat, i ho fem perquè considerem que les reunions sindicals, la llibertat d'associació, el dret de reunió, el dret de protesta pacífica formen part del nucli essencial d'una democràcia, són drets fonamentals que s'han de preservar.

I vull reiterar avui –que ja ho vam dir aleshores– que la nostra crítica no és contra els professionals del Cos de Mossos d'Esquadra, sinó que la nostra crítica és en les decisions i direcció política. Fa uns mesos ja advertíem que vèiem comportaments preocupants, una excessiva concentració de poder, insuficient supervisió política i actuacions que generaven dubtes seriosos sobre la seva oportunitat i la seva proporcionalitat. I precisament perquè defensem el prestigi del Cos de Mossos d'Esquadra, creiem que qualsevol actuació que afecti els drets fonamentals ha

d'estar aclarida i ha de comportar responsabilitats polítiques com les que vam demanar a l'últim Ple d'aquest hemicicle.

També compartim plenament la necessitat d'aquesta diagnosi integral de la seguretat pública de Catalunya. Les polítiques públiques eficaces es construeixen sobre l'anàlisi rigorosa de la realitat. Necessitem conèixer en detall les diferències territorials, les necessitats de recursos, les mancances existents, els reptes emergents per poder prendre millors decisions. En l'àmbit de la gestió pública, no podem caure en el cofoisme, perquè seria un error negar els reptes que tenim davant o menystenir la percepció de la ciutadania quan ens expressa que se sent insegura. Però també seria un error alimentar discursos que transmeten por, desesperança la idea que les institucions són incapaces de garantir la convivència i la seguretat.

Precisament per aquest motiu vàrem presentar esmenes en els punts 1 i 2, i la veritat és que agraïm la predisposició per arribar a una entesa. Crec que hem arribat doncs a un consens perquè realment compartim aquesta visió que cal reforçar les polítiques de seguretat, donar una resposta a les necessitats, però sense entrar en aquests discursos populistes, que també el diputat que ha presentat la moció hi feia referència, que generen por, generen divisió només per aconseguir vots i no per resoldre els problemes reals de seguretat que té el nostre país. Perquè la seguretat no es construeix a partir de titulars, sinó que es construeix a partir de disposar informació, planificar i avaluar resultats.

La realitat que tenim és complexa, i, de fet –hi feien referència–, les tipologies delictives requereixen una atenció especial i una resposta contundent, especialment els temes de delictes sexuals, els vinculats al tràfic de drogues o els incidents relacionats amb armes blanques i armes de foc. En aquests casos cal actuar amb més recursos, més coordinació i més intel·ligència policial, però no amb discursos simplistes. La lluita contra el narcotràfic i el crim organitzat exigeix una estratègia específica, coordinada i sostinguda en el temps, perquè aquestes organitzacions actuen cada vegada amb més capacitat internacional, més recursos i més sofisticació.

Per això és imprescindible reforçar la coordinació entre administracions, els mecanismes de cooperació internacional i les eines de prevenció i persecució. I per

això Esquerra des de fa anys que estem reclamant la capacitat d'actuació i decisió de Catalunya en matèria de seguretat, perquè els ports i els aeroports són infraestructures estratègiques, són punts d'entrada i de sortida de mercaderies, de persones, però també, massa sovint, de xarxes criminals que operen a escala internacional. El control de ports i aeroports és una qüestió estratègica, una qüestió de seguretat de país, i més autogovern també és disposar de més capacitat per protegir la ciutadania. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Acabo, president Per això és imprescindible culminar els traspassos pendents – tenim l'acord a punt, cal materialitzar-los–, igual que té el País Basc. És imprescindible la integració dels Mossos a l'Europol i a la Interpol i, al seu torn, a les bases de dades internacionals especialitzades, i també la gestió dels ports i aeroports des de Catalunya. No ens podem permetre demorar més el reforç del Cos de Mossos d'Esquadra com a policia integral de Catalunya. Vint-i-cinc mil agents sense les competències que necessitem no resoldran els problemes de seguretat que tenim avui dia.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el diputat Sergio Macián de Greef. Sí, entenc que és per l'ordre de presentació de les esmenes.

Sergio Macián de Greef

Muchas gracias, vicepresidente. Bien, los que han gobernado Cataluña treinta y tres de los últimos cuarenta y cinco años se escandalizan ahora del aumento –del estallido, deberíamos decir– de la delincuencia violenta en Cataluña. Se escandalizan, pero callan a la hora de preguntarse por la causa de esta nueva realidad criminal, porque saben que esa causa es la inmigración masiva y descontrolada que el separatismo ha traído a nuestros barrios durante décadas. El Partido Socialista también lo sabe, porque hay que estar ciego para no verlo, pero calla porque eso le genera también rédito electoral.

Hoy, en la calle nadie discute que una nueva realidad criminal se ha impuesto en Europa, y, sin embargo, el Gobierno de la Generalitat, en vez de tener el coraje de admitir la realidad y actuar en consecuencia, pues sigue con las mismas políticas que nos han traído hasta aquí; en vez de dejar a los Mossos hacer su trabajo con perspectiva profesional, los utiliza para su propaganda política. Y ya está bien de sacar a los mandos del Cuerpo de Mossos d'Esquadra a hacer declaraciones todas las semanas para proteger su discurso ideológico en vez de proteger la seguridad de los catalanes, porque cada declaración de su departamento, señora consejera, es desmentida por la realidad delictiva todas las semanas.

Cuando el *excap* de la ABP del Tarragonès, Ramon Franquès, que en paz descansa, dice: «No hem de tenir d'anar pel carrer i que algú ens clavi un ganivet, perquè això no passarà», resulta que un magrebí degüella a una mujer al azar, en Esplugues, al grito de «Alá es grande». Cuando el jefe de la Comisaría de Investigación Criminal, Ramón Chacon, dice que la violencia es entre bandas criminales –es intracriminal y no exocriminal– y que los catalanes no tienen por qué preocuparse, a las pocas semanas, una niña de diez años es herida de bala en Badalona –como para no preocuparse. Cada vez que el intendente Rafa Tello o la intendente Montserrat Escudé repiten el mantra de que Barcelona es segura, se multiplican los tiroteos en el área metropolitana. Y la guinda del pastel, las declaraciones de la comisaria y actual directora de la Escola de Policia de Catalunya, Cristina Manresa, que afirma que hacen falta muchas más mujeres marroquíes en el cuerpo porque para ella eso sería maravilloso. ¿Esa es la solución a la inseguridad en Cataluña, más mujeres marroquíes en los Mossos? Yo, desde luego, creo que los Hermanos Musulmanes y otros grupos radicales deben de estar muy contentos –muy contentos– con la estrategia del Departament d'Interior de infiltrar islamistas en las estructuras básicas de la Generalitat. (*Aplaudiments.*)

Mire, y junto con el bombardeo de propaganda política e ideológica por boca de algunos mandos de Mossos d'Esquadra, ustedes utilizan otro recurso para apuntalar su relato falso de la Cataluña segura: la manipulación de los datos y de la estadística delictiva. Y eso es lo que hacen, por ejemplo, con los homicidios. El mensaje que la consejera Parlon pretende vender estos últimos días es que los homicidios no crecen, que hay una estabilidad, dice, estructural en la violencia más letal, que

mantienen una tendencia muy lineal y a la baja. Los homicidios están disparados, señora Parlon. Y no es verdad que la tendencia sea lineal y estable, porque lo que usted no dice es que los intentos de homicidio se han duplicado en ocho años, pasando de 144 a 270. Eso no es una tendencia lineal; eso es un incremento exponencial. Hoy hay el doble de crímenes mortales intentados con intención homicida que hace ocho años. Y si hoy no hay más muertos no es porque haya menos delitos: es porque hay unos servicios médicos de primera respuesta que hoy te sacan adelante, y, si a uno lo apuñalan en la calle, hoy el SEM te salva la vida.

Miren, Cataluña está inmersa en un proceso de degradación criminal sin precedentes –esto lo reconocen todos los policías que están en la calle, absolutamente todos. Podemos seguir haciendo lo que el separatismo y el socialismo llevan practicando años, que es taparnos los ojos y decir que aquí todo va bien y acabar como ha acabado París, con muertos en las calles y la ciudad en llamas, como si fuera un escenario de guerra, tras la victoria del Paris Saint-Germain en la Europa League, o podemos admitir que tenemos una nueva realidad criminal, hacer un buen diagnóstico de sus causas, sin censuras ideológicas, y ponernos manos a la obra para recuperar la Cataluña tranquila y segura que muchos de nosotros vivimos.

En definitiva, VOX lo tiene muy claro: entre civilización o barbarie, elegimos civilización; entre reemigración y regularización, elegimos reemigración, y entre defendernos o rendir nuestros barrios a la criminalidad, elegimos defender a todos los catalanes que están hartos de la inseguridad a la que todos ustedes los han condenado.

Muchísimas gracias.

La vicepresidenta primera

Ara sí, és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular a Catalunya, i té la paraula el diputat Alberto Villagrasa Gil.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidenta. Primero, desde el Grupo Popular esperamos que los cinco mossos d'esquadra ayer heridos se recuperen prontamente, heridos por la turba de violentos en Mataró

Fitxer 28

ayer noche. Y, señor Rius, yo me he tenido que releer la moción porque se ha tirado la mitad de su intervención hablando de los carnés de conducir, cuando la moción prácticamente hablaba de crimen organizado.

Señora Parlon: hace dos días, una menor de edad, de diez años, sufrió una herida por una bala perdida en un tiroteo en Badalona. Este tema no es nuevo. Ya en este atril le dije, ojalá no tenemos que hablar de personas ajenas a los tiroteos que sufran una desgracia. Ayer la tuvimos, la tuvimos que hace dos días. Esa menor va a quedar marcada para toda su vida. No son hechos aislados, los tiroteos en Cataluña. Nosotros pedimos su comparecencia en la comisión para explicar qué había pasado con los veintisiete tiroteos en Cataluña en el 2025, y toda la izquierda –toda la izquierda– votó en contra. También Junts no votó a favor, pensando que supongo que aquello eran hechos aislados. Es verdad que nosotros nos equivocamos. Yo me equivoqué, no eran veintisiete de tiroteos, eran noventa y tres. Noventa y tres tiroteos, siete muertos. En el 2026, llevamos treinta tiroteos y cuatro muertos.

Hace poco se pudo desactivar una fábrica ilegal en Cervelló con la Guardia Civil y Mossos d'Esquadra donde se fabricaban armas de forma ilegal que iban al mercado negro y al crimen organizado. Y hace poco también, Mossos d'Esquadra incautaron doce fusiles de guerra –doce fusiles de guerra– que iban para el crimen organizado. Tenemos un problema gordo, importante, con el crimen organizado y que está afectando a la seguridad de todos los ciudadanos en Cataluña.

Señor Rius: a los de Junts, ¡quién les ha visto y quién les ve! En cada comisión poniendo en cuestión las actuaciones de los Mossos d'Esquadra. Parecen la sección juvenil de la CUP. ¡Quién les ha visto y quién les ve! Hay una parte de la moción en la que nos abstendremos porque cuando habla de la lucha contra el crimen organizado obvia el papel importante de la Guardia Civil y el Cuerpo Nacional de Policía. ¿Por qué es importante la Guardia Civil? Pues mire, se lo explico. El treinta

por ciento de las actuaciones contra el terrorismo yihadista en España del 2012 al 2025 han sucedido en Cataluña. Treinta por ciento. Doscientas catorce detenciones, ciento treinta y un operativos. ¿Por qué es importante que Guardia Civil y Policía Nacional esté en los puertos y aeropuertos de Barcelona, de Cataluña? Por la unidad de acción contra el crimen organizado y por la unidad de acción contra las políticas migratorias.

Se han incautado 5,7 toneladas de cocaína en el puerto de Barcelona en 2025; 10 toneladas de hachís, 3,6 toneladas de marihuana, 600 kilos de MDMA, y quiere que los Mossos vigilen los puertos, el puerto de Barcelona y el de Tarragona y en los puertos que son competencia de la Generalitat, vigilancia cero. ¿Qué cree, que no hay tráfico de drogas y de armas en los puertos de la Generalitat? Claro que sí, porque nadie nos vigila –porque nadie nos vigila. Y ya es hora de poner los puntos sobre la íes y enviar Mossos d'Esquadra a los puertos competencia de la Generalitat, porque entra y sale de todo –de todo. *(Aplaudiments.)*

Mire, contra el crimen organizado, ¿qué es lo que hace falta? Cooperación y coordinación entre todos los cuerpos y fuerzas de seguridad nacionales, todos: Mossos d'Esquadra, Guardia Civil y Cuerpo Nacional de Policía. Segundo, que está coordinación la lidere el Estado con los organismos internacionales, porque estamos contra una criminalidad que es global e internacional. Tercero, leyes que respalden las actuaciones de nuestros policías. Cuarto, dotar de medios tecnológicos y materiales para que las policías puedan actuar de forma efectiva y segura contra el crimen organizado. Y, quinto –importante–: apoyo político e institucional a las policías, que no se les cuestione cada dos per tres, en cada dos per tres comisiones, en cada pleno. Y que si, por ejemplo, hay que disparar al motor de un narcolancha, se le dispara.

Y para finalizar, que me quedan veinte segundos, y como hablamos de los cuerpos y fuerzas de seguridad en la lucha contra el crimen organizado, me gustaría recordar a los cuatro guardias civiles muertos asesinados por narcotraficantes en Huelva y en Barbate: David Pérez, Miguel Ángel González, Germán Pérez, Jerónimo Jiménez. Cuatro nombres, cuatro nombres que van a pesar mucho en la conciencia del ministro Marlaska para toda su vida.

Muchas gracias.

El president

Ara els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes poden fixar llur posició. En primer terme, per fer-ho, té la paraula en nom del Grup Parlamentari Comuns, el diputat senyor Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. Consellera, diputats, diputades: avui debatem aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari de Junts a la qual donarem suport gairebé en la seva totalitat, només en un punt ens abstindrem. Pensem que és important parlar de seguretat i poder-ho fer amb rigor i poder-ho fer des de la realitat. I és que és cert, tot i que en la major part dels delictes en els darrers anys s'han produït baixades en les denúncies, tenim reptes.

Per exemple, violències sexuals. En aquest sentit, consideren que l'acord al que hem arribat de cara als pressupostos de generar la Comissaria General de Prevenció i Denúncia de les violències masclistes serà fonamental per poder abordar millor aquests delictes i fer una millor atenció a les víctimes. Per un altre costat, també, els delictes vinculats amb la salut pública. I també avui hem conegut que els delictes d'odi han pujat un vint-i-tres per cent al conjunt de l'Estat. I hem de tenir en compte que aquests delictes d'odi tenen una vinculació clara amb discursos com els que hem sentit ara fa no res en aquest faristol. Jo crec que hi ha grups parlamentaris que no entenen que Catalunya és diversa, que Catalunya no és blanca, per molt que facin congressos per una Europa blanca. i sí, és una gran aposta la que fan els nostres cossos de seguretat, el Cos de Mossos d'Esquadra, per integrar la diversitat, i crec que és absolutament intolerable que es defensi el que s'ha defensat, vinculant aquest treball per tenir uns mossos més diversos amb l'islamisme i el jihadisme violent. Llavors, en aquest sentit considerem que són vostès coresponsables de la pujada dels delictes d'odi a l'Estat espanyol. *(Aplaudiments.)* Enhorabona, un vint-i-tres per cent de pujada.

Per un altre costat, efectivament, hem d'abordar la seguretat amb criteris no alarmistes, perquè, per exemple, la taxa d'homicidis a Catalunya és de 0,80 homicidis per cada cent mil habitants. És més bona que la de França: 1,36. Però és

que resulta que també és més bona que la de Suècia o que la de Finlàndia: 1,15 homicidis per cada cent mil habitants. I no parlem ja de la diferència amb els Estats Units. La taxa d'homicidis als Estats Units és de 5,6 per cada cent mil habitants – 5,6–, sis cops més alta la taxa d'homicidis que a Catalunya. Llavors, crec que aquí hem de parlar d'una qüestió molt clara. En cap cas –en cap cas– està justificada la utilització d'armes més enllà del que han de fer els cossos policials en un estat democràtic com l'Estat espanyol i com Catalunya.

Llavors, en aquest sentit, sí que és cert que és necessari fer una reflexió per veure de quina manera podem treballar per treure de qualsevol espai qualsevol arma de foc. I en aquest sentit, considerem que els Mossos d'Esquadra estan fent bona feina, però també haurem de fer algun dia la reflexió de per què posem sempre el focus en determinades formes de criminalitat que poden ser molestes, però que no arriben a ser perilloses i, en canvi, quan estem parlant de l'ús de armes de foc, fa molt que no mirem de quina manera o com està penalitzat tenir una arma a Catalunya. Jo crec que en aquest sentit hem de fer també una reflexió.

I una reflexió vinculada també amb l'ús d'armes blanques. És a dir, tenim un reglament d'armes al qual segurament també li hem de donar una volta, perquè segurament ara mateix els Mossos d'Esquadra estan detectant i denunciant a moltes persones per portar navalles de més d'onze centímetres, que és el que està prohibit al reglament d'armes. Segurament tenim marge per fer que no es pugui anar amb una navalla a Catalunya si podem transformar aquest reglament d'armes i podem limitar encara més el fet de que una persona hagi d'anar amb un ganivet, amb una navalla pel carrer. Llavors, jo crec que en aquest sentit, en aquesta qüestió preventiva, però també en la reacció penal i en la reacció administrativa, ens juguem clarament no seguir en aquests índexs i poder-los abaixar perquè sempre que es produís qualsevol tipus de delictes violent és absolutament intolerable, i en aquest sentit hem de continuar treballant. Crec que és important seguir en aquest sentit.

En relació amb les organitzacions criminals, ja ho hem dit en moltes ocasions, el que ens cal sobretot són més mitjans tecnològics i més capacitat als cossos policials en matèria d'investigació, i en aquest sentit considerem que tenim molt de marge de creixement, perquè de res serveix molta policia al carrer si no tenim la capacitat de

poder fer la feina investigadora intel·ligent per poder arribar a les capes altes de criminalitat per poder acabar amb aquestes estructures. Llavors, en aquest sentit considerem que també és important.

Després, simplement ja en relació amb els punts que tenen a veure amb la infiltració, pensem, donem suport evidentment a aquest punt. Considerem que va ser molt important el punt i l'acord al que va arribar també el nostre grup parlamentari amb el Govern amb relació al fet que hem de treballar per prohibir les infiltracions en col·lectius socials, assemblees, sindicats, etcètera, si no és amb una ordre judicial, i poder-ho emmarcar tot en el article 282 bis de la LECRIM. Considerem que vam fer un acord cinc grups parlamentaris i ara el que li pertoca a la consellera d'Interior i al departament és poder-lo centralitzar poder-lo operativitzar, perquè amb aquest pas aquest Parlament s'està distanciant de manera molt clara dels criteris que s'han tingut al conjunt del Govern de l'Estat en aquesta matèria, i crec que és un pas endavant, també.

I simplement, i ja per acabar, volia dir que és imprescindible que els Mossos d'Esquadra que intervenen en ordre públic sempre vagin ben identificats amb el NOP a l'esquena. Ahir a Mataró vam veure una altra actuació policial on no va passar.

El president

Ha d'acabar, senyor diputat.

Andrés García Berrio

Disculpi, president.

El president

A continuació, per posicionar el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Xavier Pellicer i Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; moltes gràcies, president. Bona tarda a totes i a tots. Senyor Villagrasa... Bé, Junts, les joventuts de la CUP..., no voldria ser edatista, però bé, se m'ha fet una mica estrany d'entendre-ho.

En tot cas, anem al tema. A mi em sembla que la clau d'aquesta moció i també de l'enfocament i dels debats que estem tenint darrerament és la percepció –és la percepció–, i, per tant, és que ja hem superat aquella fase en què es deia que la dada matava el relat. La dada ja no mata el relat. Les dades ja no importen. Ja no importen en la percepció, diguem-ho tal com és. I, per tant, per molt que les dades vagin en una línia, si la percepció va en un altre, no importen en el fons, les dades, i no importen en el fons les dades precisament per mal·lejar o per treballar aquesta percepció.

I de fet, ho podem veure amb exemples com les xarxes socials, que hi tenen un paper clau. Per exemple, podem veure com un pseudomitjà de comunicació, sent generosos en la seva definició, ha durat tant com ha durat l'anonimat de qui el portava. I curiosament, quan s'ha descobert qui era l'amigueta d'uns quants que estan per allà dalt i unes quantes que estan per allà a dalt, que portaven aquest mitjà de comunicació, el mitjà de comunicació ha desaparegut. Sí, parlem de l'Alternatiu i parlem d'un suposat consultor de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, de la qual esperem que aquesta agència n'hagi pres nota per poder tirar endavant els expedients que considerin pertinents.

Però, parlant d'aquesta percepció, nosaltres els volíem posar diversos exemples. Quina percepció creuen que tenim la societat sobre la importància de l'educació ara fa tres mesos? I ara? Quina percepció té la societat sobre la importància de l'educació dels nostres fills i filles, i sobre les problemàtiques que té el nostre personal docent ara mateix al nostre país? Segurament ha canviat, absolutament inversa, i ha augmentat molt la percepció de que és necessari actuar en l'àmbit educatiu públic de la nostra societat. I aquesta percepció l'han transformat el personal educatiu, els professors i les professores, mobilitzant-se, i posant damunt la taula una problemàtica que ha passat a ser central.

Aquest mateix exemple l'hem vist en l'àmbit de l'habitatge i totes les mobilitzacions que hi ha hagut per denunciar la problemàtica entorn a l'habitatge. Per tant, la percepció és mal·leable, la percepció es transforma i la percepció és construeix. Hi ha qui ha transformat la percepció en una qüestió d'inseguretat permanent i, per tant, d'aplicar polítiques dures, polítiques dures i polítiques encara més dures, sense voler

afectar la realitat, no? Per això també els volia preguntar: quines creuen que són les grans màfies organitzades i internacionals que hi ha ara mateix al nostre país? A dia d'avui, com se les imaginem? Amb què s'imaginem que trafiquen? Com s'imaginem què es vesteixen? Quin color de pell s'imaginem que tenen? Amb què creuen que fan diners i com s'ho imaginem? Trafiquen amb qui? Com destrossen vides d'aquí? Com? A mi em sembla que tindríem segurament un punt de vista molt diferent segons qui s'ho estigui imaginant. Perquè hi ha qui d'això en vol fer un mantra polític i en vol treure preu polític.

Mirin, no els diré què m'imagino jo, tot i que crec que està bastant clar. En tot cas, sí que els recomanaria que mirin una sèrie que precisament està feta a casa nostra, que està feta en la nostra llengua, i que es diu *Ravalejar*,

Fitxer 29

de Pol Rodríguez i d'Isaki Lacuesta. Em sembla una sèrie brutal que parla del Raval, que parla de les principals problemàtiques del Raval i que parla de quines són aquestes màfies internacionals que estan destrossant les nostres vides i les de la nostra gent. I ja els dic que no tenen la pell fosca i ja els dic que van amb corbata i americana i ja els dic que no són les que volen sobrerrepresentar determinats partits d'extrema dreta, que l'únic que volen és perpetuar el poder.

I, mirin, a nosaltres ens sembla que el que més sensació d'inseguretat genera és incendiar els barris. I em sembla que l'actuació d'ahir del cos de Mossos d'Esquadra al barri de Cerdanyola, a Mataró, el que van fer és incendiar els barris i el que va fer va ser una actuació absolutament irresponsable quan, a les vuit del matí, en un barri ple de famílies, ple de nens i nenes que anaven a l'escola, els agents dels Mossos d'Esquadra, suposo que aquell dia la comissió de mediació o l'equip de mediació devia estar en un altre assumpte, doncs se'ls va acudir que el millor era disparar *foam* i posar el barri en flames, que potser no era un criteri d'oportunitat o més adequat o de proporcionalitat evitar aquella situació.

Una altra qüestió que a nosaltres ens sembla que genera absolutament inseguretat és que sembli que el Departament d'Interior i els Mossos d'Esquadra només actuen contra els febles, contra qui es mobilitza, amb pluges de sancions, pluges i més

pluges, de sancions contra docents, contra el moviment per l'habitatge, contra moviments sindicals, contra el moviment independentista, vulnerant drets, destruint comunitats amb aquestes actuacions i encara generant més situació d'inseguretat.

I el que em sembla que també genera absoluta sensació d'inseguretat i ens preocupa enormement, és que ara mateix hi hagi un membre de la grada d'animació de l'Europa que es trobi debatent-se entre la vida i la mort per un apunyalament d'un membre d'extrema dreta.

Per tant, en definitiva, pensem que la pedra angular d'aquesta qüestió –i acabo, president– no són les dades, no és no és què està passant, és la sensació d'inseguretat que s'està generant. I aquí és on hem de lliurar la batalla. Per tant, nosaltres votarem en contra de tots aquells punts que ens sembla que generen aquesta sensació d'inseguretat i donarem suport a aquells punts que tenen a veure amb les lògiques funcions de la policia, que no ha de ser ni més ni menys que el que ha de ser i amb un control democràtic absolut.

Gràcies.

El president

Finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

O sigui que els Mossos que ahir van resultar ferits a Mataró resulta que s'ho havien buscat, no? Lamentable la seva intervenció, senyor Pellicer, lamentable, absolutament lamentable. Tot el suport d'Aliança Catalana a aquests agents que van ser ferits en l'exercici de les seves funcions, defensant els ciutadans de Catalunya, defensant els drets i llibertats dels ciutadans de Catalunya. I vostè es posiciona al costat dels agressors i no al costat de qui garanteix l'ordre en aquest país.

Ja ho va dir una vegada en aquesta sala de plens i no hi va haver repressió per part de la Mesa del Parlament, perquè en aquesta sala de plens es pot dir que es llencen pedres contra els agents de seguretat, però no es pot indicar que les dones no han de tapar els cabells amb un parrac. I aquesta és la realitat d'aquest Parlament.

El president

Senyora Orriols, no entrem amb aquesta qüestió. La Comissió de l'Estatut del Diputat...

Sílvia Orriols Serra

Pot parar-me el temps, si us plau? Si intervé vostè.

El president

No pateixi que el temps l'aturarem i el gestionarem adequadament i unànimement. Pot continuar.

Sílvia Orriols Serra

Els mateixos que a Vic justifiquen els robatoris parlant de «dificultats vitals dels lladres» o incidint en la riquesa que pretesament viu capbussada a la ciutat, aquí presenten mocions espantats pels nivells de delinqüència. Els mateixos que a Tàrrrega pacten amb cupaires i justifiquen actes vandàlics contra seus d'Aliança Catalana, com si fossin part intrínseca de la llibertat d'expressió i no un delictes contra el dret de representació política, ara venen aquí a parlar-nos de la creixent inseguretat i criminalitat del país. Us felicito, fills.

Veig que l'alarmisme del que suara acusaven la suposada extrema dreta independentista els ha entrat de ple al menjador de casa. Van tard, però igualment benvinguts, passeu, passeu. Aquest art de fer política-teatre, de dir el que s'escau davant el faristol per convèncer l'electorat, malgrat que per darrere s'estiguin validant governs que fan just el contrari, em fascina. Molta emoció, molta declaració, molta cara d'indignació, però en acabat investirem en Pedro Sánchez, validant les polítiques «podemites» que ens han dut fins aquí. Per un plat de grup propi, es venen al millor postor. Ja es poden enfarinar la pota o vestir-se de seda que tots hem vist qui hi ha dessota.

Mentre nosaltres, fidels a la veritat, vinculàvem la delinqüència i la immigració, vostès ens deien de racistes en amunt, ens feien cordons sanitaris i, de la maneta amb el PSOE del 155 i de la calç viva, signaven pactes antifeixistes en contra nostra. Ara que la realitat avala el relat d'Aliança, que les dades de Mossos certifiquen la tendència que fa temps que denunciem, s'afegeixen a la prèdica com qui no vol la

cosa. Ara que un altre ha set valent i ha assumit els riscos i les patacades, decideixen sortir de l'armari.

Catalunya necessita valents, no oportunistes. Vuitanta-quatre per cent dels detinguts per furt, nacionalitat estrangera; setanta-tres per cent de detinguts per robatori amb violència, nacionalitat estrangera; seixanta-cinc per cent dels detinguts per robatori amb força, nacionalitat estrangera; seixanta per cent de detinguts per agressió sexual, nacionalitat estrangera. Sort que els estrangers només són el disset o divuit per cent de la població. Quan siguin la meitat, com ens haurem de fer per sortir al carrer? Que haurem de llogar tancs en comptes de taxis? Allà on els catalans ens barallàvem a cops de puny i ventallades, ells es barallen a trets o a cops de matxet. Governos que vostès han avalat a canvi de xavalla, s'han dedicat a importar immigració il·legal de països on la vida val menys que un rellotge o un patinet. I ara presenten mocions com si estiguessin escandalitzats. Però si vostès en són còmplices, de tot aquest caos!

Durant dècades el seu pla ha set esperar que a Catalunya es signés a conviure amb aquesta realitat. Qui dia passa, any empeny. Aquest és el lema fundacional de Convergència i a fe de Déu que l'han rendibilitzat. Fa dos dies ens deien que exageràvem, que les dades no justificaven la preocupació dels ciutadans. Fa anys que el narcotràfic conquereix Catalunya a cavall de les màfies internacionals, deixant al seu pas tot el ventall sencer de delictes sexuals i violents existents. Fa anys que les visions més radicals i fonamentalistes de l'islam campen impunes per la geografia catalana i no facin veure que baixen de l'hort, que tots els hem vist descalços i somrients, inaugurant centres de culte salafistes. Fa anys que les baralles, les agressions, les okupacions, les violacions, són a l'ordre del dia. I vostès aquí, callats, arraulits a les seves cadires amb el llaç groc al gec.

Si no fos per la sacsejada de Ripoll, encara viurien íntegrament del relat del procés, perquè el procés cap al no res que van encetar és la seva zona de confort, el seu comodí. Se n'han fet uns tips de denunciar la repressió de l'Estat espanyol, mentre hi negociaven i pactaven fora de càmera els càrrecs i grups propis. S'han vindicat víctimes de la judicialització de la política, però no els ha tremolat la mà a l'hora de conspirar amb PSC, Comuns, CUP i ERC per endurir el codi de conducta i el

reglament d'aquesta cambra i poder sancionar les intervencions d'Aliança Catalana. Diria que se'ls ha vist alguna cosa més que el llautó.

Afiliïn-se a Aliança Catalana o tornin dins l'armari. Aquest país ja ha perdut prou temps i oportunitats fent la puta i la Ramoneta. Ara toca seny i ordre.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Josep Rius i Alcaraz.

Josep Rius i Alcaraz

Gràcies, president. Aniré ràpid. En primer lloc, hi ha hagut quatre grups que han presentat esmenes. Esquerra Republicana i el Partit dels Socialistes, el Cristian que està a dalt i la Laia. Hem ajustat els textos. Jo havia dit tres mesos. Ells deien un any. Hem fet sis mesos, no vindrà d'aquí. Ens posem d'acord amb aquestes coses. Hem ajustat. Heu enriquit també el text i, per tant, moltíssimes gràcies.

Algunes coses que vull dir. Efectivament, s'ha d'anar amb compte perquè hem d'anar molt més enllà de la situació que tenim actual. No n'hi ha prou amb les... Les estadístiques poden millorar, però els problemes, efectivament, no desapareixen. Creiem en el cos dels Mossos d'Esquadra. Ho hem fet des del primer dia i ho continuarem creient amb ells. Nosaltres volem que el cos dels Mossos d'Esquadra siguin..., són i siguin encara més la policia integral de Catalunya. Per això us demanem totes les competències. Demanem les competències en ports i aeroports. Demanem les competències també en els exàmens pràctics de conduir.

I no me'n puc estar, en aquest últim minut, a VOX i a l'extrema dreta en general i al PP, que a vegades per culpa d'aquests fa un discurs que amoïna cada dia més. Vostès voldrien una policia, voldrien un país en blanc i negre i nosaltres això ho combatrem, el combatrem sempre. Nosaltres no ho voldrem. De fet, vostès van néixer i volen viure de la inseguretats i de la divisió entre ciutadans. Volen fer ciutadans de primera i ciutadans de segona. I saben què? Que el catalanisme, que avui en dia es vehicula centralment per l'independentisme, sempre ho ha combatut, sempre. I el qui no combat la inseguretats i la divisió entre catalans de primera i de segona no està en el carril central, ni molt menys al carril del catalanisme. I des de

Junts, això ho combatrem sempre, de cara i d'esquenes o de la manera que faci falta.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt vint de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre una transició energètica justa, participada i pública que prioritzi espais antropitzats i alternatius

302-00258/15

El divuitè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre una transició energètica justa, participada i pública que prioritzi espais antropitzats i alternatius. És presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra i, per fer-ne l'exposició, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Bona tarda, consellera, diputats i diputades. Bé, avui el que presentem, doncs, és una moció després del debat que vam fer fa quinze dies sobre la transició energètica. Els presentem una proposta amb dotze punts i vint-i-dos subpunts. Sí que sabem que és llarga, però volíem incloure, doncs, totes les propostes que creiem necessàries per tirar endavant aquesta transició, que realment nosaltres pensem que és necessària per al nostre país, que és necessària per combatre el canvi climàtic..., el canvi climàtic i que ha de ser una transició descentralitzada, justa amb el territori planificada, participada amb tots els actors i el màxim de pública possible. Aquesta és la transició que nosaltres volem.

I, a partir d'aquí, desenvolupem una sèrie de propostes desgranades en diferents àmbits. Per un costat, com hauran vist, defensem el que és l'energètica pública i també parlem de la necessitat que la xarxa elèctrica de Catalunya, fruit de processos de privatització que es van viure a l'Estat espanyol i que ara estan sota control de

l'oligopoli energètic, el que nosaltres demanem és començar a treballar per trencar, per trencar aquest monopoli d'aquestes empreses i lluitar per tornar a controlar la propietat de tots aquesta xarxa, el que hauria de ser pública, que és pagada amb diners dels ciutadans i les ciutadanes, amb diners públics, i que després passa a mans privades perquè ells en facin negoci.

També parlem de la necessitat d'implantar les polítiques necessàries per reduir el consum elèctric i d'energia del país. Perquè cal treballar per millorar l'eficiència energètica de tots els edificis, de totes les instal·lacions públiques i posant tots i tots els recursos, els que siguin necessaris, per garantir uns habitatges a Catalunya, en especial a les zones més vulnerables, perquè tinguin una bona qualificació energètica tant per l'estiu com a l'hivern. Una manera també de lluitar contra la pobresa energètica, posar recursos perquè tothom pugui accedir a aquestes millores, a aquesta eficiència energètica.

Sobre l'energètica, pensem que s'ha d'impulsar, s'ha continuar impulsant i finançar-la d'una manera diferent. Finalment, doncs, hem pactat aquest..., amb una esmena, doncs, un programa plurianual d'inversió d'inversions, sense en cap cas excloure el finançament públic i crèdit, prioritzant doncs, el que pugui venir de l'Institut Català de Finances per tal de reforçar al màxim possible el desplegament de projectes energètics públics i avançar cap a un model de sobirania energètica basat sempre, sempre, en el control públic del sistema.

Per tant, nosaltres també pensem que l'energètica, i això ho hem defensat aquests darrers anys des de la seva creació, la importància que aquesta pugui ser participada pels ajuntaments i

fitxer 30

i altres ens locals, les universitats, els centres de recerca, etcètera, per garantir que sigui un instrument útil per al país i fer-lo avançar.

Un altre dels punts que portem és el famós Plater; un Plater que hem reclamat durant anys i panys i que finalment tenim aquí, però que nosaltres considerem que no s'ha

fet de la manera correcta o de la manera com estava establert, de manera participativa i acordada amb el territori.

I per això defensem el que ja defensen 213 municipis del país que van signar el que se'n diu el Manifest de Verges, que és que s'aturi aquest Plater i es refaci en molts de criteris que presentem en aquesta proposta i que no tindrè temps de llegir, per refer-lo i fer-lo de manera acordada amb el territori i que tothom se'n senti partícip, des de la pagesia fins a la capa zero, que és la municipal, fins als veïns i les veïnes, i que contempli altres criteris que en l'actualitat no es contemplen, com és la comptabilització de totes les energies, siguin renovables, siguin hidroelèctriques, sigui biogàs, siguin centrals reversibles o fotovoltaica o eòlica, ho contempli absolutament tot.

Pensem que s'ha de fomentar l'agrovoltaica, s'ha d'impulsar la fotovoltaica flotant en bases, embassaments i canals artificials, fomentar la fotovoltaica en polígons, teulades i tot d'espais ja artificialitzats que tenim. I tot això fer-ho amb uns criteris clars, que són els que ens marcava la Llei del canvi climàtic de Catalunya.

Per tant, és una proposta que, al final, va en línia amb el que nosaltres considerem que necessita el país i sempre de la mà de les institucions més properes a la ciutadania, que són les que coneixen més bé el territori i que són les que han treballat i volen treballar per fer una transició justa en favor dels nostres veïns i de les nostres veïnes. I no perquè torni a fer-se una transició en mans dels mateixos de sempre.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Hi ha tres grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, en primera instància, per defensar-les, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Andrea Zapata Alfonso.

Andrea Zapata Alfonso

Gràcies, president. Diputats, diputades. Gràcies també a la CUP i al diputat Dani Cornellà per haver acceptat la majoria de les esmenes que hem presentat. Tot i la intervenció, que discrepem en bastantes coses que ha tingut ara.

Mirin, a Espanya, en conjunt, es genera amb renovables el seixanta-sis per cent de l'energia, a Catalunya, el 32,9, gairebé la meitat. Quan van començar a desplegar-se les renovables a la resta del territori espanyol també hi va haver moltes pors, com és normal, perquè els canvis sempre espanten.

Però avui la realitat és que s'ha tornat una fita que va molt més enllà de complir amb els objectius de descarbonització, que per suposat que els hem de complir i els complirem, però s'ha tornat, degut al context actual, un dels grans aliats de la gent de peu, de la classe treballadora. I poca gent en parla d'això o en parla des d'aquesta perspectiva i crec que és profundament rellevant que ho diguem.

Jo els recomano que truquin a qualsevol col·lega que tinguin a Itàlia o a Alemanya i els hi preguntin quant estan pagant per la factura de la llum cada mes últimament, perquè el mes de maig, sense anar més lluny, a Espanya era d'uns trenta euros el megawatt hora. Saben quin era el preu a Itàlia, per exemple? D'uns cent cinquanta euros. Saben quin era el preu a Alemanya? D'uns cent vint euros.

I l'explicació és molt senzilla, són països que depenen molt més del gas i, per tant, quan es complica la situació a nivell internacional, doncs, els preus es disparen. A això em refereixo quan dic que ja no només parlem de descarbonització, parlem de protegir els nostres d'una dependència de l'exterior que no ens podem permetre.

Perquè a ningú se li escapa que el context internacional és desolador, que tenim autèntics feixistes governant països a cop de testosterona, que els conflictes bèl·lics estan a l'ordre del dia, que si no posem tots els esforços en defensar que la nostra gent pugui continuar vivint amb dignitat, podem trobar-nos en una situació molt i molt fotuda.

Però és que és més, quanta més sobirania energètica tenim, quant menys depenem de l'exterior, ja no només desenvolupem un escut que ens defensa de preus inassumibles, sinó que també guanyem llibertat per poder dir sense por a les conseqüències que no estem ni estarem mai disposades a recolzar països que estan declarant la guerra a uns altres, que estan matant innocents a diari o que estan fent autèntiques caces de bruixes pel fet d'haver nascut en un país estranger als immigrants.

Ser autosuficients també és això. I no obstant, evidentment, no és plat de bon gust que avui surtin diputats, com és el cas del diputat de la CUP, a dir que el món municipal no està d'acord amb el plantejament que s'està fent del Plater, del pla de desenvolupament de les energies renovables, que plantegem des del Govern.

Perquè aquí també voldria deixar un parell de coses clares. I la primera és que no oblidem que estem en un període d'al·legacions. Un període d'al·legacions que està obert, que dura tres mesos, quan normalment el que està estipulat és que duri un mes, i que encara hi ha molt a dir. Perquè, de veritat, si algú necessita aquest Plater són els municipis, perquè no ens podem permetre que vinguin empreses de no sé on i facin el que vulguin on vulguin. Això també és el que volem evitar.

I quan demanen vostès que es retiri el Plater de manera taxativa, quan vostès defensen que el canvi climàtic mata, quan agafen per bandera l'ecologisme i després aprofiten qualsevol oportunitat per evitar que es despleguin les renovables, el que estan fent també és un exercici majúscul d'hipocresia.

Perquè a mi, als nostres, el que ens importa de veritat és que es puguin desplegar les renovables responent a les necessitats de cada municipi de la mà dels ajuntaments, que la gent treballadora no tingui por de que la seva factura es dispari en qualsevol moment, que els alcaldes i les alcaldesses se sentin partícips d'una gran transformació i que tots i totes formem part del que probablement sigui un dels plans més ambiciosos que s'està desplegant al territori català. *(Alguns aplaudiments.)*

Perquè no sabem qui vindrà, no sabem qui vindrà després, no sabem què passarà després. És que potser venen els extremistes aquests que tenim aquí asseguts a la dreta i ja sabem que ells pensen, ells no creuen en el canvi climàtic, ells no mouran ni un sol dit per descarbonitzar el territori. I farem tot el que sigui possible i més, i ens deixarem la pell perquè això no passi. Però hem d'estar preparats i preparades per a tot el que pugui passar i hem de descarbonitzar el nostre país.

I jo només, per acabar, sí que volia parafrasejar un dels presidents més lamentables que ha tingut l'Estat espanyol que feia uns dies deia... bé, José María Aznar, que feia uns dies deia: ...«El que pueda hacer, que haga». Doncs, miri, nosaltres farem

tot el que sigui possible i més per descarbonitzar Catalunya i sense deixar a ningú enrere.

Gràcies.

El president

Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Diputat Cornellà, ja li avanço que donarem suport a la moció que ha presentat. Hem tingut molts debats en aquest hemicicle sobre la transició energètica que necessita el nostre país i, a més a més, que cal que es faci de manera ràpida, decidida i efectiva.

Estem parlant de moltes evidències que a data d'avui ningú pot qüestionar –bé, sí, hi ha alguns que sí que ho qüestionen– com són els efectes del canvi climàtic i la dependència energètica exterior, entre d'altres. Però per a Esquerra Republicana també és una evidència que aquesta transició només tindrà èxit si és justa, equilibrada i compartida. I aquest és, precisament, el debat de fons que planteja aquesta moció.

Des d'Esquerra Republicana compartim bona part dels objectius que s'hi expressen. Per a nosaltres la sobirania energètica no és només produir més energia renovable, també és decidir com la produïm, on la produïm i qui en rep els beneficis. Per això defensem unes polítiques energètiques pròpies i emmarcades en un model sobirà, democratitzat, distribuït, amb cohesió territorial i respectuós amb el paisatge i el sòl agrari. I, sobretot, participat per la ciutadania d'aquests territoris amb l'objectiu d'empoderar-la i no haver d'estar sotmesos als grans oligopolis.

Un model que prioritzi les cobertes industrials i urbanes, els espais ja transformats per l'activitat humana, els espais degradats i les comunitats energètiques locals. Un model que eviti reproduir en les renovables els mateixos esquemes de concentració que hem patit durant dècades en el sistema energètic convencional. I un model on el sector públic tingui un paper protagonista.

Per això també compartim la necessitat de reforçar l'energètica pública de Catalunya com a instrument estratègic de país, i així també ho hem pactat en aquests pressupostos. Necessitem eines públiques capaces d'orientar el desplegament energètic, garantir el retorn social de les inversions i evitar dinàmiques especulatives que massa sovint han generat conflictes territorials.

Pel que fa al punt que fa referència al Plater, des d'Esquerra volem ser molt clars, Catalunya necessita una planificació energètica. No podem continuar avançant únicament a cop de projectes individuals i sense una visió global del país. Sense planificació, estem en mans dels oligopolis que provoquen greus desequilibris en la implantació de projectes d'energies renovables.

Ara bé, la proposta que ha presentat el Govern no s'adequa al nostre model de transició energètica i considerem que presenta greus deficiències. De fet, en aquest moment, ja hi ha molts municipis que s'hi estan manifestant en contra. Des d'Esquerra Republicana rebutgem el plantejament actual del Plater, basat en un bloqueig anticipat de grans superfícies de sòl per assolir aquests objectius a llarg termini. Aquest enfocament és excessivament rígid i desconnectat de la realitat territorial.

Estem d'acord en què per assolir els objectius energètics del país és necessari disposar d'un determinat percentatge del territori, però aquesta superfície necessària s'ha de definir a partir del diàleg i la concertació amb el món local. Han de ser els municipis i les comarques, en funció del seu context i realitat, els que contribueixin a aquesta planificació.

I és en aquest sentit que hem presentat una esmena al punt 11, que és revisar el contingut i el procés d'elaboració del Plater tenint en compte les al·legacions i aportacions del món local, dels agents territorials i de la resta d'actors implicats, i obrir un nou període d'informació pública un cop incorporades aquestes aportacions.

Creiem que ara és una oportunitat durant aquests tres mesos, que Esquerra va demanar que fos un període més ampli, perquè tothom pugui fer les al·legacions i que el Govern tingui la capacitat d'acceptar-les i, per tant, segurament s'haurà de fer un segon torn d'informació pública perquè canviarà substancialment.

I per què ho fem? Perquè una planificació d'aquesta magnitud no es pot construir sense els municipis, sense els consells comarcals, sense la pagesia, sense les entitats i sense els territoris que hauran d'acollir una part important d'aquest desplegament.

La transició energètica necessita consens social i territorial i el consens no es decreta, es construeix. Cal introduir una mirada més flexible en la planificació. Per això defensem una planificació progressiva, revisable periòdicament i adaptada a les necessitats reals de cada moment.

Hi ha comarques i municipis que ja han contribuït de manera molt significativa a la producció energètica del país. No podem continuar carregant els mateixos territoris amb noves infraestructures sense tenir en compte l'esforç acumulat que ja han assumit. I també, pel que fa a la protecció del sòl agrari, cal tenir en compte que la transició energètica no es pot fer en contra de la sobirania alimentària.

Acabo, president. Donarem suport a aquesta moció perquè compartim la necessitat d'avançar cap a un model energètic més sostenible, més democràtic i amb més protagonisme públic. Però també ho fem reivindicant una idea molt clara, la transició energètica només serà un èxit si és compatible amb la cohesió territorial, amb la participació democràtica, amb la protecció del sòl agrari i amb un repartiment just dels costos i dels beneficis.

Aquest és el model que defensem, un model de país que combini ambició climàtica, justícia territorial i sobirania energètica.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts té la paraula el diputat senyor Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Moltes gràcies, president. Bona tarda, consellera, diputades, diputats, també a les persones que ens puguin acompanyar i a les que puguin estar seguint aquest debat.

Tornem a parlar de renovables i tornem a parlar de Plater, ho vam fer al febrer, ho vam fer al desembre, també l'any passat vam aprovar, per primera vegada, els pressupostos de carboni. I, per tant, en teoria estem avançant cap a aquest model de societat descarbonitzada i, per tant, desplegant la Llei de canvi climàtic del 2017 –del Govern del president Puigdemont, impulsada per l'aleshores conseller Rull, avui president del Parlament–, i també la declaració d'emergència climàtica en època del president Torra l'any 19.

Per tant, no podem deixar de reiterar el nostre compromís des de Junts per Catalunya amb la transició energètica, la sobirania nacional, però també amb la sobirania energètica i la descarbonització de la societat i l'economia.

Gràcies al senyor Cornellà, també, per acceptar algunes de les propostes que hem esmenat i, per tant, podem donar suport ampli a gran part de la moció, no a tota, però, bé, a gran part.

En el seu primer bloc, com vostè deia, fa un conjunt de manifestacions, de manifestacions[#] a les quals donarem suport, tot i que en alguna es queda curt. Quan parla del paper de l'Estat, només parla de la

Fitxer 31

xarxa de distribució. Però ja sap que el paper de l'Estat és molt negatiu en diferents àmbits, no només amb la xarxa de distribució, sinó amb la no subhasta de nusos i, per tant, l'acumulació de pocs llocs on es poden connectar els parcs d'energies renovables o el fet que el vuitanta-cinc per cent de la xarxa a Catalunya està saturada, que els preus els fixa la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, per tant, sense poder decidir res des de Catalunya, el retard en aplicar transposicions de directives europees, per exemple, posant límits a la distància d'autoconsum. Per tant, tot això no podem donar-hi... Vostè s'ho descuida a la moció i nosaltres hem de tornar-ho a reivindicar. I, per tant, reivindicar una vegada més, ho hem fet moltes vegades, la necessitat que Catalunya tingui sobirania també en política energètica bàsica. De fet, vam aprovar-ho a la nostra moció del passat febrer, fins i tot amb el suport del PSC, en aquells moments. Avui dia, la xarxa ha canviat. El govern estatal encara fa servir un decret de l'any 2001 pel que fa a com fixa la retribució de les

xarxes i les polítiques quinquennals d'inversió i, en canvi, tot el món de l'energia i el món de la societat i de l'empresa ha avançat molt més de pressa. De fet, tot just ara, al febrer, va incorporar el Govern el que se'n diu la figura de l'agregador independent, que ho regula la directiva europea, però Espanya no ho havia aplicat. Per tant, en aquest sentit, hem de fer referència a això, que qui limita el desplegament no és només el que passa a Catalunya, sinó també la fixació estatal.

El seu segon bloc fa referència a l'empresa pública d'energies renovables i, per tant, també donarem àmpliament suport a les vostres propostes. Hem incorporat una esmena també nosaltres, igual que al febrer vàrem fer, demanant que L'Energètica hauria de ser ambiciosa. Ambiciosa en recursos, ambiciosa per poder fer inversions i ambiciosa també per fixar el rol de com es fixa la política retributiva i la política de preus també en un escenari de sobirania energètica. I, per tant, marxar del control estatal, d'aquesta planificació reactiva, dels projectes especulatiu, de l'absència de capacitat, de falta de transparència. I, per tant, imaginem-nos també com seria L'Energètica pública, aquesta empresa, si poguéssim tenir els recursos que ens manleva l'Estat. Quan parlem d'aquests 25.000 o 24.000 milions de dèficit fiscal, imaginem-nos L'Energètica amb 1.000 milions per fer inversió en els pobles de les comarques, al territori, segurament, allò que diuen, «*otro gallo cantaría*» quan és l'empresa pública qui fes la inversió.

El seu tercer bloc fa referència al Plater. En aquest cas, nosaltres en el punt 11 demanarem votació separada del que és l'encapçalament perquè tot i que compartim el que està passant, de fet compartim també el que deia la diputada Bergés fa uns moments, recollim les preocupacions locals. Vàrem advertir d'això ja quan es va aprovar el Decret llei 22/2025, de que aprovar el decret llei per accelerar les renovables sense tenir una planificació en marxa podria provocar tensions en el món municipal. Ho vàrem advertir. Per què? Perquè hi ha molts, centenars, desenes de projectes en curs, que venen des de l'any 2013 fins i tot, i que ara estan arribant als ajuntaments i molts ajuntaments petits es troben sense recursos per frenar-ho. Però ara passa igual amb el Plater: molts ajuntaments petits en aquests tres mesos també es troben amb molta angoixa, molta tensió per tirar endavant. I, per tant, recollim aquesta queixa dels ajuntaments. També li recordem al senyor Cornellà que vostè fa uns mesos demanava el Plater i impulsava el Plater i ara el vol aturar. Nosaltres

ensem que no és bo aturar-lo, perquè aturar-lo significa que als ajuntaments els deixem a l'albir del *Real decreto ley 7/2026*, de 21 de març, en què es declaren *las zonas de aceleración de renovables*, els projectes energètics preferents i l'exempció excepcional dels projectes que ja venen des de l'any 13 i, per tant, se'ls dona una pròrroga. I, per tant, molts ajuntaments es poden trobar sotmesos... Si no hi ha planificació ni cap eina municipal, es poden trobar, doncs, com dèiem, sotmesos a aquest decret llei estatal o també al que deia el decret llei de l'octubre del 25 i, per tant, deixar indefensos els ajuntaments. Nosaltres no volem que els ajuntaments quedin indefensos, però sí que demanem al Govern que escolti els ajuntaments, que escolti els consells comarcals, amplii, com dèiem, amb l'esmena que hem fet, el termini de les esmenes amb un segon període d'exposició al públic. I, per tant, que sense escoltar els ajuntaments, els veïns, el territori, no farem en aquest país la transició energètica. No la farem contra els veïns ni contra els ajuntaments, hem de fer-la tots junts.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula per un temps de cinc minuts, en primer lloc, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta. Honorable consellera, diputats..., diputat Cornellà, ens porta avui aquesta moció, de nou una moció parlant de transició energètica amb el seu mantra, amb la seva ideologia, amb el seu dogmatisme de sempre, sense cap novetat. I una vegada més, sembla que vostès, el que és evident, i és que viuen en una realitat paral·lela, viuen en un món que no existeix, perquè no tenen vostès els peus a terra. Miri, mentre les empreses busquen energies competitives i energies estables per no haver de marxar, per no haver-se d'instal·lar a d'altres comunitats autònomes, mentre la indústria busca certeses i seguretats i mentre Catalunya acumula anys de retard en renovables, vostès presenten aquesta moció plena de desconfiança, sobretot, amb aquesta obsessió que vostès tenen amb el món privat, amb la iniciativa privada. Ens parlen de sobirania energètica i diuen

que volen accelerar les renovables, però vostès són els primers i són especialment els primers que han combatut pràcticament tots els projectes que s'han plantejat al territori. Diuen que volen més energia verda, però cada vegada que apareix un nou parc eòlic o fotovoltaic són els primers que es posen a la pancarta i van en contra absolutament de tot el que representa un creixement econòmic a Catalunya. Diuen sí a les renovables, però ni aquí ni allà ni més enllà, perquè són vostès els del no. Vostès i vostès. L'extrema esquerra són els del no continu. Després parlarem a la següent moció, senyor Mijoler.

Catalunya és avui, per tant, una de les comunitats autònomes amb més retard en renovables de tot Espanya. I això no és culpa ni del canvi climàtic ni de Madrid ni d'Espanya ni de Brussel·les, això és culpa de governs, de mals governs que ha tingut Catalunya durant els darrers anys, als quals vostès també han donat suport. I mirin, vostès han estat incapaços, absolutament incapaços ni en el territori ni en el conjunt de Catalunya de prendre decisions. Mirin, amb els governs de la Generalitat darrers i també l'actual han convertit la política energètica en un laberint administratiu amb traves administratives contínues, amb trenta-sis mesos, moltes vegades, per assolir una proposta d'aquestes característiques. I ara el Govern de Catalunya ens presenta el Plater com si fos la gran solució. Després d'anys, després de molts mesos sense planificació efectiva, ens presenten el Plater com una solució màgica. I miri, necessitem protegir el territori, evidentment que sí, però sobretot necessitem sentit comú, cosa que vostès no tenen, pel que sembla. No per altre motiu, sinó pel que avui presenten en aquesta moció.

Miri, vostès volen convertir L'Energètica, aquesta empresa pública, en una espècie de ministeri absolutament per controlar-ho tot, per intervenir-ho absolutament tot. Aquestes són les polítiques d'esquerra que precisament el que fan és impedir que puguem evolucionar. Miri, la col·laboració publicoprivada és absolutament imprescindible. Ho ha estat en les infraestructures, en la innovació, en la indústria i també ho ha de ser en la transició energètica. I vostès proposen avançar cap al control totalment públic de la xarxa elèctrica i únicament públic. És a dir, més intervencionisme, més ideologia, més dogmatisme. I la història econòmica està plena de fracassos en aquest sentit. Per tant, Catalunya no necessita una economia planificada, necessita un marc estable, seguretat jurídica. Ho necessita per atraure

inversió i generar prosperitat, però mai amb la CUP amb les seves polítiques. També ens sorprèn que parlin tant de sobirania energètica i tan poc de competitivitat, perquè això a vostès no els interessa en absolut. Perquè l'energia, senyor Cornellà, no és només una qüestió ambiental, és una qüestió industrial, d'ocupació i de creixement econòmic. Catalunya continua depenent excessivament de l'energia produïda fora del nostre territori. Els projectes, com deia abans, s'encallen, la burocràcia es multiplica i els municipis no tenen resposta. Per tant, la transició energètica mai pot ser la que vostès proposen, senyor Cornellà. Necessitem més eficàcia, més gestió i, sobretot, governar amb sentit comú.

I senyora Zapata, per acabar, haig de fer una referència perquè no em puc estar de les barbaritats seves que he escoltat. Miri, petroli, or, níquel i fins i tot joies. Si tant li preocupa l'energia, senyora socialista Zapata, miri els negocis de la trama Zapatero, que va cobrar fins i tot de fonts energètiques. I si vol parafrasejar, com ha dit vostè del president Aznar... Però si vol parafrasejar un expresident, ha de ser el seu, el senyor Zapatero: «Ser socialista es tener poco y estar dispuesto a dar mucho». Vaya jeta.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula la diputada Mónica Lora Cisquer.

Mónica Lora Cisquer

Bé, bona tarda. Bé, aquesta moció és probablement el millor exemple de les contradiccions del fanatisme de l'esquerra climàtica catalana. Durant anys han impulsat una agenda basada en la imposició, una agenda basada en el tot s'hi val. En nom d'una suposada emergència climàtica, han assenyalat a qui discrepa, han demonitzat sectors sencers de la nostra economia, especialment de la nostra pagesia i els nostres ramaders, que són precisament els primers que pateixen les conseqüències de tots aquests excessos d'una transició energètica irracional convertida gairebé en una nova religió política. I ara veuen que el territori es revolta, com està passant, per exemple, a la província de Girona; ara descobreixen molts de vostès que hi ha molts alcaldes i molts veïns preocupats; ara descobreixen que la

pagesia ha dit prou i ara descobreixen que hi ha municipis rurals que no volen convertir-se en zones de sacrifici energètic. Però clar, això no és casualitat, perquè això també és conseqüència directa de les polítiques que vostès mateixos, des de la Candidatura d'Unitat Popular, s'han dedicat durant anys a col·laborar en el seu impuls aquí, (*aplaudiments*) en el Parlament de Catalunya. Nosaltres ho diem clar: nosaltres no compartim ni el marc ideològic de la CUP ni el seu model intervencionista. I sí, rebutgem la llei del canvi climàtic, rebutgem l'agenda 2030 i rebutgem tota aquesta obsessió, que vostès també la tenen, per accelerar un desplegament massiu de les renovables sense límits que desfigura per complet el nostre paisatge i el nostre entorn. I tampoc podem avalar, com ja portem temps des de VOX avisant, que la planificació del nostre territori es faci no solament ignorant el món rural, sinó també afectant directament els seus interessos. I sembla ser que aquí el Plater ha fet saltar totes les alarmes. Nosaltres portem ja temps avisant sobre la qüestió del Plater. Perquè ara ens trobem a comarques com, per exemple, el Baix Empordà, on hi ha una gran majoria de municipis que ja han expressat el seu rebuig, i quan això passa podem veure que el problema no és només tècnic, sinó també polític. Perquè quan tenim desenes i desenes de municipis, de fet, vostè mateix ho comentava, més de dos-cents municipis que estan denunciant aquest model, potser és que el problema no és el territori. Potser és que el problema precisament és el Govern de la Generalitat i tots aquells grups parlamentaris que han donat recolzament, que estan impulsant un model energètic des de dalt que està afectant el nostre territori perquè està allunyat de la realitat dels nostres pobles. I és que veiem que ens parlen de transició justa mentre plantegen centenars de molins gegants i milers d'hectàrees de plaques solars concentrades en entorns locals i nosaltres ens preguntem si és així com volen protegir el territori. De fet, només fa falta veure les plataformes que hi han manifestant-se en contra.

Dit això, també vull parlar de L'Energètica, perquè en aquesta moció també en parlen, que jo crec, de fet, que és una gran contradicció d'aquesta moció, que és L'Energètica pública, que és un autèntic «xiringuito» energètic pagat per tots els catalans que ens costa més de 187 milions d'euros. I, de fet, aquí el més paradoxal de tot és que vostès, des de la CUP, ens parlen, per exemple, constantment i s'omplen la boca parlant de la sobirania energètica, però exclouen completament

l'energia nuclear, quan és precisament aquesta energia, l'energia nuclear, que a dia d'avui sosté bona part de la producció elèctrica a Catalunya. De fet, prop del seixanta per cent d'ençà les nostres centrals nuclears d'Ascó i Vandellòs. Què vull dir amb això? Que vostès demonitzen la nuclear, imposen macroprojectes de renovables sobre el territori rural i després encara tenen la barra de dir-nos que estan per la sobirania energètica. Però jo, sincerament, penso que vostès tenen una cara de ciment armat. Sincerament. *(Aplaudiments.)* Perquè una cosa no casa amb l'altra. I ho diré les vegades que faci

fitxer 32

falta.

Nosaltres, des de VOX, defensem un sistema energètic que sigui estable, un sistema energètic que sigui fort i que sigui assequible per a les famílies. I el camí, en aquest sentit, és el que defensem des del nostre Grup Parlamentari de VOX, que és un *mix* energètic, i aquest camí, precisament, no el defensa la Candidatura d'Unitat Popular. I necessitem un *mix* energètic, precisament, que combini fonts estables i fiables –sí, com l'energia nuclear– i també les renovables. Perquè nosaltres no rebutgem per complet les renovables, però el que defensem és que necessitem un *mix* energètic. I, en aquest sentit, doncs jo crec que mai ens hi trobarem amb el Grup Parlamentari de la CUP. Però, bé, aquí estem per debatre i per, cadascú, doncs exposar la seva postura.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

És el torn ara del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula el diputat Lluís Mijoler i Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, vicepresidenta. Bé, compartim, evidentment, la majoria de..., o la part més important del diagnòstic que planteja aquesta moció, en el sentit de que la transició energètica és imprescindible, que és urgent, també, i que ha de ser justa. Catalunya no pot continuar depenent dels combustibles fòssils, de la volatilitat dels mercats

internacionals i, en definitiva, d'un model energètic centralitzat, vulnerable i massa condicionat pels interessos dels grans oligopolis. També compartim que aquesta transició no es pot fer d'esquena al territori; no es pot fer sense ajuntaments, sense la pagesia, sense les entitats ambientals, sense el món local i, sobretot, sense una mirada rigorosa sobre el sòl agrari, el paisatge, la biodiversitat i els impactes acumulats. I compartim també una altra idea de fons: la millor energia és la que no cal produir. Per això la transició energètica, la transició renovable, ha d'anar acompanyada d'una política que sigui molt més ambiciosa d'estalvi, eficiència, rehabilitació energètica, electrificació dels consums i reducció de la pobresa energètica.

Ara bé, des del nostre grup volem situar una posició molt clara: Catalunya necessita accelerar el desplegament renovable. No podem convertir els dèficits del Plater, que els té, en una excusa per ajornar indefinidament la transició energètica. El problema no és tenir un pla; el problema seria tenir un mal pla o un pla sense garanties o un pla sense governança pública i sense legitimitat territorial. Per això, la nostra posició no pot ser..., o no compartim retirar el Plater i tornar a començar des de zero. La nostra posició és revisar-lo, millorar-lo i reforçar-lo perquè sigui una eina útil de planificació pública. Necessitem un Plater més transparent, més municipalista, més ambiental, més equilibrat territorialment i amb més retorn social.

I aquí hi ha una idea central: accelerar tampoc vol dir desregular; accelerar vol dir planificar millor. Per tant, també compartim la necessitat de prioritzar espais ja transformats, i aquest ha de ser el primer terreny de joc de la transició energètica. Però, també, siguem honestos: només amb aquests espais no assolirem tots els objectius energètics que té el país. I, en aquest sentit, també l'agrovoltaica pot formar part de la solució, però tampoc pot convertir-se en una etiqueta per justificar qualsevol ocupació de sòl agrari.

La sobirania energètica no pot construir-se sobre una nova desigualtat territorial –hi estem d'acord–, per això defensem incorporar indicadors mesurables d'equitat territorial: densitat comarcal de potència, ocupació de sòl no artificialitat a escala municipal, càrrega d'infraestructures d'evacuació, relació entre generació i demanda i impactes acumulats. També cal reforçar el paper dels ajuntaments –hi estem

d'acord—, però hem de ser molt clars: més participació municipal no vol dir bloqueig indirecte. La transició energètica és una responsabilitat de país, no pas dels ajuntaments; ara bé, tampoc es pot fer només des de dalt, amb mapes tancats i sense que la capacitat real d'incidència no sigui també local.

Compartim, evidentment, i n'hem parlat sovint, que l'Energètica ha de jugar un paper molt més ambiciós del que ara juga. Catalunya necessita una empresa pública d'energia forta, amb capacitat d'inversió, amb presència també en generació, amb emmagatzematge, amb autoconsum, amb comunitats energètiques i amb suport als municipis. Cal entendre l'Energètica no només com una eina per posar plaques a edificis públics, sinó com una peça estratègica per orientar el model energètic del país, per impulsar projectes amb retorn social, acompanyar municipis, facilitar comunitats energètiques, participar en emmagatzematge i garantir que una part creixent del valor de la transició quedi en mans públiques i comunitàries. Per això defensem avançar cap a un model de major titularitat i control públic de les xarxes de distribució elèctrica.

I no ho plantejem només com una declaració de principis, sinó com una proposta concreta. Els Comuns hem presentat amb altres grups al Congreso de los Diputados una proposició sobre la titularitat pública de la *red de distribución eléctrica* i per habilitar un marc jurídic que permeti que les comunitats autònomes puguin assumir la titularitat de xarxes de distribució al seu àmbit territorial i que també ho puguin fer les entitats locals, així com facilitar que les comunitats energètiques puguin gestionar xarxes de distribució dins del seu àmbit d'actuació. Esperem que Junts també se sumi, doncs, a aquesta proposta.

Finalment, hi ha un element que per nosaltres és fonamental: el retorn social. Territoris que assumeixen més càrrega de renovable, sí, han de rebre també més capacitat d'inversió, més recursos i, per tant, més oportunitats.

En definitiva, compartim bona part de la preocupació que expressa aquesta moció, però volem evitar, al nostre entendre, dues sortides que podrien ser equivocades: ni barra lliure per als projectes privats ni tampoc bloqueig de la transició energètica. El camí ha de ser un altre: planificació pública, participació real, garanties ambientals,

justícia territorial, reforç municipal, paper públic de l'Energètica, democratització de la xarxa i retorn social.

I acabo. Aquesta és la nostra posició: accelerar la transició energètica, sí, però fer-ho amb més justícia, amb més municipalisme, més biodiversitat, més sobirania pública, més democratització energètica i més retorn per al territori. Votarem favorablement la majoria dels punts.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

La CUP ens presenta novament una moció plena de paraules com «sobirania», «justícia» i «territori». Les paraules sonen bé; el problema és que, quan mirem els resultats de les polítiques que defensen, la seva gran contradicció és que diuen combatre els oligopolis energètics, però no proposen cap solució per aconseguir sobirania energètica a Catalunya. Diuen defensar el territori, però aposten per un desplegament energètic que es percep allunyat de les necessitats i de les prioritats dels municipis. Han generat una oposició creixent en les diverses comarques del país.

Recorden l'any 2025, l'apagada elèctrica que va paraitzar milions de persones? Hospitals en emergència, transports aturats. Aquí vam poder comprovar la fragilitat de la xarxa elèctrica. Els informes tècnics diuen que l'origen va ser un comportament irregular d'una planta fotovoltaica del sud-oest d'Espanya, instal·lacions de renovables que van desconnectar abans del que marca la normativa. Un sistema amb massa generació intermitent sense prou emmagatzematge. Un any després, té 193 megawatts de bateries instal·lades –Alemanya en té milers. I la CUP avui ens proposa accelerar exactament el model que va causar l'apagada?

No n'hi ha prou amb instal·lar més plaques i més molins si no existeixen les infraestructures necessàries per garantir la seguretat del sistema. El Japó, que va viure Fukushima en primera persona, ha reiniciat aquest any 2026 els reactors

nuclears, no perquè els hi agradi el risc, sinó perquè la dependència energètica és molt pitjor. A Catalunya, el seixanta-quatre per cent de l'electricitat ve de centrals nuclears. Tenim el parc, el coneixement i la xarxa. Cal protegir la superfície agrícola, cal evitar la concentració desmesurada de projectes en determinades comarques, cal escoltar els municipis afectats i garantir les compensacions justes i cal prioritzar els espais degradats abans d'ocupar els productius i els d'alt valor paisatgístic. Per això, votarem a favor de totes aquelles mesures que realment protegeixen la pagesia i el territori del Plater que vostès ens volen imposar sense tenir en compte els ajuntaments ni els particulars afectats.

I, no, no compartim la visió ideològica que converteix qualsevol debat energètic en una batalla simbòlica. La qüestió és molt senzilla: per a qui fem la política energètica? Per a cinc empreses com Iberdrola, Acciona Energia, Enel Endesa, EDPR i Naturgy, que controlen el cinquanta-set per cent de tota la potència eòlica instal·lada a Espanya? Cinc, en un país de 48 milions de persones. I qui és el propietari d'Iberdrola, l'empresa més gran? El fons sobirà de Qatar. Parlen de sobirania energètica? Però sobirania no és que l'Energètica, amb trenta-set treballadors, gestioni la part residual del mercat energètic mentre Iberdrola manté sis mil megawatts de vent i el fons del Qatar fa la caixa. La fem per als grans fons, la inversió internacional o la fem perquè les famílies catalanes tinguin electricitat assequible, les empreses siguin competitives i el nostre país disposi d'un subministrament segur?

Aliança Catalana té clar quin ha de ser l'objectiu: la sobirania energètica no consisteix en omplir Catalunya d'instal·lacions sense una planificació coherent i no consisteix a sacrificar la pagesia en nom d'una transició que els perjudica. Per això donarem suport a les mesures útils per als catalans, rebutjarem les que considerem perjudicials i continuarem defensant el model energètic que tingui un únic centre de gravetat per al benestar de Catalunya.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Tot seguit, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bé, amb aquesta proposta hem acceptat unes quantes esmenes del PSC –diria que onze– i tres de Junts. Per tant, hem intentat sumar per millorar la proposta que presentàvem i sumar diferents maneres de veure-ho, però sempre en favor d'aquest model que proposem nosaltres. Evidentment, l'esmena que no hem acceptat, d'Esquerra i de Junts, és la que ens proposaven que el punt 11, en lloc de retirar el Plater, doncs que les al·legacions i que s'augmentés el procés de participació... Nosaltres no ho podem fer, perquè, tot i que alguns partits d'aquí no s'han llegit bé la moció..., és a dir, hi han 213 municipis que estan demanant aquesta retirada del Plater. Per això hi ha aquest punt aquí i per això els nostres municipis estan adherits a aquests 213 perquè precisament... I no n'hi ha cap de VOX –l'hi recordo a la seva representat. Perquè em penso que a l'extrema dreta comparteixen una cosa, tant Aliança Catalana com VOX: que tenen un problema molt greu de comprensió lectora. Perquè, escoltin, han parlat d'una moció que no és la que hem presentat nosaltres, o no han entès absolutament ben res –i podria ser perfectament veient el que ens han explicat aquí.

Per tant, nosaltres hem mantingut aquest punt 11, perquè pensem que s'ha de retirar el Plater. I no vol dir començar de zero, no vol dir retardar-ho dos anys. Es pot retirar, pactar un termini de tres mesos, fer la feina ben feta, amb els ajuntaments, amb el teixit, amb les entitats ecologistes, amb el teixit productiu, amb qui faci falta, i treballar-ho per arribar a un acord que sigui satisfactori per a tothom. Perquè, si no, tots sabem que això acabarà judicialitzat i acabarà als tribunals, a més de milers i milers i milers d'al·legacions. Per tant, nosaltres ens fem nostra també aquesta crida de 213 municipis de tots els colors, excepte de VOX i d'Aliança Catalana –que jo sàpiga, no n'hi ha cap.

I ja per acabar, doncs dir que nosaltres, tant al PP com al PSC, defensem un model de descarbonització que, davant doncs, per exemple, de la hipocresia d'alguns partits, que diuen «renovables, sí», però proposen ampliacions de l'aeroport, o de partits que diuen que nosaltres doncs parlem de que sigui tot públic... Sí, és clar. No deuen recordar que entre uns i altres van privatitzar-ho tot –van privatitzar-ho tot–, tots els serveis...

La vicepresidenta primera

Diputat, hauria d'acabar.

Dani Cornellà Detrell

...energètics d'aquest país. I així estem avui en dia.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda un cop substanciat el punt 20 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'orientació en matèria de transició ecològica, medi ambient i sostenibilitat

302-00259/15

El dinovè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'orientació en matèria de transició ecològica, medi ambient i sostenibilitat, presentada pel Grup Parlamentari dels Comuns. I, per exposar-la, té la paraula el diputat Lluís Mijoler i Martínez.

Fitxer 33

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies de nou, vicepresidenta. També saludem a la gent de la Xarxa de Conservació de la Natura i de SOS Costa Brava que ens acompanyen avui. Bé, presentem aquesta moció en aquesta Setmana de la Natura que finalitza el proper dia 5 de juny, que és el Dia Mundial també del Medi Ambient a partir d'una idea molt senzilla: protegir la natura és protegir les condicions materials que fan possible la vida del país. Tan senzill com això.

Per nosaltres no és, doncs, una moció sectorial que portem, és una moció de país, perquè el que parla és de com governem el territori, de com ens preparem davant de la crisi climàtica i de quines són les prioritats que posem per davant quan hi ha un conflicte. I el que planteja és clar: que la restauració de la natura i la protecció de

la biodiversitat deixin de ser polítiques secundàries, fragmentades, infrafinançades i massa sovint subordinades a altres interessos i passin a ser prioritat pública de primer ordre. I ho diem en un moment en què el diagnòstic ja no és discutible. Catalunya té un trenta-dos per cent del territori protegit, però entre el vuitanta i el noranta per cent dels espais naturals –entre el vuitanta i el noranta per cent– es troben en mal estat. I des de l'any 2002 les poblacions de les espècies analitzades a Catalunya s'han reduït de mitjana un vint-i-vuit per cent: vint-i-vuit per cent de reducció.

Però, a més, el calendari ja no és només nostre, no és només català. El Reglament europeu de restauració de la natura obliga als estats membres a presentar els plans nacionals de restauració com a màxim l'1 de setembre de 2026. És a dir, Catalunya no pot arribar tard a una decisió que condicionarà què es restaura, on es restaura, amb quins recursos i amb quina governança. I el reglament concreta coses molt vinculades a la vida quotidiana: que d'aquí al 2030 no hi hagi pèrdua neta de verd urbà ni de cobertes d'arbres a les ciutats; que es treballi per recuperar rius amb cabal lliure; que la restauració no sigui només una política per als espais naturals, sinó també per als barris, els rius, els municipis i el territori que habitem cada dia. I el problema no és només quantes hectàrees protegim. El problema és com fem efectiva aquesta protecció i com restaurem allò que ja està degradat. Si no hi ha gestió, si no hi ha recursos, si no hi ha personal, aquesta funció social i ecològica queda debilitada.

La moció que presentem, doncs, dona suport al manifest «La natura no pot esperar», impulsat per Ecologistes en Acció i per la Xarxa per a la Conservació de la Natura i signat per més de setanta entitats. I aquest manifest connecta amb una evidència que també han posat damunt la taula els òrgans assessors del país: Catalunya necessita un full de ruta propi per restaurar la natura amb governança, finançament, coneixement, participació i capacitat d'integrar la restauració en totes i cadascuna de les polítiques públiques. Per a això aquesta moció planteja coses molt concretes: una llei de biodiversitat i de patrimoni natural, perquè el marc actual és fragmentat i insuficient; planteja desplegar instruments que fa massa temps que haurien d'estar funcionant: el Pla Territorial Sectorial de Connectors Ecològics i Infraestructura Verda, l'Agència de la Natura i el Conservatori del Litoral; planteja aprovar un Pla

Nacional de Restauració de la Natura 26-35, alineat amb aquest reglament europeu que m'hi referia; planteja garantir els plans de recuperació i conservació de les espècies amenaçades, i una cosa elemental: finançament i personal. Perquè protegir i restaurar la natura –atenció a la notícia–, sí, és possible, però no si es fa només amb declaracions. Això es fa amb un pressupost estable, amb personal públic suficient, amb planificació i amb presència al territori.

Per això continuem reclamant una dotació mínima de 200 milions d'euros anuals per a la conservació i restauració de la natura. No és una xifra capritxosa, és entendre que si la natura és infraestructura bàsica de país, necessita inversió estructural finalista i transparent. I en el mentrestant d'aquest objectiu, hem negociat amb el Govern un acord de pressupostos que es situa en 100 milions per a aquest 2026.

I també, finalment, la moció planteja una cosa que sovint incomoda. Deia abans la diputada del PSC en la moció anterior que la descarbonització no admet hipocresia. I efectivament, això és així. No es pot parlar de restauració de la natura i alhora mantenir oberta la porta a l'ampliació de l'aeroport del Prat amb impacte sobre el Delta del Llobregat. No es pot parlar de qualitat de l'aigua i no afrontar el problema estructural dels purins i del model ramader intensiu. No es pot parlar d'adaptació climàtica i continuar permetent desenvolupaments urbanístics a zones inundables.

Des dels Comuns defensem un ecologisme popular, un ecologisme que protegeix les properes generacions, que defensa l'aigua de qui viu i treballa al territori, que defensa la pagesia que necessita sòls vius, que defensa els barris que pateixen la calor extrema i necessiten més verd. I això no és una agenda de luxe, és una agenda de justícia, perquè quan es degrada la natura no tothom pateix igual. Perquè protegir la natura també és combatre les desigualtats. I aquesta moció demana, en definitiva, que Catalunya canviï el rumb. Durant massa temps la política ha actuat com si la natura pogués esperar.

I acabo, vicepresidenta. Aquesta moció no ho resol tot, evidentment, però marca una direcció política clara: deixar de tractar la natura com una variable o un tràmit final d'un expedient i començar a tractar-la com una condició de futur. Diputades i diputats del Parlament de Catalunya: us demano el vostre suport a aquesta moció perquè la natura no pot esperar.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Els recordo al públic que no poden fer mostres... No poden aplaudir ni fer cap... D'acord. Perfecte, gràcies. Ara, a continuació, té la paraula per defensar les esmenes presentades, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, el senyor Cristòfol Gimeno Iglesias.

Cristòfol Gimeno Iglesias

Bona tarda. Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats, conseller, consellera... Intervinc per fixar la posició del nostre grup respecte a aquesta moció que ha presentat el Grup dels Comuns, que amb el títol de la interpel·lació ja donava pistes de per on aniria, però amb la moció evidentment es concreta molt més. El títol era sobre l'orientació del Govern en matèria de transició ecològica en medi ambient i sostenibilitat. De fet, la moció, com ja s'ha dit, és una extensió del manifest de la Xarxa per a la Conservació de la Natura i d'Ecologistes en Acció, per al qual la moció en demana suport i, evidentment, nosaltres també l'hi donem.

I és en aquest moment que vull fer un reconeixement a la tasca que desenvolupen les entitats ambientals i de conservació de la natura agrupades a la xarxa en el seu treball del dia a dia. I també els donem la benvinguda. Tant a la interpel·lació del diputat Mijoler com a la pròpia moció, amb setze punts, se'n pot desprendre que aquest Govern no està treballant o avançant en les matèries exposades i per això reclama que s'impulsi, que es tramiti, que s'aprovi, que es garanteixi, que s'asseguri, que es reforci de manera urgent, que s'actui de manera immediata... Però tal com li va explicar la consellera en la interpel·lació, com jo mateix faré ara, els justificarem tot el que sí que s'està fent i treballant per part d'aquest Govern.

I és per això que ja els avanço que donarem suport a la majoria dels punts de la moció. Agraïm l'acceptació de quatre de les vuit esmenes que hem presentat, un cinquanta per cent, i, per tant, en alguns punts ens abstindrem, per matisos, bàsicament, i votarem en contra d'algun punt que no hi estem d'acord. Com s'ha dit, la natura i el manifest diu «la natura no pot esperar» i necessita una actuació pública immediata. I aquest Govern porta poc més de dos anys activant aquesta actuació. Però no es pot fer de qualsevol manera i cal encertar primer en el diagnòstic i

després concretar on destinar els esforços i els recursos, ja que a tot arreu ens agradaria, però no és possible. I això és el que s'està fent, a diferents nivells, a diferents ritmes; s'està fent i s'està treballant.

Per exemple, vostè ha enumerat, diputat Mijoler, moltes d'aquestes qüestions amb les que s'està treballant: en la Llei de Biodiversitat i de Patrimoni Natural de Catalunya; en el Pla Territorial de Connectors Ecològics i Infraestructura Verda; en els plans estratègics d'espais naturals protegits, on a finals d'enguany en tindrem vint-i-un de vint-i-cinc aprovats: Aiguestortes, l'Albera, el Cap de Creus o el de les muntanyes de Prades, per exemple. També, garantint els recursos al Fons del patrimoni natural, amb els 100 milions als quals vostè feia referència i s'ha pactat amb el seu grup. En les infraestructures de l'àmbit de l'aigua per assegurar els cabals ecològics dels nostres rius. En el pla nacional de restauració de la natura estatal que elabora la Generalitat, amb calendari, amb pressupost i amb indicadors públics de seguiment.

Amb la futura llei de residus, també, i del seu tractament. Amb el nou pla de qualitat de l'aire amb l'horitzó 2030. Amb el nou decret de contaminació acústica. Amb l'Inventari de zones humides. Amb el pla de protecció d'ordenació del litoral de Catalunya. El pla de gestió del Delta del Llobregat, el del Delta de l'Ebre. També s'està treballant amb la memòria preliminar del futur avantprojecte de la llei de transició hídrica. El pla Ter, que fa una estona n'hem parlat en l'anterior moció, amb els pressupostos de carboni. I també amb l'Agència de la Natura, en la que nosaltres ens abstindrem en aquest punt, però que complirem amb la llei i amb els compromisos.

També estem treballant amb el dimensionat i estructurant adequadament els recursos humans del departament. Ara bé, nosaltres no som d'aturar projectes a cop de moció. Nosaltres pensem, com li deia a la consellera Paneque, que estem davant d'un canvi de model i hem de fer compatible el creixement amb el respecte a la natura. Hem de fer compatible el progrés amb viure i moure'ns i produir de manera verda. Aquest Govern no s'atura. Agraïx el suport de tots els grups, i complirem tots els acords. Aquest Govern està compromès amb una transició ecològica valenta per revertir la pèrdua de biodiversitat i protegir el patrimoni natural.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. A continuació, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada Alba Camps i Roca.

Alba Camps i Roca

Gràcies, vicepresidenta. Abans de començar, des d'Esquerra Republicana volem reconèixer la feina de les entitats ambientals i de conservació de la natura, que avui també ens acompanyen, que des de fa des de fa anys contribueixen a situar la biodiversitat i la protecció del medi ambient al centre del debat polític i públic. I ho fem en una setmana, com ja s'ha comentat, doncs, especialment significativa, perquè demà es celebra el Dia Mundial del Medi Ambient i no deixa de ser una oportunitat per recordar que la defensa de la natura no és una qüestió sectorial, sinó que és una responsabilitat col·lectiva.

Compartim el diagnòstic de la moció i per això votarem favorablement a quasi tots els punts. Compartim la necessitat de reforçar la protecció dels espais naturals, de desplegar les polítiques de biodiversitat i canvi climàtic, d'avançar en la restauració d'ecosistemes, garantir recursos per a la conservació i protegir els espais més vulnerables del país, inclòs el Delta del Llobregat, i per això és un no rotund a l'ampliació de l'aeroport del Prat. També compartim plenament la importància dels connectors ecològics i de la infraestructura verda, perquè en un context de canvi climàtic la connectivitat ecològica és imprescindible per preservar la biodiversitat, però també és imprescindible per protegir la salut, la producció d'aliments, el benestar de les persones i la qualitat de vida.

La infraestructura verda, per la seva banda, no és un luxe ni és un complement. És una infraestructura estratègica de país, i això implica entendre que, de la mateixa manera que no situaríem polígons industrials al mig d'una via de tren, tampoc no es situïn en espais que tenen funció de connectar ecosistemes i sostenir els equilibris ecològics del nostre país. Ara bé, precisament perquè compartim els objectius de fons i els tenim com a propis, hem presentat algunes esmenes en aquells punts que considerem que poden dificultar els consensos necessaris per fer efectives les polítiques. La primera fa referència a l'Agència de la Natura, que no s'ha acceptat.

Nosaltres vam donar suport a la seva creació i continuem pensant que el nostre país la necessita, però també pensem que després dels debats dels últims anys, és evident que la seva posada en marxa necessita més consens territorial i sectorial. Perquè una política en què no hi ha consens es pot aprovar en aquest Parlament, però difícilment es desplegarà. Per això proposem reforçar una governança equilibrada i territorialment representativa, i instem el Govern a assumir un paper actiu en la construcció d'aquests consensos, perquè és la seva responsabilitat i, en definitiva, potser hem dedicat massa temps a discutir sobre el que ens separa i massa poc temps a construir en allò que ens uneix.

I és aquí on apareix un concepte o una idea que considerem central, que és la sobirania territorial. La defensa la natura no es pot desvincular de la defensa d'uns territoris vius i amb capacitat de decidir sobre el seu futur. Necessitem un sector primari fort, divers i arrelat al territori, no només per motius econòmics o socials, sinó també per motius ambientals. I és per això que ens sorprèn que no s'hagi acceptat l'esmena per incorporar també la protecció del sòl agrari als espais a preservar en la planificació energètica. Perquè protegir el sòl agrari també és una política ambiental, perquè si no hi ha terra on produir aliments els haurem d'anar a buscar a milers de quilòmetres d'aquí i això té un cost ambiental inassumible.

També hem presentat una esmena al punt relatiu a les entitats ambientals, que no s'ha acceptat. No per reduir-ne el paper, sinó per ampliar la mirada i garantir que les polítiques públiques incorporin també el coneixement dels agents que conviuen i gestionen el territori. Perquè la participació és imprescindible, però també ho és la pluralitat. Perquè mentre discutim sobre contradiccions que sovint són més aparents que reals i desvirtuen polítiques que realment necessitem, deixem de fer-nos

Fitxer 34

algunes preguntes de fons, com qui assumeix els costos ecològics del model econòmic imperant actual. El problema no és la ramaderia intensiva. El problema i el que marca la diferència és el model productiu que hi ha al darrere. I aquí necessitem més valentia institucional, perquè mentre continuem discutint si el problema és la pagesia, les entitats ecologistes, la ramaderia, el món rural o el món

urbà, deixem fora del debat aquells grans models empresarials que obtenen beneficis milionaris a costa de territoris sencers. Sense aquesta valentia per afrontar els interessos econòmics que degraden el país, difícilment hi haurà una transició ecològica real.

Finalment, plantegem reforçar de manera decidida els equips tècnics ambientals dels serveis territorials perquè hi hagi aquest *rural proofing*, aquesta adaptació de les polítiques i adaptació depenent del context. En definitiva, compartim l'objectiu d'avançar en la conservació i restauració de la natura i volem fer-ho des d'una mirada que entengui que la protecció ambiental, la sobirania alimentària i la vitalitat dels territoris no competeixen entre elles, sinó que es necessiten mútuament.

I acabo amb una nota personal. Com a berguedana, avui és dimecres de Patum i vull desitjar una molt bona festa a tots els berguedans i berguedanes i recordar que la Patum continua sent una celebració de comunitat, de convivència i de defensa de la llibertat del nostre país. I també, no ens n'oblidem, una festa profundament antifeixista. Molt bona Patum a tots i a totes! Ens veiem a plaça!

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Ara, per part del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat Joaquim Calatayud Casals.

Joaquim Calatayud Casals

Vicepresidenta, diputats, diputades. Amb aquesta breu moció dels comuns comencem..., començo la meva intervenció deixant clar allò que el nostre grup està d'acord, perquè fer front a l'emergència climàtica, cal teixir grans consensos i, des de la nostra formació, donem suport al manifest «La natura no pot esperar». I coincidim plenament en la idea central que Catalunya necessita una actuació pública immediata, coherent i ambiciosa per restaurar la natura i frenar la pèrdua de biodiversitat. Compartim l'exigència d'impulsar una nova llei de biodiversitat i de patrimoni natural, que superi l'obsolescència i fragmentació de l'actual marc normatiu. Estem d'acord a garantir l'execució efectiva dels plans de recuperació d'espècies amenaçades, reconèixer la natura com un pilar bàsic i integrar-la obligatòriament en totes les polítiques públiques. És una visió de país que avalem. També coincidim a assegurar que la protecció efectiva de la xarxa 2000. Veiem

necessari aprovar un pla nacional de restauració de la natura. Estem d'acord que cal un finançament estructural i el desplegament del fons patrimonial natural. Per fer-ho, possible avalem reforçar de manera urgent la plantilla pública amb les places necessàries.

De l'aeroport, el diputat Vergés ja ha deixat clara la nostra posició en diferents intervencions. El punt 3 referent a l'agència de la natura i el punt 7 els votarem en contra. Garantir la coherència ambiental de les polítiques públiques és fonamental. I, finalment, estem d'acord a actuar immediatament davant la crisi climàtica desplegant la Llei 16.

Ara bé, i és quan s'ha de posar el cinturó, el diputat Mijoler, un cop establerts aquests punts d'acord sobre el paper i amb tot el respecte, m'adreço directament als grups proposants d'aquests tipus de mocions i a determinats grups ecologistes i diferents entorns intel·lectuals, que avui i sempre donen lliçons de moral ambiental. Vostès ens presenten mocions grandiloqüents, autèntiques encíclics mediambientals. Però la realitat, la crua realitat que defugen, és que Catalunya es troba a la cua, a la cua d'Europa, energies renovables i acció climàtica real. Vostès segurament en són tan responsables com els governs que han manat i han gestionat. Vostès s'omplen la boca parlant de transició ecològica i de tancar nuclears, però a l'hora de la veritat actuen com a principal fre d'aquest país. S'oposen sistemàticament a nivell de tot el país a la instal·lació de noves plantes fotovoltaïques, bloquegen de manera constant la creació de parcs d'aerogeneradors, amb un reguitzell infinit d'excuses de tot tipus i rebutgen, per exemple, qualsevol projecte de plantes de tractament de purins, preferint mirar cap a una altra banda, mentre el problema estructural s'enquista al territori i té molt de mèrit. El que han aconseguit té molt de mèrit, perquè han guanyat el relat al territori, sí l'han guanyat. Però el problema, quin és? Que el problema el continuem tenint. És molt fàcil aprovar manifestacions, manifestos i mocions plenes de bones intencions, però la realitat física és tossuda i l'energia neta s'ha de generar en algun lloc.

La gestió dels residus requereixen instal·lacions. Si no volen plaques solars, si no volem molins de vent, si no volem plantes de purins, tinguin avui la decència i la valentia de política de dir-nos que carai fem i on ho voleu posar. Esperem la moció

més esperada, comparable a l'eclipsi del mes d'agost pel fet de ser única i irrepetible. Digui'ns en quin municipi, en quina comarca, en quin punt exacte del mapa d'aquest país proposen instal·lar potència que necessitem per mantenir la nostra indústria, els nostres serveis, encendre la llum de les nostres llars. La política del no al meu pati...

El president

Si us plau, senyor Cid.

Joaquim Calatayud Casals

...ens ha condemnat a l'acció i a la dependència fòssil. La transició ecològica es fa embrutant-se les mans, prenent decisions difícils i assumint, segurament, moltes contradiccions. Mentre no pugin en aquesta tribuna i responguin exactament on volen posar totes aquestes infraestructures, els seus discursos no tindran cap credibilitat i vostès continuaran sent els arquitectes de la nostra paràlisi i continuaran fent encícliques llargues, això sí, molt ben redactades.

Moltes gràcies. I visca la Patum!

El president

Ara és el torn perquè els grups parlamentaris... (*Remor de veus.*) Ara és el torn perquè els grups parlamentaris que no han presentat esmenes, s'hi puguin posicionar. En primer terme, per fer-ho, té la paraula la diputada senyora Eva Garcia Rodríguez. Posi pau, senyora Eva Garcia.

Eva García Rodríguez

Ho he intentat, amb més o menys encert. Segur que vostè ho farà millor, president. Molt honorable president del Parlament, honorable consellera, diputats. Diputat Mijoler, miri, la veritat és que, escoltant la seva moció, escoltant-lo a vostè, sembla que Catalunya sigui un paradís natural, destruït únicament per la maldat del progrés, de les empreses i de qualsevol activitat econòmica. Però, afortunadament, la realitat és una altra. La realitat és que Catalunya necessita protegir el medi ambient, evidentment que sí; necessita conservar la biodiversitat, evidentment que sí; necessita gestionar millor els seus recursos naturals també, és evident que també.

Però el que no necessita són més discursos com el de l'extrema esquerra, com el que fan vostès.

I aquesta moció, doncs, és precisament el que ara em referiré, perquè acaben convertint la natura en una espècie d'excusa per bloquejar el desenvolupament econòmic de Catalunya. Els comuns, senyor Mijoler, vostès plantegen una Catalunya on pràcticament tot està prohibit. Tot. No a l'ampliació de l'aeroport, no a noves infraestructures, no a determinats desenvolupaments urbanístics, no a bona part de l'activitat productiva. La seva resposta a qualsevol repte que tenim com a societat i com a economia productiva és la prohibició. No a tot. Home, sí que és veritat, senyor Mijoler, sí que és veritat. Si vostès són els del no, (*David Cid Colomer fa gestos de desaprovació*) si és que són coneguts arreu per tenir aquestes polítiques. Senyor David Cid, si us plau.

Després es pregunten per què les inversions marxen, perquè se'n van a d'altres comunitats autònomes, on es troben millor, perquè la gent no marxa perquè sí. Per què les empreses busquen diferents comunitats autònomes i per què els joves tenen dificultats per trobar oportunitats? Perquè Catalunya, senyor Mijoler, necessita activitat econòmica, necessita llocs de treball, necessita infraestructures modernes i necessita també seguretat jurídica.

I aquí és on arribem a la gran contradicció dels comuns. Parlen de lluita contra el canvi climàtic, però alhora rebutgen infraestructures estratègiques que poden millorar la competitivitat i la connectivitat. Parlen de transició ecològica energètica, també, però posen condicions i obstacles que acaben fent-lo tot molt més lent i més feixuc. Parlen de prosperitat sostenible, però cada proposta de les que vostès fan genera més burocràcia i més traves i més inseguretat jurídica també.

I mentre vostès presenten aquests tipus de mocions, a banda de molt llargues, sempre amb el mateix discurs, doncs resulta que el Govern de la Generalitat continua demostrant la seva incapacitat de gestionar en aquestes matèries també perquè la situació del patrimoni natural a Catalunya no és conseqüència d'una manca de lleis, al contrari. Lleis en tenim moltes, tenim plans, tenim estratègies. El que falta és gestió, és execució i és fer funcionar l'administració. Portem anys, no només els que vostès porten, sinó que portem molts anys escoltant anuncis sobre

l'agència de la natura, anys parlant dels plans de biodiversitat, de coordinació ambiental i què tenim avui? Doncs retards i més retards, manca de recursos, expedients encallats i projectes paralitzats.

Miri, nosaltres creiem en la protecció del medi ambient, faltaria més! Faltaria més! Però creiem en una protecció compatible amb el creixement econòmic a Catalunya i compatible també amb l'agricultura, amb la ramaderia, amb la indústria i amb la creació d'ocupació. Perquè els enemics del medi ambient, senyor Mijoler, no són ni els agricultors, ni els ramaders, ni les empreses. Els enemics del medi ambient són la mala gestió, l'abandonament del territori i la falta d'inversions eficients.

I també volem referir-nos a la qüestió de l'aeroport del Prat. Miri, vostès continuen instal·lats en el no permanent. Abans ja li he dit. No al creixement, no a la competitivitat, no a noves infraestructures. Però mentrestant, mentrestant, senyor diputat, altres territoris competeixen per atraure inversions, per atraure turisme de qualitat i per aconseguir activitat econòmica, justament al contrari de tot el que vostès defensen. I si hi ha una cosa especialment greu en aquesta moció i preocupant és que ja no sabem si l'estem debatent amb els comuns o amb el Govern de Catalunya. Per què el Partit Socialista ha negociat, ha acordat, ha consensuat pràcticament tot el text de la moció amb els comuns i, per tant, doncs el més greu és que aquest govern del senyor Illa ha assumit les polítiques de l'extrema esquerra com a seves i han pactat, per tant, aquesta perillosa moció.

Malauradament, el Govern del Salvador Illa està demostrant que en matèria territorial, energètica i també mediambiental han decidit governar amb el manual dels comuns sota el braç. I això és una mala notícia per a Catalunya, això és una mala notícia per als catalans i això és una mala notícia per al desenvolupament econòmic a Catalunya.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula la diputada senyora Mònica Lora i Cisquer.

Mònica Lora Cisquer

Bé, bona tarda. Bona tarda, diputat. Bé, darrere de paraules aparentment amables, com veiem en aquesta moció, com biodiversitat, sostenibilitat o restauració de la natura, el que trobem és el mateix model de sempre, no? De fet, parlen de més burocràcia, de més impostos, de més estructures i també més obstacles per a qui treballa, per a qui produeix i per a qui genera prosperitat a Catalunya.

De fet, vostès, des dels comuns, no presenten una moció de protecció ambiental. De fet, jo veig que el que presenten és una espècie de esmena a la totalitat al desenvolupament econòmic de la nostra regió, que el que busca és sotmetre tota activitat econòmica a un model que no fa més que penalitzar els nostres sectors estratègics i que l'únic que aconseguen és portar-nos cada vegada més cap a l'empobriment. I ho veiem clarament, per exemple, per posar un exemple, al punt 10, quan reclamen una dotació mínima de 200 milions d'euros i l'activació de nous instruments fiscals ambientals emparats en la llei del canvi climàtic. És a dir, ens demanen més fiscalitat verda, més impostos disfressats de consciència ecològica i nosaltres ja sabem a què es refereixen vostès, els comuns, quan parlen precisament d'un finançament sostenible.

De fet, també ho veiem en el punt 11, on plantegen ampliar encara més l'estructura administrativa amb noves places, nous serveis i més burocràcia climàtica.

fitxer 35

I és que la seva recepta, front a qualsevol problema, és sempre idèntica. Sempre veiem, i aquí ho veiem, no?, crear organismes, observatoris, agències, que si nous espais subvencionats.

De fet, també veiem que no es queden aquí, hi ha un punt que sembla molt greu i veig que està passant una mica per sobre, que és molt greu veure com decideixen, per exemple, en el punt 9, criminalitzar el sector ramader, imposar un deu per cent de reserva forestal obligatòria, sense tenir en compte i sense parlar amb els propietaris forestals, sense parlar amb les persones afectades del sector. I nosaltres considerem que això és un atac directe a la nostra pagesia. I sí que en volia deixar constància.

De fet, també ho veig, no?, res nou sota el sol, perquè el punt que retrata millor la seva obsessió per paraitzar, doncs, la nostra economia és el punt 13, on rebutgen categòricament l'ampliació de l'aeroport del Prat. Mentre altres regions veiem que competeixen per atraure inversions, per tenir connexions internacionals i potenciar l'activitat econòmica, vostès què fan? Doncs, precisament amb aquesta moció, aposten pel decreixement, precisament, de la nostra regió, de Catalunya.

I és que sempre el seu model sempre és exactament el mateix, menys indústria, menys energia, menys construcció i menys competitivitat. I després ens preguntem, inclús vostès s'ho pregunten, per què Catalunya perd oportunitats? Per què cada vegada les llars catalanes estan més empobrides? Doncs, precisament, per models com aquests.

De fet, vostès estan condicionant polítiques molt rellevants del Parlament de Catalunya, en aquest cas del Govern de la Generalitat, com son polítiques d'habitatge, i el que estan provocant, precisament, és empobrir encara més els catalans. *(Alguns aplaudiments.)*

I també és especialment preocupant el punt 7, on pretenen donar encara més capacitat d'incidència política a entitats ecologistes subvencionades. Mentre veiem que tenim agricultors, que tenim ramaders, que tenim pescadors o inclús els mateixos propietaris forestals, que aquests sí que coneixen realment el territori, i vostès no fan més que criminalitzar-los i assenyalar-los.

I, finalment, després veiem que insisteixen una vegada més en desplegar íntegrament la Llei 16/2017, la llei del canvi climàtic. Una llei que, ja ho hem dit en reiterades ocasions, que és una llei intervencionista, que serveix per què? Bé, ja ho estem veient, serveix per desplegar encara més regulacions, més càrrega econòmica i més limitacions. Més limitacions sobre la mobilitat, ho estem veient, sobre l'energia i sobre tota activitat productiva.

I nosaltres, és clar que defensem cuidar l'entorn natural, és clar que defensem cuidar-lo, però protegir la natura no pot ser sinònim d'arruïnar el sector primari. Protegir la natura no pot ser sinònim de bloquejar infraestructures estratègiques, com bé he comentat. *(Alguns aplaudiments.)* Protegir la natura no pot ser sinònim de condemnar Catalunya al decreixement econòmic.

I és que vostès, i ja acabo, veiem que confonen la sostenibilitat amb decreixement, confonen l'ecologia amb el control polític i la protecció ambiental amb persecució ideològica del progrés. I no, no podem estar d'acord amb aquest model intervencionista que ens presenten. I el més greu, és que ho repeteixo, és que estan condicionant polítiques molt rellevants del Govern de la Generalitat.

Per tant, nosaltres defensem una Catalunya que protegeixi la natura, clar que sí, però sense renunciar a la prosperitat de la nostra regió.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Dedrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, consellera. Diputats, diputades. SOS Costa Brava, Xarxa per la Conservació de la Natura, benvinguts.

Bé, avui els Comuns ens presenten, de fet, aquest manifest La natura no pot esperar d'aquestes entitats, que l'han transformat en una moció molt fidedigna al que diu el manifest, perquè així ho vam mirar, que correspongués.

Ens sap greu perquè en el seu moment l'entitat ens va convidar als diferents portaveus de la Comissió de Transició Ecològica a treballar-la de manera conjunta i presentar-la amb el màxim de consens possible. Però, bé, és igual, arriba de totes maneres aquí a debat.

Per tant, no hi ha cap dubte, tots votarem a favor de tots els punts, com no podria ser d'altra manera. I no només pel reconeixement a aquestes entitats i a aquestes persones que fan una gran feina, han fet, fan i faran una gran feina per al nostre país, sinó perquè realment són imprescindibles, han estat imprescindibles i ho continuen sent per garantir mínimament la conservació d'aquest país davant unes polítiques que arrosseguem des de fa molts anys nefastes i que ens deixen en aquesta situació actual.

Per tant, estan molt bé tots aquests punts, esperem que s'aprovin, ho dubto, perquè ja sabem aquí escoltant certs discursos totalment negacionistes o certs discursos ambigus de: «ens abstindrem per buscar consens», que això és igual a no farem el que diu la llei que s'ha de fer.

Perquè aquí cal recordar que el Conservatori del Litoral... Jo és que ja els hi sé dir quantes vegades aquest Parlament ha aprovat o a proposta dels Comuns o a proposta de la CUP, bàsicament, o potser també a vegades, fins i tot, a proposta d'Esquerra Republicana en aquesta legislatura, no ho sé –a la passada, no–, que s'aprovés el Conservatori del Litoral, perquè així la llei ho deia. I portem cinc anys de retard.

I aquí estem tornant a presentar un manifest de la Xarxa i d'Ecologistes en Acció, però aquest conservatori no arriba. Igual que no arriba l'Agència de la Natura de Catalunya, que, evidentment, també ja fa anys que incomplim, els anteriors governs, l'actual, etcètera.

I pel que veiem, pel que ha dit el PSC, això tampoc no s'aprovarà, perquè sembla que hi ha d'haver consens. El consens que hi ha d'haver en aquest país és que l'Agència de Natura de Catalunya ha de servir no per generar conflicte entre sectors, sinó per, precisament, conservar bé el país i fer-ho de la mà, uns i altres, conservacionistes, ecologistes i també la pagesia, i no, en cap cas, ha de ser una agència de confrontació.

Per tant, no al consens.... Nosaltres pensem que ja hi és i, per tant, el que necessitem és que això tiri endavant i amb el pressupost adient. Perquè si no, això és el dia de la marmota. Anem a aprovar aquesta legislatura, i la passada també ho vam aprovar varies vegades, que l'Agència de Natura tiri endavant.

I, de fet, la consellera Paneque, abans diputada al Parlament en la legislatura anterior, com li vaig dir l'altre dia, vostè una vegada, i el seu grup parlamentari, a proposta dels Comuns hi van votar en contra, fins i tot de la creació urgent de l'Agència de la Natura. Devia ser per motius ics, però això es pot buscar i és fàcil de trobar. Per tant, és una mica surrealista tot plegat. Però bé, nosaltres continuarem aquí defensant aquesta proposta, perquè creiem realment que s'ha de fer efectiva.

També en el punt 4, que sabem que properament s'aprovaran diferents plans de recuperació i conservació de les espècies amenaçades de flora i fauna. Sembla que hem avançat una mica, i ja era hora, perquè també és un tema que s'ha aprovat a la legislatura passada, a aquesta, perquè realment hi ha hagut una deixadesa que, bé, és esfereïdora. Amb aquests temes, tot el que és la conservació de la natura, la protecció, s'ha fet molt poca feina en aquests darrers anys.

I, evidentment, també donarem suport a que es compleixi la llei del canvi climàtic i que es tirin endavant els instruments fiscals ambientals. Però sabem que tampoc... Bé, ens estranya que el PSC aquí arribi a una esmena i se li accepti, perquè tots sabem que després, quan aquí proposem que s'aprovi l'impost als grans vaixells que diu la llei del canvi climàtic, vostès voten que no.

Bé, avui votaran que sí, però això vol dir que votaran que sí, però que després no compliran els acords, perquè ho han dit varies vegades que no estan d'acord amb que tiri endavant aquest impost. Comencem a ser clars i a dir les veritats.

Referent a lo de l'aeroport, evidentment –evidentment– que s'ha de rebutjar l'ampliació de l'aeroport. A l'igual que s'hauria de rebutjar la variant d'Olot amb els mateixos termes d'afectació als aqüífers d'aquella zona. I el pressupost que han pactat PSC, Comuns i Esquerra porta 6,4 milions per tirar ja endavant aquest projecte.

Comencem a dir la veritat de tot plegat perquè al final, i acabo, president, sempre ens diuen que som els del «no» nosaltres o els Comuns. Però em penso que som els que posem els debats reals sobre les taules i que mai enganyem ningú. Aquesta sí que és la realitat.

Moltes gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari Mixt té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Els Comuns ens presenten de nou una moció sobre transició ecològica, amb noves lleis, nous organismes, més despesa pública i més burocràcia. Aliança Catalana

compartim l'objectiu de protegir el territori, però protegir-lo no és omplir-lo de regulacions, és gestionar-lo bé, escoltar qui hi viu i reconèixer qui el conserva cada dia. En aquesta moció no es té en compte.

La natura catalana no la gestionen les entitats ecologistes ni els funcionaris, la gestionen els pagesos, els ramaders i els propietaris forestals. I en setze punts de què consta aquesta moció, pràcticament no hi ha cap referència al seu paper. No tenen en compte la seva tasca?

Parlem de biodiversitat. A Catalunya les espècies exòtiques han augmentat el seixanta per cent només en deu anys i avui n'hi ha registrades 1.678. En aquest cas, també els hem de considerar catalans i mantindre'ls o els hem de fer desaparèixer?

El silur ha alterat greument els ecosistemes de l'Ebre, la vespa asiàtica amenaça l'apicultura catalana, el mosquit tigre s'ha estès per tot el país. Són problemes que afecten la biodiversitat, ja els hi està bé a vostès? Prefereixen crear plans, organismes, estructures, estructures administratives abans que fer front a les causes i als problemes que pateix el territori.

També ens parlen de protegir espais naturals. Catalunya ja té més del trenta per cent de territori sota alguna figura de protecció. No és la manca de protecció sobre el paper el problema, és la manca de gestió efectiva. La Xarxa Natura 2000 afecta part molt important del territori i també del nostre patrimoni forestal.

Cal recordar que el setanta cinc per cent dels boscos catalans són de propietat privada, les famílies que conviuen amb restriccions, obligacions i limitacions i que no reben ni compensacions ni se'ls té en compte en les decisions que afecten les seves terres. Els boscos no es conserven sols, sense gestió s'abandonen. I aquí ve el perill, quan s'abandonen augmenta el risc d'incendis i al territori es degrada.

També ens sorprèn que els Comuns invoquen el reglament europeu de restauració de la natura com si fos una norma exemplar a debatre. Diversos estats europeus hi van expressar reserves importants en contra pels seus efectes sobre l'agricultura, la propietat privada i la gestió forestal. Fins i tot el mateix reglament preveu una revisió dels seus impactes socioeconòmics en els pròxims anys, però no parla ni de compensacions ni de consens ni de corresponsabilitat, només de noves obligacions. No ho sé.

I, finalment, la seva recepta és sempre la mateixa, més paperassa, més perdre el temps, més marejar la perdiu. La moció demana setanta noves places de funcionari i 200 milions d'euros addicionals anualment. Com sempre, més estructures, més organismes i més burocràcia.

Per a Aliança Catalana abans de crear noves agències creiem que cal fer funcionar les que ja existeixen, abans de multiplicar les restriccions, cal garantir que la seva gestió sigui eficaç i abans d'imposar decisions des d'un despatx ben climatitzat, cal escoltar qui viu i treballa al territori i qui ho pateix, faci fred o faci calor.

Aliança Catalana defensa la protecció del medi natural, defensem combatre les espècies invasores, defensem la gestió activa dels boscos, defensem els pagesos, els ramaders i els propietaris forestals com els principals custodis del territori. Però no compartim un model basat en més burocràcia, més despesa i més imposicions sense compensació. La natura la protegeix qui la viu, qui la treballa i qui la cuida dia a dia.

Moltes gràcies.

El president

Finalment, per posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Bé, gràcies, president. Bé, sobre les esmenes, les de Junts no hem pogut acceptar-les perquè creiem que el que venia no era a generar consens, sinó ans al contrari,

Fitxer 36

generaven divisió, o podien generar divisió tal com estaven plantejades –ho hem vist també amb el discurs del diputat–, i, per tant, no les hem pogut acceptar. Només li diré una cosa: els Comuns no hem guanyat el relat al territori; qui ha guanyat, en tot cas, el relat al territori són les entitats ecologistes i conservacionistes, que són les que treballen allà constantment i les que tenen aquesta capacitat.

I vostè em demana quina és l'eina, no?, que surti aquí i digui quina és l'eina. Jo n'hi dic una: el Plater. El Plater és l'eina que precisament el que ha de fer és això, és ordenar i dir com ha d'anar la transició energètica als territoris. Per tant, estariem d'acord que aquesta és l'eina i aquest és el camí que hem de seguir.

Amb Esquerra Republicana jo crec que hem pogut acceptar algunes de les esmenes, segurament també perquè les entitats les veien bé. No hem pogut acceptar la que parla de la governança de l'Agència de la Natura, bàsicament perquè també anava contra la pròpia llei, que fins i tot Esquerra Republicana havia fet de constitució d'aquesta agència.

Algunes altres, com reconèixer les entitats conjuntament amb altres agents socials, creiem que tal com està plantejat no és exclouent i que, per tant, també es poden reconèixer, en uns altres espais. Qui vulgui fer una moció sobre entorns agraris que la faci, i llavors allà ho podrem discutir. Però aquí parlem de la natura i parlem de les entitats de la natura.

I amb el PSC també n'hem acceptat algunes. Hem estat a punt de transaccionar alguna altra, però en l'últim moment no hem arribat als acords. I sobretot la més important era aquesta dels 100 milions, perquè correspon precisament a l'acord de pressupostos que hem fet.

A la resta, que no han presentat esmenes, però que s'han manifestat aquí doncs de forma molt bel·ligerant, jo els hi diré que abandonin una mica el que és aquest capitalisme salvatge, que llegeixin una mica sobre capitalisme conscient. Segurament n'aprendrien, no només de responsabilitat social corporativa, sinó de capitalisme conscient.

I deixi'm acabar i recordar una dita que és atribuïda al poble nadiu americà i que sovint la deuen haver escoltat –entre d'altres, l'hi he escoltat també al president d'aquest Parlament–, que és que no heretem la terra dels nostres avantpassats, sinó que ens l'han deixada en préstec als nostres fills. Actuem en conseqüència perquè, de debò, la natura no pot esperar, no hi ha un planeta alternatiu.

Gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda un cop substanciat el punt vintè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el treball i l'atur estructural

302-00260/15

l el vintè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació sobre el treball i l'atur estructural. És presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyor president. Conseller, diputats... Señor Sàmper, sé que se aterroriza cada vez que le saco un recorte de prensa –sé que no le gusta. No se preocupe, no le voy a sacar ningún recorte sobre la corrupción del PSOE, porque entonces no acabaría –estaría horas y horas sacándolos. Pero sí que le voy a sacar uno. *(L'orador mostra un full en què es reproduïx la notícia d'un diari.)* Mire, de hecho, en el resultado de la interpelación se vio una cuestión, que es que hay una realidad y dos formas de afrontarla. Mire, esta es la realidad suya, señor Sàmper. Le leo el recorte de prensa: «En Cataluña cierran once industrias cada semana. En los dos últimos años han cerrado 1.061 empresas.» Si no me salen los números, y creo que sí, los últimos dos años han sido bajo su Gobierno, en Empresa y Trabajo. Por tanto, alguna responsabilidad tendrán ustedes. Aquí es donde está su pacto nacional por la industria.

Y cuando decía que hay una realidad y dos formas de afrontarla es porque la realidad es la siguiente, y es que hay 435.500 personas en paro, según la EPA; 150.000 fijos discontinuos; uno de cada cinco jóvenes no tiene empleo; el treinta por ciento de los parados está más de un año buscando empleo y no lo encuentran; los autónomos asfixiados a impuestos y sanciones; el relevo generacional es prácticamente nulo; nos están sustituyendo nuestro comercio local por comercio extranjero, y la nómina no da para llegar a fin de mes, ni mucho menos hablemos de poder tener acceso a una vivienda.

Pues bien, como decía e insistía, hay dos formas de afrontar esta situación: la suya, que pasa por negar los datos, sacar pecho y decir que la economía va como un tiro, mientras anunciamos EREs todas las semanas –todas las semanas–; aumentar la extorsión fiscal; aumentar las sanciones y multas a pymes y a autónomos; imponer fanatismo climático y políticas de género; promocionar que nuestras empresas deslocalicen; facilitar más EREs; seguir ahogando a nuestro sector primario; destruir a nuestra industria y, como no puede ser de otra manera, demonizar nuestro sector servicios y nuestro sector turístico. En definitiva, lo que viene a ser aplicar esas políticas de destrucción de empleo local de la agenda 2030, del pacto verde europeo y del Acuerdo de París.

Y la segunda forma, como hoy presentamos aquí desde VOX, y ya adelantamos en la interpelación, es la de VOX, la de dar absolutamente la vuelta a todo, de derogar todas sus políticas, de ponerlo todo patas arriba. Y la única manera es siendo tajante y recortando sus políticas. Uno, supresión inmediata del SOC. Sí, la supresión del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, hay que dismantelar ese chiringuito que no sirve absolutamente para nada. Nos cuesta 600 millones de euros y no inserta absolutamente a nadie.

Rebaja fiscal radical, sí, pero para los que madrugan.

Reducción de los tramos del IRPF. Hay que deflactar el IRPF, señor Sàmper. El dinero de los catalanes tiene que estar en el bolsillo de los catalanes (*aplaudiments*), no en la caja de la Generalitat.

Cuota cero para nuevos autónomos. El emprendimiento o la creación de autoempleo, el querer crecer económicamente debe ponerse en pie otra vez. Cataluña lo debe valorar de nuevo, y por eso nosotros insistiremos ahí.

Exención del IVA a aquellos que no facturen más de 85.000 euros, tal como permite Europa y que ustedes, evidentemente, lo rechazan.

Fin de las ayudas ideológicas. Suspender de inmediato la línea Acol. Cualquier partida destinada a financiar la inserción de quienes entran ilegalmente en nuestro país no se puede permitir. (*Aplaudiments*.) Hay que priorizar los recursos públicos en nuestros jóvenes y nuestros mayores de cincuenta y cinco años. Luego vendrá

un grupo y dirá no sé qué del edadismo, pero cuando tienen que votar al lado de VOX siempre votan al lado de la izquierda.

Plan de choque de soberanía nacional y alimentaria que elimine de un plumazo todas las trabas burocráticas y las imposiciones de la Agenda 2030, que lo que están produciendo precisamente es deslocalizaciones de nuestras empresas y de nuestro campo.

En definitiva, señor Sàmper, los grupos que apoyan al Gobierno, si queremos lo podemos hacer, le podemos dar la vuelta absolutamente a todo, pero necesitamos voluntad política. Por lo tanto, yo les pediría a Esquerra, a Junts y al PSC que dejen de lado ese egoísmo electoral y partidista y piensen al menos hoy, por una vez, en los catalanes; que piensen en ese chaval que no tiene empleo y se está planteando irse a otro país –sí, lo estamos expulsando del mercado laboral–; piensen en su vecino, que se ha quedado sin trabajo con cincuenta y siete años y está pensando cómo poder pagar los pocos años que le quedan de hipoteca, o piensen en sus hijos, esos que se han matado a estudiar, que se han sacado una carrera o dos, que se están machacando a estudiar y que ven que no tienen futuro, ven que no se pueden ir de casa y que mucho menos pueden tener acceso a una vivienda. Piensen en esas personas, piensen en ellos mismos. No piensen en los de afuera. Solo les pido algo tan sencillo como que piensen en los suyos, que piensen en los nuestros. Por tanto, desde VOX lo vamos a hacer. Vamos a pensar «primer els de casa» y vamos a hacer políticas públicas poniendo en el centro de esas políticas a los catalanes.

Muchas gracias.

El president

Hi ha un grup parlamentari que hi ha presentat esmenes: és el Grup Parlamentari Mixt. I, per defensar-les, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Vostès no venen a reduir l'atur dels catalans; venen a liquidar les nostres institucions, a reescriure la nostra història i a alligonar-nos econòmicament des de la talaia moral d'un estat que mai ha destacat precisament per ser el més viu ni espavilat de la classe. Només cal fer una ullada a Amèrica i valorar el PIB i situació financera del

tros que van conquerir els anglesos i del tros que van conquerir els espanyols per rebutjar automàticament la seva tutela. Presenten una moció sobre l'ocupació laboral a Catalunya adreçada al Parlament de Catalunya, però no l'escriuen en català, com qui diu: «Som aquí, ocupem aquesta bancada, però no en volem saber res de vostès. El nostre mercat és un altra.» «*Bueno, pues molt bé, pues adiós*», que diria el senyor Trapero, no?

Cenyint-nos estrictament al contingut de la moció, haurem de parlar de les xifres d'atur, que sens dubte no menen a l'optimisme. Si realment els amoïnessin aquestes dades, però, atacarien el model econòmic que ens ha imposat Espanya i que, en quaranta anys de pretesa democràcia, no ha aconseguit mai registrar una taxa d'atur estructural comparable a la d'estats avançats com Alemanya, Àustria o Països Baixos. Però no, en comptes de carregar contra Espanya, vostès carreguen contra Catalunya. Insinuen que el procés cap al no-res que van encetar Junts, Esquerra i CUP va provocar la fugida fiscal de grans empreses. El que no diuen és que la deslocalització empresarial es va concentrar durant el quart trimestre del 2017, coincidint amb les pressions i coaccions del Govern espanyol, que, decret llei Rajoy en mà, trucava als consells d'administració d'empreses per convidar-les a ressituar-se al mapa, una represàlia organitzada que els va funcionar bé i que ara pretenen fer servir d'argument per dir que els catalans no sabem ni tan sols mantenir el teixit empresarial de la nostra terra.

Suposo que algú els hauria d'explicar la diferència entre deslocalitzar fiscalment una empresa i deslocalitzar-ne la productivitat, perquè, sí, les seues fiscals se'n van anar, però les fàbriques, els treballadors i la producció, no. Voler atribuir les dades d'atur actuals al procés –i els ho diu una antiprocessista radical– ni és just ni és realista. Sap per què se'n van les empreses de Catalunya ara, avui? No és que tinguin al·lèrgia o pànic al ressorgir de l'independentisme, no; fugen de l'asfíxia fiscal i regulatòria que les administracions d'aquest país s'entesten a cronificar; fugen d'aquest Govern socialista, vassall, per no dir esclau, de l'extrema esquerra. Qui deslocalitza empreses avui a Catalunya és precisament l'espanyolisme, és el PSOE.

Volen mantenir el teixit industrial, rebaixar l'atur, aturar la immigració i garantir la prosperitat dels catalans? Doncs abandonin la catalanofòbia i la ciència-ficció i

vinguin a Aliança Catalana, la forma més efectiva i ràpida de garantir la llibertat, prosperitat, seguretat i occidentalitat de Catalunya.

I ja per acabar, i perquè no me'n puc estar, deia la diputada berguedana Alba Camps que la Patum és una festa antifeixista. Doncs ja té mèrit, eh?, atès que la Patum és una festa tradicional que data del segle XIV i el feixisme no va néixer fins al segle XX. Resulta que anaven sis-cents anys avançats, a Berga. La Patum és la festa tradicional i popular dels berguedans i, per extensió, dels catalans, no la festa particular de la CUP ni d'esquerra rendicionista de Catalunya. Abandonin el sectarisme i abracin la nació.

Visca la Patum, visca Berga i visca Catalunya!

El president

Ara és el torn per als grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes. En primer terme, i en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Bé; gràcies, president. Diputats... VOX ens presenta avui una moció sobre el mercat de treball, i nosaltres, òbviament, avancem que votarem tot en contra, perquè VOX, com sempre, aprofita per fer propostes en clau anticatalanista, centralitzadora i racista, i en aquest cas, també.

Començo per les polítiques actives d'ocupació. Vostès, la seva recepta és eliminar el SOC. Home, a nosaltres el SOC no ens agrada el rendiment que dona, no funciona bé, tots ho sabem, però el que no podem fer és eliminar-lo. Una petita competència que tenim en el mercat laboral el que no hem de fer és eliminar-la. En tot cas, lo que hem de fer és reformar-la. I, sobretot, amb la que està caient, perquè el que sí que té raó, senyor Ramírez, és que mil cinquanta o mil seixanta empreses en els darrers dos anys, un increment del cinquanta-tres per cent d'EROs en el primer trimestre és preocupant. Per tant, ens calen polítiques actives d'ocupació i també passives d'ocupació.

Nosaltres, de fet, reclamem que també calen aquestes polítiques passives d'ocupació. En tot cas, a mà esquerra va intentar fer una transformació amb el

president Aragonès; no se'n va sortir, amb el PSC donant-hi suport. Ara, al revés, tampoc se n'estan sortint. Per tant, cal una transformació del SOC, que per nosaltres és una transformació cap a una col·laboració públicoprivada amb els que en saben, que són els sectors, els *clusters*, els gremis, les patronals, les cambres, que són els que ens han d'ajudar a formar realment la gent que cal per integrar-la de seguida a les empreses i assegurar que qui vulgui treballar ho faci, però que qui no vulgui treballar no tingui prestacions, com fan els països avançats. El que sí que ens cal, hi insisteixo, és tenir més competències, doncs, per a les polítiques passives d'ocupació. I això em sap greu que vostès no ho reclamin, perquè per vostès, com sempre, es centralitza. Doncs si volen resoldre de veritat el problema del mercat de treball, hem de tenir el màxim de competències aquí.

Fitxer 37

Sobre la fiscalitat, miri, vostè ho sap molt bé, que tenim la nostra pròpia proposta de fiscalitat. De fet, hem entrat fins i tot lleis sobre la nostra proposta: eliminar pràcticament l'impost de successions i donacions i deflactar l'IRPF, perquè fa quinze anys que no es deflacta i reduir els trams de l'IRPF, com han pogut fer altres comunitats autònomes. Perquè la pregunta que jo li faig, senyor Ramírez, és vostè que té una perspectiva espanyola: Com pot ser que els catalans siguem els que paguem més impostos? I resulta que nosaltres no només no deflactem, sinó que paguem els trams més alts i subvencionem altres comunitats autònomes que tenen els trams més baixos. Com s'entén això? Ja m'ho explicarà.

En tot cas, aquesta és la tradició anem a dir de l'Espanya, l'Espanya tradicional, jo diria fatxa, l'Espanya fatxa, que és que els catalans, per dret de conquesta, han de seguir finançant les comunitats autònomes de la resta d'Espanya, de l'Espanya castellana. I nosaltres, després de 312 anys, n'estem una mica farts d'això, eh? I de fet, ens sap greu que, fins i tot, alguns partits que havien col·laborat amb nosaltres per trencar això, ara estiguin més per prioritzar l'eix d'esquerres, encara que sigui espanyolista, que no pas per lluitar per la independència de Catalunya. A veure si el senyor Rufián els fa un favor i vostès tornen als orígens, que és el que estem esperant.

Per altra banda, parlen de la transposició de la directiva europea per als autònoms que no paguin l'IVA a menys 85.000 euros de facturació. Benvinguts al club! Miri, això ho vam presentar. Ho vam aprovar a Madrid, gràcies a Junts per Catalunya. Ai, las! No s'ha aplicat. No s'ha aplicat. Sí, sí, hem de mirar cap aquí, ni SUMAR ni PSOE han tingut a bé aplicar. És a dir, quan s'aproven coses que ajuden a l'emprenedor o la petita i mitjana empresa, a l'autònom, això res. Això queda a l'aire. I tant fa!

Sobre les empreses que han fugit de Catalunya, miri, li recomano, senyor Ramírez, que miri l'estudi de Cesce, que es va publicar fa unes setmanes, que diu que si el 2018, que va ser l'any que va haver-hi més fugida d'empreses, en van marxar 6.276, el 2025 n'han marxat 5.307, pràcticament les mateixes. Què vol dir això? Primera, que no en van fugir ni una. És a dir, no es va traslladar cap empresa. Només es va canviar el registre i això és tan fàcil com *typing*, eh?, *typing*. Res més. Per tant, no va marxar res i en tot cas que ara, en tot cas, estem en el mateix nivell. Si vostè vol realment que no es traslladin les seues socials, el que ha de fer és evitar que el Madrid d'Ayuso pugui seguir mantenint un paradís fiscal, que això és el que està fent, perquè atrapa a totes aquelles empreses que no volen pagar impostos.

El que sí li dic és que Madrid el que no atrapa són les empreses industrials, molta menys que aquí, les exportadores, molt menys que aquí, les innovadores, molt menys que aquí i les de la cultura de l'esforç, molt menys que aquí. Per tant, si volen de veritat un que Catalunya continuï per aquí, el que hem de fer és potenciar que nosaltres també puguem tenir els impostos més baixos i no potenciar Madrid.

I, finalment, parlen de la immigració. Miri, nosaltres no ens agrada el que ha fet el Govern espanyol d'aprovar aquesta regularització per la porta del darrere, perquè el que més s'assembla a un govern d'extrema dreta és un govern d'esquerres que, en lloc de portar les coses al Parlament, les fa per darrere. Això és el menys democràtic que hi pugui haver i és el que ha fet el PSOE amb SUMAR i alguns més. Per tant, nosaltres sí que estem per regularitzar els immigrants que estan aquí i que tenen feina i el que no estem és per obrir portes a tothom. I això, de fet, no ho diem nosaltres, ho diu també la Unió Europea.

En tot cas, i acabo ja. Vostès continuen sent tan anticatalans de mena i d'origen com sempre. Jo els diria que els guanyen els de Ciudadanos, que fa un temps tenien trenta-set diputats i ara no en veig cap per aquí.

El president

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé, gràcies, president. Conseller, diputats, diputades, treballadors i treballadores de casa, bona tarda. Crec que en aquesta moció hi ha pràcticament tot el decàleg del que és VOX, no? VOX diu que defensa la classe treballadora del país, però en canvi en aquesta moció no hi ha ni un punt que aporti un increment del salari, ni un. VOX diu que s'ha de defensar els interessos de les classes populars i, en canvi, en aquesta moció abomina de l'acció sindical, que és la defensa dels drets laborals dels treballadors i treballadores del país. VOX diu que la millor manera de defensar la classe treballadora del país és reduir els impostos, quan la millor manera de defensar la classe treballadora del país és enfortir els serveis públics del nostre país, enfortir precisament aquells serveis que donen qualitat de vida a la classe treballadora del nostre país. Perquè si no, l'alternativa és acabar pagant per l'educació, acabar pagant per la sanitat, acabar pagant per tot. I qui són els que surten beneficiats? Precisament VOX i els que donen suport a VOX.

I aquesta és l'estratègia: aprimar permanentment les institucions democràtiques, aprimar permanentment les institucions de defensa dels drets laborals, aprimar permanentment els serveis públics del país. En definitiva, acabar amb tot. I aquesta és la recepta que avui proposen. Volen... Diuen defensar la indústria quan volen acabar amb els processos de transició energètica a la indústria, perquè diuen que el canvi climàtic no existeix. És molt normal que al mes de maig haguem batut rècords de temperatures altes. És molt normal. Això passa per què? Perquè al final el canvi climàtic no existeix. És clar que no existeix.

És molt normal que la temperatura global del planeta pugi sense fre. És molt normal. Això passa perquè el canvi climàtic, lògicament, no existeix. En canvi, el que sí és

molt normal és que puguem continuar sense aturador contaminant, contaminant i contaminant. Això és molt normal. Perquè clar, això no provoca cap canvi climàtic.

Precisament les principals línies de suport i finançament de la Unió Europea venen fonamentades per contrarestar i combatre el canvi climàtic; d'aquí l'agenda 2030. Per tant, les empreses que vulguin tenir formar part d'un teixit competitiu que vulguin formar part d'un teixit industrial que pugui generar llocs de treball, que vulguin sortir-se'n i que vulguin modernitzar els seus sistemes de producció, el que han de fer, precisament, és apostar per la transició justa i la transició ecològica. Si ara mateix es retiren totes les ajudes que estan rebent aquestes empreses per tal de canviar el seu model productiu, les estàs enviant al fracàs. Aquells països que són competitivament més potents i que poden garantir un millor teixit industrial són precisament els que han desenvolupat més les energies renovables i han desenvolupat més la transició justa. Els que hi han invertit de forma més clara.

Quins són els països que han sobreviscut millor i han patit menys la crisi derivada de la crisi energètica d'Ormuz? Quins han estat? Els que han fet una aposta clara per la transició energètica. Els que han fet una aposta clara pel canvi de model productiu i industrial i que ho han fet acompanyat dels sindicats, sí, de l'acció sindical, perquè aquells països on l'acció sindical és més forta està més consolidada i té una tradició més llarga, són precisament els països on els salaris són més alts i on hi ha millor qualitat de vida i del treball.

I tot això és el que VOX vol eliminar. Casualment, VOX, que està intentant interpel·lar a aquells que pateixen més, a aquells que estan en la més gran de les vulnerabilitats, però casualment, casualment els interpel·len a aquells que són els que fan que visquin en la vulnerabilitat i que visquin en la pobresa. Vostès demanen el vot a aquells a qui vostès estan torturant, aquells a qui vostès estan vulnerabilitzant, aquells a qui vostès els hi tenen el peu posat damunt del coll perquè no puguin sortir mai d'allà baix. I això ho hem de dir i ho hem de denunciar. Perquè vostès són precisament els que precaritzen el nostre país. Vostès són els qui defensen els rics, els qui defensen els que no volen que la classe treballadora se'n surti i els qui volen aniquilar no només la democràcia, sinó també la indústria i volen aniquilar els drets de la classe treballadora del país. Per això, abominen dels sindicats, per això,

abominen de les institucions i, per això, abominen de totes les institucions que ajuden a la classe treballadora d'aquest país, com també al Servei d'Ocupació de Catalunya.

I és mentida que el Servei d'Ocupació de Catalunya no insereixi. Una de cada dues persones inscrites al Servei d'Ocupació de Catalunya al cap de sis mesos està inserida en el mercat laboral. Ha trobat feina. Per tant, prou mentides i prou d'enganyar la gent.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Àngel Esteller i Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, senyores i senyors diputats. El Grup Popular aprofita aquesta moció de VOX per constatar una qüestió que sempre hem comentat, que és qüestionar el model econòmic de Catalunya. Des del Partit Popular hem denunciat el fort intervencionisme de la Generalitat, les barreres burocràtiques, la pressió fiscal. Hem denunciat en moltes ocasions que tenim unes dificultats grans a l'hora de que les empreses puguin prosperar, que les empreses petites puguin ser mitjanes i les mitjanes puguin ser grans, que puguin millorar la productivitat i que veritablement tinguin una capacitat per poder créixer. I aquest marc els hi sigui favorable.

Hem presentat moltes mocions per tal d'afavorir tots els elements de competitivitat i generar un marc favorable a la inversió, a la creació d'empreses, a donar suport als autònoms, als empresaris, perquè veritablement són ells els que creen l'ocupació. I, per tant, si tenim empreses fortes, tindrem treballadors amb millors salaris i amb unes molt bones condicions i, per això, hem de millorar la productivitat. Aquest marc de Catalunya no és l'idoni perquè això passi. Per tant, nosaltres en moltes ocasions hem reclamat aquest marc i volem aprofitar la moció que ha presentat VOX en aquest moment per constatar un fet i és que aquest marc no facilita l'activitat econòmica i que està en contra de l'activitat econòmica.

I després a mi em fa molta gràcia quan intervenen determinats grups i parlen de l'estat com el gran causant de tot. Escolti'm, Espanya depèn qui governi. Quan governa l'esquerra del PSOE enfonsa l'economia i genera molta pressió fiscal, genera molt deute i genera unes dificultats enormes a les empreses perquè puguin prosperar. Quan governa el Partit Popular recupera l'economia i, per tant, facilita la creació d'ocupació i en l'any 2000 li vull dir a la senyora Orriols que va caure absolutament l'atur a Catalunya. I per què? Perquè vam crear molta riquesa i molta economia. *(Alguns aplaudiments.)* Per tant, depèn qui governi, enfonsa o facilita l'economia. No és l'Estat, senyora Orriols, és el Partit Socialista el que ho enfonsa tot. *(Alguns aplaudiments.)*

Per tant, des d'aquesta visió, nosaltres el que diem és que, del Partit Popular, el que li demanem són bones polítiques, que són les que afavoreixen la competitivitat i les que afavoreixen la creació d'ocupació. I el Partit Popular, aquí hi ha una moció, un punt de donar suport als autònoms, tot el suport als més de 500.000 autònoms de Catalunya. El Partit Popular tenim un compromís amb els autònoms, com és implantar la quota zero, reduir l'IVA, que no hagin de presentar declaració d'IVA els que facturem menys de 85.000 euros, que no tinguin tanta burocràcia i que tinguin molt més temps per treballar i per viure i després zero cotitzacions per al primer treballador. I això és molt important, perquè així podem afavorir que creïn treball i que, per tant, no tinguin aquesta penalització constant del que és tota aquesta pressió fiscal.

I després hi ha un apartat que demanen rebaixa d'impostos. Per descomptat, nosaltres creiem que a Catalunya cal no només deflactar, que també, per descomptat, perquè al no deflactar la Generalitat s'està quedant el diner de tots nosaltres, sobretot dels treballadors. A mi em fa molta gràcia quan tots els grups d'esquerra demanden, i com és natural nosaltres també, uns millors sous. Però la principal quota dels treballadors se la queda la Generalitat i l'Estat, amb impostos. *(Remor de veus.)* És aquesta la raó per la qual molts treballadors no arriben a final de mes i després els hem de subsidiar molta part de la despesa mensual. Aquest és el principal problema i la Generalitat, al no deflactar, s'està quedant el diner de la inflació de tots els treballadors. I aquesta és una qüestió que hem de corregir. *(Alguns aplaudiments.)*

Jo li demano al conseller que ho faci i no només deflactar, sinó que demanem rebaixar l'IRPF a Catalunya. I Madrid, la Comunitat de Madrid, que en aquest cas al senyor Canadell li agrada mencionar, Madrid fa una política favorable per atreure inversió, per atreure riquesa i productivitat. I el que hem de fer nosaltres és rebaixar els impostos, perquè al final les empreses van on tinguin les millors condicions. I a Catalunya es gasta un diner absolutament desorbitat en la gestió, perquè es gestiona malament i la despesa en gestió es triplica en unes altres comunitats.

fitxer 38

I si vostè repassa el pressupost, 50.000 milions, miri cada departament quant va a la gestió i quant va el producte. Quant va als programes? Un terç se'l queda la gestió o dos terços en alguns departaments. I, en canvi, molt poc diner arriba directament a l'empresari, a l'industrial i al treballador.

Per tant, nosaltres li demanem menys impostos i més facilitat econòmica perquè els empresaris creïn llocs de treball i els treballadors visquin millor també.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president, de nou. Bé, avui VOX ens porta una proposta, diu, per crear ocupació. No, el que ens porta és, de nou, com ens tenen acostumats, una moció pamflet. Una moció que no ofereix solucions, el que ofereix és culpables. En definitiva, propaganda.

Perquè aquesta és la seva operació política, parlar de feina per atacar drets, parlar d'autònoms per justificar rebaixes fiscals, parlar d'indústria per negar la transició ecològica, parlar de seguretat jurídica perquè el que fan és política contra Catalunya. En comptes de VOX en Cataluña s'haurien de dir VOX contra Cataluña o, encara millor, VOX contra la classe treballadora catalana.

Perquè vostès diuen que defensen la gent treballadora, però el que fan de veritat no és venir a defensar-la, el que venen és a dividir-la. Perquè quan parlem de salaris baixos, vostès no assenyalen qui paga els sous de misèria; quan parlem de precarietat, vostès no assenyalen qui abusa de la temporalitat, de la subcontractació o de la por; quan parlem d'explotació laboral, no proposen més inspecció de treball, més drets laborals, mes convenis col·lectius ni més força per a la gent treballadora. El que fan és assenyalar el veí, la companya de feina, la persona migrada, i això només beneficia qui vol una classe treballadora dividida, enfrontada i amb menys capacitat per defensar els seus drets.

Durant molts anys se'ns va dir que això és el que hi ha, que la temporalitat, inevitable; que els salaris baixos, el preu a pagar per tenir feina; que si es pujaven salaris es destruiria ocupació; que si es reduïa la precarietat, l'economia s'enfonsa; que davant de cada crisi només hi havia una resposta possible, acomiadar, retallar i deixar sola la gent. Es el mercado, amigo... hem escoltat massa temps.

Però aquests anys s'ha demostrat precisament el contrari. S'ha demostrat que protegir llocs de treball amb els ERTO funcionava, que apujar el salari mínim no destrueix ocupació, que reduir la temporalitat no enfonsa l'economia, que donar més drets a la gent treballadora no debilita el país, sinó que el fa més fort.

I la traca d'aquesta moció, el que proposa és, a sobre, suprimir el Servei d'Ocupació de Catalunya. Davant de l'atur, vostès proposen carregar-se l'eina pública d'ocupació, fantàstic! Com si davant d'un incendi proposessin desmantellar els Bombers. I calla que encara els hi donaré idees.

Podem parlar del SOC? I tant que podem parlar del SOC. Podem parlar de millorar el SOC, però una cosa és reformar i una altra cosa molt diferent és destruir. Una cosa és millorar polítiques públiques i una altra és el que vostès pretén, que és abandonar la gent.

I passa el mateix amb l'Acol. Què demanen exactament? Què volen? Més economia submergida? Més persones treballant sense contracte? Més explotació? Més empresaris aprofitant-se de persones que tenen por de denunciar? Això és el que vostès volen? Bé, la irregularitat no protegeix els treballadors, protegeix els explotadors.

I si volen parlar de riscos del futur, parlem-ne també. Parlem de l'Observatorio de Riesgos para las Empresas d'Espanya, que va presentar fa uns mesos l'Institut Cerdà. I no parlem d'un document fet per cap assemblea antisistema ni dels sindicats de classe, no estem parlant de cap informe ecologista, parlem d'un observatori que està pensat per ajudar les empreses a prendre decisions estratègiques.

En aquests espais hi trobem grans actors empresarials i financers com Abertis, La Caixa, Banc Sabadell o Seat. No són, precisament, cooperatives d'economia social.

I què ens assenyala aquest observatori? Doncs, riscos com la intensificació dels efectes del canvi climàtic, les disfuncions del mercat laboral, la cronificació del dèficit d'habitatge, les dificultats de la transició energètica, la vulnerabilitat econòmica europea, el desordre informatiu o les dificultats de l'entorn operatiu empresarial.

És a dir, fins i tot des d'una mirada empresarial, es reconeix que els grans riscos de futur no són els fantasmes que agita l'extrema dreta. Això és política industrial. El que l'extrema dreta proposa és una barreja de desregulació, de retallades fiscals i de negacionisme climàtic.

Quan vostès parlen de fanatisme climàtic, en realitat ataquen una de les grans oportunitats industrials, energètiques i econòmiques del país. La transició ecològica no és una obsessió ideològica, és una necessitat econòmica, social i de supervivència. I la pregunta no és si hi haurà transició ecològica, la pregunta és qui la liderarà, qui la pagarà i qui en serà beneficiari.

En resum, aquesta moció no resol els problemes de Catalunya, els agreuja. Evidentment, hi votarem en contra. I com deia en Guti, salut i bon treball.

Gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé, bona tarda. No ho posa escrit, però el diputat de VOX a la seva defensa d'aquesta cosa que li diuen moció, ha dit que el treball va malament per les polítiques

de gènere, que els salaris, la deslocalització... És igual, alguna qüestió relacionada amb que hagin tancat llocs de feina a la indústria té a veure amb les polítiques de gènere. Maleïdes dones, no?, que volen cobrar com si fossin ...un home.

Però és encara millor, si miren el punt 12 de la moció diu: ...«Paralizar las regularizaciones masivas de carácter extraordinario y endurecer las leyes de extranjería, impidiendo que la inmigración ilegal sea utilizada para deprimir los salarios».

Sí? Jo li ho repeteixo a poc a poc, perquè quan la vaig llegir vaig estar a punt de cridar al VAR per si era fora de joc. S'han adonat ja o pensen acomiadar el becari que els hi deu escriure les mocions mentre ho explico? Li ho repeteixo, eh? «Que la inmigración ilegal sea utilizada para deprimir los salarios».

Diputats de l'extrema dreta espanyola en particular i de l'extrema dreta en general, qui utilitza els immigrants per baixar els salaris? Qui? La CUP? Sí, per l'amor de Déu. Hòstia! M'ho posen molt difícil, president. No, va, anem. Qui utilitza els immigrants per baixar els salaris? Qui? Suposo que no ho poden dir i que per això m'assenyalen a mi, perquè les reunionetes amb empresaris que s'estilen a Aliança també es deuen estilar a VOX, que les campanyes suposo que no es paguen només des d'Hongria.

Perquè estarem d'acord... Parlem poquet a poquet, no pateixi vostè. Estarem d'acord que en aquest país Lamine, Mohammed o Fàtima no fixen els salaris. Jo he fet un cop d'ull als òrgans de govern de la patronal i he vist Joseps, Joans, Xaviers, Ignacios, però ni un nom ni un cognom àrab. Llavors, estarem d'acord que la responsabilitat no és de la víctima, sinó de qui fa la mala acció, no? En aquest cas, baixar els salaris aprofitant-se d'unes persones que no tenen drets.

Perquè les dones no anem provocant que ens violin, els veïns de Gràcia no van provocant els fons d'inversió perquè els facin fora del seu barri, els treballadors de les fàbriques no van provocant les deslocalitzacions i els immigrants que no tenen drets no van provocant que els hi baixin els salaris.

I llavors, per què hauríem de proposar que es mantingués sense drets els treballadors més fòmuts? No seria millor, descaradament millor, obligar que paguin el mateix salari hagi nascut al Senegal, a la Seu d'Urgell o a Múrcia? Perquè si no hi haguessin migrants, creu que màgicament aquests grans empresaris pagarien

sous justos als nacionals? No se li acudirà una altra gent a la que explotar legalment? No ho sé, nens, viudes, pensionistes que no els hi arriba amb la misèria que cobren. La llista a mi em sembla infinita, sobretot perquè qui delinqueix té tendència a seguir delinquant.

Perquè si acceptem la seva premissa, primer seran els immigrants i no direm res, perquè millor no dir-li res al *matón* de la patronal. Però després seran les pensions, perquè la gent gran que ha treballat tota la vida ens costa massa. Ja ho va dir la diputada Orriols que eren una estafa piramidal. Després les dones que volen cobrar igual salari per igual treball, què s'han cregut aquestes?

Després serà qui tingui una discapacitat, perquè costen massa al sistema. Després, qui tingui una «enfermetat» crònica, perquè massa «gasto» a la sanitat. I després, què coi, tots els malalts com a Estats Units. Si t'has de morir per un refredat mal curat, haver-te esforçat més. Que en aquest cas i en el seu cas vol dir haver nascut en una família rica, que ja coneixem la seva meritocràcia.

En aquest país, amb les seves propostes, la pregunta mai no és per on comencen, la pregunta sempre és quan et tocarà a tu. De fet, a l'hostaleria no tenen gaires miraments sobre on t'hagis nascut per dir-te que el contracte de treball per les hores de veritat que fas és un unicorn. I si no, es pugen a l'Empordà, on tenim quantitat xavalada treballant hores i hores a l'hostaleria sense contracte i als càmpings sense contracte.

Que vostès que parlen de mà dura, jo els hi agafo la paraula. A aquesta gent que fa que els salaris baixin aprofitant-se dels immigrants sense papers, segons la seva moció, perquè no els detenim? Per què no enviem els Mossos? Per què no espionem els consells d'administració, les reunions de Foment, les trobades de grans hostelers? Per què no s'atreveixen a mossegar la mà que els hi dona de menjar.

Perquè, escoltin, si volen mà dura contra qui incompleix la llei, si volen més justícia per als treballadors, si volen anar amb tot contra qui baixa els salaris, potser tocaria deportar aquesta gent que incompleix sistemàticament la llei, que en quatre mesos portem trenta-tres treballadors morts.

I jo em creuré que a vostè li importen els treballadors quan mencionin alguna vegada que en aquest país, una volta rere l'altra, s'incompleixen les lleis de prevenció de

riscos laborals. Que al cap i a la fi, si vostès volen viure en una societat capitalista desbocada, en una societat on si estàs malalt, et puguis morir al carrer i no passi res, se'n va anar a viure als Estats Units o a l'Argentina de Milei.

I ara que ve el Papa i estem tots molt cristians i estem tots molt per la paraula de l'altre, recordin Chesterton que també era un gran catòlic i que deia que era llarg i laboriós tallar el cap dels tirans, perquè era més fàcil tallar els cabells dels esclaus.

Això és el que fan els covards. Això és la vostra moció.

El president

En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Conchi Jiménez Cruz.

Conchi Jiménez Cruz

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades. Avui debatim una moció que dibuixa una Catalunya en decadència, sense oportunitats i sense futur. I, sincerament, aquesta no és la Catalunya que veiem cada dia als nostres municipis ni als nostres barris.

El problema d'aquesta moció no és només que parteixi d'un diagnòstic equivocat, el problema és que torna a presentar una visió profundament negativa de Catalunya, una visió que veu decadència allà on hi ha oportunitats, que veu fracàs allà on hi ha avanços i que intenta convertir cada repte en un motiu de confrontació. Catalunya necessita confiança, estabilitat i solucions, no necessita discursos que alimentin l'odi, la por i el pessimisme.

I abans d'entrar en matèria, li vull contestar a la senyora Esteller, que vostè ha dit que els Socialistes ho hem enfonsat tot. Miri, Catalunya bat nou rècord d'afiliació aquest mes de maig i, a més, la dada més baixa de l'atur des del mes de maig de l'any 2008.

El seu rècord, sap quin és quan vam marxar de govern? Un salari mínim de set-cents euros als treballadors i una reforma laboral miserable que va retallar els drets de milions de treballadors i treballadores i que estan patint ara per aquest tema. *(Alguns aplaudiments.)* Per tant, ens neguem a tornar als rècords que ens va deixar el Partit Popular quan va deixar de governar.

Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar defensem una Catalunya que avanci, que generi ocupació, que atregui inversions i que afronti els reptes amb solucions, no amb eslògans ni amb discursos de confrontació.

La moció diu que el model econòmic català està degradat. Nosaltres diem que Catalunya continua sent una de les principals locomotores econòmiques d'Espanya i del sud d'Europa. Tenim una indústria potent, exportem més que mai, atraïem inversions i estem impulsant la reindustrialització, la innovació i la transició energètica. Evidentment, hi ha reptes, però la resposta és treballar per millorar, no instal·lar-se en el pessimisme.

Pel que fa a la immigració, tornen a buscar culpables fàcils per a problemes complexos. L'atur estructural no és per l'arribada de persones migrants. Respon principalment a desajustos formatius i competencials, a la concentració en nivells formatius mitjans i baixos i a les diferències d'inserció en determinats col·lectius. La majoria de persones que han vingut a Catalunya treballen cotitzant i contribueixen al nostre creixement econòmic. El que necessitem són polítiques d'integració i oportunitats, no discursos que divideixin la societat.

També proposen vostès eliminar el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya. Francament, és una proposta incomprensible. Cada any centenars de milers de persones reben orientació, formació i ajuda per trobar feina gràcies al SOC. Milers d'empreses hi troben suport i cobertura per a les seves necessitats laborals. Quan una eina pública funciona i ajuda la ciutadania, el que cal és reforçar-la, millorar-la, però no desmantellar-la.

Vostès també parlen d'eliminar programes com l'Acol, destinats a persones en situació de vulnerabilitat.

Fitxer 39

Nosaltres creiem que una societat forta és aquella que no deixa ningú enrere. Ajudar les persones a incorporar-se al mercat laboral no és una despesa, és una inversió en cohesió social, convivència i en oportunitats.

I, per acabar, també plantegen pel que fa a la fiscalitat. Les seves propostes consisteixen bàsicament en reduir ingressos públics sense explicar com es mantindran els serveis que utilitzem cada dia les famílies, els autònoms i les empreses. El nostre grup parlamentari defensa una fiscalitat justa que impulsi l'activitat econòmica, però que també garanteixi la sanitat, l'educació, les infraestructures i la política i polítiques socials de qualitat.

I, per acabar, perquè ja no em dona temps. En definitiva, aquesta moció està construïda sobre una idea de Catalunya basada en la por, el conflicte i la divisió. Nosaltres proposem una altra cosa: estabilitat, diàleg, prosperitat compartida i confiança en les capacitats del nostre partit..., del nostre país. Perdó.

Davant dels que intenten dividir la societat entre uns i altres, nosaltres defensem la convivència. Davant dels que només ofereixen queixes, nosaltres oferim propostes i davant del pessimisme permanent de vostès, el nostre grup parlamentari defensem una Catalunya que confia en si mateixa, que mira endavant i que treballa per generar prosperitat compartida. Per aquests motius, nosaltres no recolzarem aquesta moció.

Gràcies.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. El partido socialista de Illa que dice que no ve esta Catalunya tan decadente. Eso sí, tienen unos ojos para las saunas, las prostitutas y para las joyas que es un escándalo. (*Remor de veus.*) Es un escándalo. Eso sí que lo ven.

El president

Senyor diputat, decòrum, si us plau.

Javier Ramírez Gutiérrez

Señora..., ¿puedo continuar? Gracias. Señora Vega, para hablar de trabajo también hay que haber trabajado alguna vez. Yo le voy a hacer una reflexión. (*Remor de veus.*) Mire, usted dice que nosotros...

El president

Senyor diputat, pot expressar tranquil·lament la seva posició amb tota la contundència i fermesa, sense ser ofensiu. Si us plau, continuï.

Javier Ramírez Gutiérrez

Señora Vega, dice que a nosotros no nos importa la precariedad laboral y la prevención de riesgos laborales, pues ajuste usted sus intervenciones, porque nosotros hemos votado incluso mociones suyas en esa materia. Por tanto, no mienta a la cámara, por favor.

Mire, señor Albert, Esquerra Republicana, ustedes dicen que quieren mejorar la vida de los trabajadores y subir los salarios. Tienen una fórmula que es automática: Mañana convocan estos señores, un consejo extraordinario de Govern y deflactan el IRPF. Mañana sale publicado y bajan los impuestos y realmente podrán mejorar la vida de las personas. (*Alguns aplaudiments.*)

Y le digo más y le digo más. Nosotros, en los gobiernos que hemos condicionado y estamos gobernando son los trabajadores que menos impuestos pagan de toda España, en toda España. Y, miren, alguno se ha puesto muy nervioso cuando hemos dicho de eliminar el SOC, 600 millones de euros. Esa famosa idílica legislatura de la vivienda que dicen que van a construir cincuenta mil viviendas y no han construido ni una. ¿Saben ustedes cuánto se podría construir con 600 millones de euros? Cuatro mil quinientas viviendas de protección oficial. Y ustedes, ¿qué hacen? Los regalan a sus chiringuitos.

Y para acabar, señora Orriols, no podemos aceptar su enmienda, pero sí que le haré una pequeña reflexión. (*Remor de veus.*) Nosotros amamos a Cataluña. Yo soy catalán, nosotros somos catalanes. Lo que pasa es que usted se parece más con el señor Cid que cualquier otro partido y se lo dije al señor Cid y se lo digo a usted: Tiene un punto en común con el señor Cid, que ambos odian España. Nosotros no.

Nosotros la amamos con todo nuestro corazón. (*Remor de veus.*) (*Alguns aplaudiments.*)

El president

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades aquesta tarda, que són els punts 16, 17, 18, 19 i 20 de l'ordre del dia.

Cridem a votació.

(*Pausa llarga.*)

Senyores i senyors diputats, iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquesta tarda. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit. El Grup Parlamentari de VOX en Catalunya demana que, quan arribi la votació del punt vintè de l'ordre del dia, de la moció que consta en el punt vintè de l'ordre del dia, se'n llegeixi el paràgraf cinquè. I el Grup Parlamentari Comuns, a la moció que consta en el número 19 de l'ordre del dia, farà una esmena *in voce*, que plantejarem en el moment que procedim a votar-la.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els reptes del sistema educatiu (continuació)

302-00256/15

Comencem amb la votació de la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els reptes del sistema educatiu.

Votem els punts 1, 2.*h* i 2.*i*.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 108 vots a favor, 26 vots en contra i cap abstenció.

De manera conjunta també votàrem els punts 2.*a*, 2.*b*, 2.*c*, 2.*d* i 2.*g*.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Votem el punt 2.e.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 124 vots a favor, cap vot en contra i 10 abstencions.

I, finalment, votarem el punt 2.f.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 130 vots a favor, cap vot en contra i 4 abstencions.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat del Govern (continuació)

302-00257/15

Votem ara la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de seguretat del Govern.

Votem conjuntament els punts 1 i 2.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 130 vots a favor, 4 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 124 vots a favor, 4 vots en contra i 6 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor, 26 vots en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor, 57 vots en contra i 11 abstencions.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per unanimitat.

I, finalment, votarem el punt 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, cap vot en contra i 15 abstencions.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre una transició energètica justa, participada i pública que prioritzi espais antropitzats i alternatius (continuació)

302-00258/15

Procedim a votar tot seguit la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la transició..., una transició energètica justa, participada i pública que prioritzi espais antropitzats i alternatius.

Votem conjuntament els punts 1, 4 i 5.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 106 vots a favor, 26 vots en contra i 2 abstencions.

També de manera conjunta votem als punts 2, 11.c i 11.e.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 60 vots a favor, 42 vots en contra i 32 abstencions.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, 13 vots en contra i 15 abstencions.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 104 vots en contra, 30 vots a favor i cap abstenció.

Conjuntament votarem els punts 7, 10.a 10.b, 10.c, 10.d i 10.e.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 108 vots a favor, 26 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 10 vots en contra i 17 abstencions.

Votem els punts 9, 11.b i 12...., 11.b i 12.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 108 vots a favor, 11 vots en contra i 15 abstencions.

Votem a continuació la capçalera del punt 10.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 106 vots a favor, 28 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 10.f.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 64 vots a favor, 26 vots en contra i 44 abstencions.

Votem la capçalera del punt 11.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 84 vots en contra, 4 vots a favor i 46 abstencions.

Votem el punt 11.a.

Comença la votació.

Fitxer 40

Aquest punt ha estat aprovat per 64 vots a favor, 42 vots en contra i 28 abstencions.

Votem el punt 11.d.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 87 vots en contra, 26 vots a favor i 21 abstencions.

Votem el punt 11.f.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 58 vots a favor, 50 vots en contra i 26 abstencions.

Votem ara la capçalera del punt 12.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 11 vots en contra i 15 abstencions.

Conjuntament, votarem els punts 12.a, 12.c, 12.e, 12.d, 12.e, 12.h i 12.i.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 108 vots a favor, cap vot en contra i 26 abstencions.

Votem al punt 12.f.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor, 11 vots en contra i 57 abstencions.

I finalment, votarem als punts 12.g i 12.j.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 66 vots a favor, cap vot en contra i 68 abstencions.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'orientació en matèria de transició ecològica, medi ambient i sostenibilitat (continuació)

302-00259/15

Passem a votar la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'orientació en matèria de transició ecològica, medi ambient i sostenibilitat.

El senyor Cid demana la paraula, entenc que és per explicar l'esmena *in voce*. Té la paraula.

David Cid Colomer

Sí; gràcies, president. És bàsicament perquè acceptem l'esmena 1 d'Esquerra Republicana de modificació del punt 3. Que si té a bé la llegeixo.

El president

Molt bé.

David Cid Colomer

D'acord. Doncs el punt 3 quedaria finalment redactat d'aquesta manera, que és: «Tramitar i aprovar amb urgència el pla territorial sectorial de connectors ecològics i infraestructura verda.

»Posar en marxa l'Agència de la Natura de Catalunya, garantint una governança equilibrada i territorialment representativa.

»I fer efectiva la creació del Conservatori del Litoral previst a la Llei 8/2020, de protecció i ordenació del litoral, com a instrument clau per a la gestió integrada dels ecosistemes costaners.»

El president

Molt bé, perfecte. Els grups ho tenen..., en tenen constància? (*Pausa.*) Molt bé.

Comencem votant els punts 1, 8, 9 i 12.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 106 vots a favor, 26 vots en contra i 2 abstencions.

Votem conjuntament els punts 2 i 4.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 123 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 71 vots a favor, 60 vots en contra i 2 abstencions.

Votem conjuntament els punts 5 i 16.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 107 vots a favor, 26 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció..., i 15 abstencions. Disculpin.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 80 vots en contra, 52 vots a favor i 2 abstencions.

Votem el punt 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, 13 vots en contra i 15 abstencions.

Votem el punt 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 64 vots a favor, 28 vots en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 13.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 102 vots en contra, 10 vots a favor i 22 abstencions.

Votem el punt 14.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, 28 vots en contra i cap abstenció.

I finalment votarem el punt 15.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 11 vots en contra i 15 abstencions.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el treball i l'atur estructural (continuació)

302-00260/15

En darrer terme, votarem la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el treball i l'atur estructural.

Votarem de manera conjunta els punts 1, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11 i 12. Però abans demano a la diputada secretària quarta de la Mesa del Parlament, la senyora Judit Alcalá, que procedeixi a la lectura del punt 5.

La secretària quarta

«Suspende de inmediato la línea Acol y cualquier partida destinada a financiar la inserción de quienes entran ilegalmente, priorizando los recursos públicos para nuestros jóvenes y los parados mayores de cincuenta y cinco de nuestra tierra.»

El president

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 106 vots en contra, 26 vots a favor i 2 abstencions.

També de manera conjunta votarem els punts 2 i 6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 108 vots en contra, 26 vots a favor i cap abstenció.

I finalment votarem el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 108 vots en contra, 11 vots a favor i 15 abstencions.

Se suspèn la sessió, que reprendrem demà a les nou del dematí.

La sessió se suspèn a...